

ความแตกต่างทางกลศาสตร์และสัญชาตญาณการแบ่งแยะระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่าง
พยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE ACOUSTIC DIFFERENCE AND THE INTUITION TO DISTINGUISH BETWEEN SPANISH
DIPHTHONGS AND HIATUS OF THAI LEARNERS OF SPANISH WITH DIFFERENT
LANGUAGE EXPERIENCES

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Linguistics
Department of Linguistics
FACULTY OF ARTS
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความแตกต่างทางกลศาสตร์และสัณฐานวิทยา
แบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ใน
ภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์
ทางภาษาที่แตกต่างกัน

โดย

น.ส.อภิญา สิงโสภา

สาขาวิชา

ภาษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภินันท์ จิตวิริยนนท์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ พุ่มพวง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภินันท์ จิตวิริยนนท์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทนา รณเกียรติ)

อภิถุญญา ลิงโลภกา : ความแตกต่างทางกลสัทศาสตร์และสัญชาตญาณการแบ่งแยกระหว่างสระ
 ประสมกับสระเรีงงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรีงนภาษาสเปนชาวไทยที่มี
 ประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน. (THE ACOUSTIC DIFFERENCE AND THE
 INTUITION TO DISTINGUISH BETWEEN SPANISH DIPHTHONGS AND HIATUS OF
 THAI LEARNERS OF SPANISH WITH DIFFERENT LANGUAGE EXPERIENCES) อ.ที่
 ปรีกษาหลัก : ผศ. ดร.ศุภินันฐ จิตวิริยนนท์

การศีกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศีกษาค่าทางกลสัทศาสตร์ของสระประสม และสระเรีงงระหว่างพยางค์ภาษา
 สเปนที่ออกเสียงโดยผู้เรีงนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษา อันได้แก่การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน
 และระยะเวลาในการเรีงนภาษาสเปนที่แตกต่างกัน 2) ศีกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรีงงระหว่างพยางค์
 ของผู้เรีงนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน และ 3) ศีกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลสัทศาสตร์และ
 สัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ดังกล่าว โดยผู้ร่วมการวิจัยเป็นนิสิตสาขาภาษาสเปนระดับมหาวิทยาลัย 20 คน สำหรับการศีกษาทาง
 กลสัทศาสตร์ เก็บข้อมูลเสียงจากคำพูดเดี่ยว 30 คำในกรอบประโยค และค่าทางกลสัทศาสตร์ที่ศีกษา ได้แก่ ค่าระยะเวลา และ
 ค่าความถี่ฟอร์เมนทที่ 2 สำหรับการศีกษาสัญชาตญาณ เก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน นอกจากนี้ ใช้
 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปน เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับผลการศีกษาทางกลสัทศาสตร์และสัญชาตญาณ

ผลการศีกษาทางกลสัทศาสตร์พบว่า 1) ผู้เรีงนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรีงนที่
 เคยไปแลกเปลี่ยน และ 2) ผู้เรีงนชั้นปีที่ 4 ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรีงนชั้นปีที่ 2 แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ ทั้งนี้ ค่าทางกลสัทศาสตร์ที่ผู้เรีงนใช้ในการแบ่งแยกระหว่างสระประสม และสระเรีงงระหว่างพยางค์อย่างชัดเจน คือ ค่า
 ระยะเวลา โดยผู้เรีงนมีค่าระยะเวลาของสระเรีงงระหว่างพยางค์เฉลี่ยมากกว่าสระประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศีกษาสัญชาตญาณพบว่า 1) ผู้เรีงนที่ไม่เคยไปเรีงนแลกเปลี่ยนมีสัญชาตญาณมากกว่าผู้เรีงนที่เคยไปเรีงน
 แลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ผู้เรีงนชั้นปีที่ 4 มีสัญชาตญาณมากกว่าผู้เรีงนชั้นปีที่ 2 ดังนั้น ผล
 การศีกษาทางกลสัทศาสตร์และสัญชาตญาณสอดคล้องกัน ข้อค้นพบจากการศีกษาคครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรีงนกฎการแบ่งพยางค์
 จากการเรีงนในห้องเรีงนอาจเป็นประโยชน์ต่อการผลิตเสียง และสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนมากกว่าการเรีงนรู้จาก
 ประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรีงนก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงและ
 สัญชาตญาณการแบ่งพยางค์

สาขาวิชา ภาษาศาสตร์

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรีกษาหลัก

6280050122 : MAJOR LINGUISTICS

KEYWORD: pronunciation, Spanish, diphthong, hiatus, study abroad

Apinya Singsopa : THE ACOUSTIC DIFFERENCE AND THE INTUITION TO DISTINGUISH BETWEEN SPANISH DIPHTHONGS AND HIATUS OF THAI LEARNERS OF SPANISH WITH DIFFERENT LANGUAGE EXPERIENCES. Advisor: Asst. Prof. Sujinat Jitwiriyant, Ph.D.

The purposes of this study are 1) to analyze the acoustic properties of Spanish diphthongs and hiatuses produced by Thai learners of Spanish with different language experiences: study-abroad experience and length of studying Spanish; 2) to investigate the intuition to distinguish between Spanish diphthongs and hiatuses of Thai learners of Spanish with different language experiences; and 3) to study the relation between acoustic properties and syllabification intuition. The participants were 20 university students majoring in Spanish. Regarding the acoustic analysis, the data were collected using 30 target words in the carrier sentence and two acoustic values were analyzed: duration and the second formant frequency. Regarding the intuition analysis, the syllabification task was used. Moreover, the questionnaire regarding Spanish usage was used and analyzed together with production and intuition results.

The results of the acoustic analysis are 1) at-home learners have more accurate pronunciation than learners with study-abroad experience; and (2) fourth-year students have more accurate pronunciation than second-year students with no statistical significance. Besides, the salient acoustic cue used to distinguish between Spanish diphthongs and hiatuses is duration; hiatuses have a longer duration than diphthongs with statistical significance at the level of 0.05.

The intuition results reveal that (1) at-home learners have more accurate intuition than learners with study-abroad experience with statistical significance at the level of 0.05; and (2) fourth-year students have more accurate intuition than second-year students with no statistical significance. Therefore, the acoustic results are consistent with the intuition results. The findings suggest that learning Spanish syllabification rules in formal classrooms is probably more beneficial than learning from study-abroad experience for pronunciation and intuition of Spanish diphthong and hiatus contrast. Moreover, Spanish language exposure is the factor affecting the pronunciation and intuition of the syllabification.

Field of Study: Linguistics

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภินันท์ จิตวิริยนนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณามาเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขบทความวิจัย และวิทยานิพนธ์ทุกส่วนอย่างละเอียด ตลอดจนช่วยวางแผน ให้คำปรึกษาในทุกขั้นตอน รวมทั้งให้กำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลาสองปีการศึกษาตามที่คาดหวัง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ พุ่มพวง ประธานกรรมการ และรองศาสตราจารย์ ดร.นันทนา รณเกียรติ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ภายนอกเป็นอย่างสูง ที่ได้สละเวลามาสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับแก้วิทยานิพนธ์จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ลุล่วง รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ พุ่มพวง ที่ช่วยให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในการรับสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัยในการศึกษาคั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และคณาจารย์คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน โดยเฉพาะคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ และสร้างแรงบันดาลใจ โดยเฉพาะแรงบันดาลใจด้านภาษา และภาษาศาสตร์ ทำให้ผู้วิจัยสนใจจุดประกายหัวข้อวิทยานิพนธ์ และจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ลุล่วง

ขอขอบพระคุณนิสิตสาขาวิชาภาษาสเปนผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่านที่สละเวลามาให้ข้อมูล และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี แม้ว่าจะเป็นการเก็บข้อมูลออนไลน์ รวมทั้งให้กำลังใจ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ผลการศึกษา

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ รุ่นพี่ และรุ่นน้องภาควิชาภาษาศาสตร์ และเพื่อนของผู้วิจัยทุกท่านสำหรับคำแนะนำต่าง ๆ และกำลังใจ ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วง

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัวสำหรับกำลังใจ การสนับสนุนด้านการศึกษา และการดูแลเอาใจใส่ในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณแม่ ที่ให้คำปรึกษาและกำลังใจ ตลอดจนเชื่อมั่นในตัวผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยสามารถผ่านพ้นอุปสรรค และความเครียดจากการทำวิทยานิพนธ์ และทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

อภิญญา สิงโสภา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1	1
1.1 ความเชื่อมโยงกันของบทความทั้งหมดที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์	1
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	6
1.4 สมมติฐาน.....	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2	9
2.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	11
2.2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	13
2.2.1 การศึกษาค่าทางกลศาสตร์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในผู้พูดภาษา สเปนเป็นภาษาแม่.....	13
2.2.2 การศึกษาการออกเสียงภาษาสเปนผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง	15
2.2.2.1 ระดับความสามารถของผู้เรียน.....	15

2.2.2.2	ระยะเวลาในการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	15
2.2.2.3	การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน	16
2.3	ระเบียบวิธี.....	16
2.3.1	ผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	16
2.3.2	รายการคำ.....	17
2.3.3	การเก็บข้อมูล.....	18
2.3.4	การวัดและวิเคราะห์ค่าทางกลศาสตร์.....	19
2.3.5	การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	20
2.4	ผลการศึกษา.....	20
2.4.1	ค่าระยะเวลา.....	20
2.4.2	ความชันเส้นแนวโน้มค่าความถี่พอร์เมนต์ที่ 2.....	22
2.5	อภิปรายผลการศึกษา.....	25
2.5.1	การศึกษาค่าทางกลศาสตร์ที่ใช้จำแนกสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภท	25
2.5.2	ร้อยละการแบ่งพยางค์สระสระได้ถูกต้อง	27
2.5.3	ตัวแปรที่มีผลต่อการออกเสียงสระสระทั้งสองประเภท	28
2.6	สรุปผลการศึกษา.....	32
บทที่ 3	35
3.1	ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	37
3.2	การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่และภาษาที่สอง ..	40
3.3	ระเบียบวิธีวิจัย	42
3.3.1	ผู้ร่วมการวิจัย.....	42
3.3.2	รายการคำ.....	43
3.3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
3.3.4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

3.4 ผลการศึกษา.....	46
3.5 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	49
3.5.1 การศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์.....	49
3.5.2 ตัวแปรที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน	53
บทที่ 4	57
4.1 สรุปผลที่ได้รับจากงานวิจัย.....	57
4.1.1 ความแตกต่างทางกลศาสตร์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์.....	57
4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและสัญชาตญาณแบ่งพยางค์สระประสม และสระ เรียงระหว่างพยางค์.....	57
4.1.3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการผลิตเสียงและสัญชาตญาณแบ่งพยางค์.....	59
4.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย	60
4.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	68
ประวัติผู้เขียน.....	73

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางแสดงสมมติฐานความแตกต่างค่าทางกลศาสตร์ และร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์.....	13
ตารางที่ 2 ตารางแสดงรายการคำที่ประกอบด้วยสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น.....	17
ตารางที่ 3 ตารางแสดงร้อยละเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของค่าเฉลี่ยการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง.....	24
ตารางที่ 4 ตารางแสดงร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง โดยเปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยนของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน.....	24
ตารางที่ 5 ตารางแสดงร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง โดยเปรียบเทียบตัวแปรชั้นปี ของผู้ที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนเหมือนกัน.....	25
ตารางที่ 6 ตารางแสดงภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียน และจำนวนคำที่ออกเสียงเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยการแบ่งพยางค์ที่ถูกต้อง หรือรายการคำแบ่งเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ อย่างละ 15 คำ.....	30
ตารางที่ 7 ตารางแสดงความถี่ปรากฏค่าของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น และร้อยละการออกเสียงได้ถูกต้องของผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม.....	31
ตารางที่ 8 ตารางสรุปผลการศึกษาค่าทางกลศาสตร์.....	33
ตารางที่ 9 ตารางสรุปผลการศึกษาร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ตรงตามกฎ หรือตรงกับการคาดการณ์.....	33
ตารางที่ 10 ตารางแสดงสมมติฐานของการวิจัย: ตัวแปรประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน และระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน.....	39
ตารางที่ 11 ตารางแสดงรายการคำ.....	44
ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยน และชั้นปี.....	46
ตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยน ของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน.....	47

ตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการ
 คาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเรียน ของผู้เรียนที่มีประสบการณ์การแลกเปลี่ยน
 แบบเดียวกัน 47

ตารางที่ 15 ตารางแสดงร้อยละการระบุ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น ได้ตรงตามการ
 คาดการณ์ และอิทธิพลต่อการแบ่งพยางค์คำที่คาดว่าเป็น สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น 49

ตารางที่ 16 ตารางสรุปผลการศึกษา 50

ตารางที่ 17 ตารางแสดงระยะเวลาการฟังและพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนต่อวันของผู้เรียน
 เปรียบเทียบตัวแปรประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน..... 53

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลศาสตร์ และสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ 58

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงค่าระยะเวลาของสระประสม (diphthong) สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (exceptional hiatus).....	21
ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงค่าระยะเวลาสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม.....	22
ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงสัมประสิทธิ์ a จากสมการเส้นตรงของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2	23
ภาพที่ 4 แผนภูมิแท่งแสดงร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงตามกฎ หรือตรงกับการคาดการณ์.....	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเชื่อมโยงกันของบทความทั้งหมดที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์

บทความวิจัยต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่วิทยานิพนธ์รูปแบบบทความวิจัยเพื่อขอสำเร็จการศึกษา วิทยานิพนธ์นี้ประกอบด้วย 2 บทความ ได้แก่

1) บทความเรื่อง “การออกเสียงแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน (The pronunciation of Spanish diphthong and hiatus contrast produced by Thai learners of Spanish with different language experiences)” ซึ่งได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารวิจัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2564)

2) บทความเรื่อง “สัญชาตญาณการแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน” (The intuition to distinguish between Spanish diphthong and hiatus of Thai learners of Spanish with different language experiences) ซึ่งรอการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทความวิจัยทั้ง 2 บทความ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาสองส่วนของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ 1) การศึกษาค่าทางกลศาสตร์ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปนที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน และ 2) การศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

บทความวิจัยทั้งสองบทความนี้ใช้รายการค่าเดียวกัน แต่ใช้ระเบียบวิธีศึกษาต่างกันเนื่องจากเป็นการศึกษาย่อยของวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน กล่าวคือ บทความแรกศึกษาค่าทางกลศาสตร์ โดยการบันทึกเสียง และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางกลศาสตร์ เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนออกเสียงแบ่งพยางค์อย่างไร และใช้ค่าทางกลศาสตร์ใดในการแบ่งแยกสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปน รวมทั้งออกเสียงสระดังกล่าวเป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ ส่วนบทความที่สองศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ด้วยแบบทดสอบการแบ่งพยางค์โดยไม่บันทึกเสียง เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระทั้งสองประเภทอย่างไร

อย่างไรก็ตาม บทความวิจัยทั้งสองบทความ สรุปและอภิปรายผลแยกกันดังที่กล่าวไปข้างต้น โดยยังไม่ได้สรุปและอภิปรายว่าผลการศึกษาค่าทางกลศาสตร์และสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เนื้อหาของทั้งสองบทความที่ตีพิมพ์แยกฉบับมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน ด้วยเหตุนี้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลศาสตร์และสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์จะนำเสนอในส่วนสรุปผลที่ได้รับจากงานวิจัย ซึ่งอยู่ในบทที่ 4 ของวิทยานิพนธ์

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาสเปนเป็นภาษาที่มีผู้พูดเป็นภาษาแม่เป็นอันดับ 2 ของโลก รวม 460,100,000 คนใน 19 ประเทศทั่วโลก ทั้งประเทศสเปน และประเทศในอเมริกากลางและอเมริกาใต้ และมีผู้เรียนภาษาสเปน 74,200,000 คนทั่วโลก รวมทั้งเป็น 1 ใน 6 ภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ สเปนเป็นภาษาในกลุ่มภาษาโรมานซ์ เช่นเดียวกับภาษาที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลี เป็นต้น ภาษาในกลุ่มภาษาโรมานซ์เป็นภาษาที่วิวัฒนาการมาจากภาษาละติน ทั้งด้านเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์

Chitoran & Hualde (2007) ศึกษาภาษาตระกูลโรมานซ์ 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลี ภาษาโรมาเนีย และภาษาโปรตุเกส พบว่าเสียงสระ /e/ และ /o/ ในภาษาละตินยุคกลาง (Late Latin) ผ่านกระบวนการกลายเสียงจากสระเดี่ยวเป็นสระประสมเสียงขึ้น (rising diphthong) ในเงื่อนไขที่ต่างกันออกไปในแต่ละภาษาข้างต้น จนในที่สุดในบางภาษากลายเป็นสระประสมเสียงขึ้น ซึ่งทั้งสองสระอยู่ในพยางค์เดียวกัน หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ซึ่งทั้งสองสระแยกเป็นสองพยางค์ ในบางภาษา มีรูปของสระที่ต่อกันทั้งสองประเภท

ในภาษาสเปน โดยทั่วไปจะใช้สระประสมเสียงขึ้น เช่นคำว่า “piedra” [pje.ðra] “ก้อนหิน” แต่มีบางคำที่เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ในกรณีนี้เฉพาะเจาะจงในภาษาสเปนมาตรฐาน (Peninsular Spanish) หรือในภาษาสเปนบางถิ่น เช่น คำว่า “cliente” [kli. 'en.te] “ลูกค้า” ส่วนภาษาฝรั่งเศสและภาษาอิตาลีส่วนใหญ่ใช้สระประสม และมีข้อยกเว้นน้อย แต่ภาษาโรมาเนียและภาษาโปรตุเกสมักจะใช้สระเรียงระหว่างพยางค์ นอกจากนี้ภาษาโรมาเนียมีการเปรียบเทียบ (contrast) ระหว่างสระประสมพยางค์เดี่ยว และสระเรียงระหว่างพยางค์ อย่างไรก็ตาม คำที่เกิดในกรณีเช่นนี้มีจำนวนค่อนข้างน้อย (Chitoran & Hualde, 2003)

ในบรรดา 5 ภาษาที่กล่าวมาข้างต้น ภาษาสเปนเป็นภาษาเดียวที่ประเมินได้ยากกว่าสองสระที่เรียงต่อกันเป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากการปรากฏของสระทั้งสองประเภทค่อนข้างปะปนกัน กล่าวคือ ภาษาสเปนมีสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ซึ่งอาจไม่เกี่ยวกับเงื่อนไขทางวิทยาศาสตร์ (Chitoran & Hualde, 2007) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการผลิตเสียงและความรู้ในการแบ่งพยางค์ของสระที่เรียงต่อกันในภาษาสเปนเป็นกรณีที่น่าสนใจ

ระบบสระในภาษาสเปนไม่ซับซ้อน และผังสระมีความสมมาตรกัน กล่าวคือประกอบด้วย สระ 5 เสียง ได้แก่ /a/ /e/ /i/ /o/ และ /u/ (Chen, 2007) อีกทั้งมีอัมสระ (semivowel) 2 เสียง ได้แก่ /j/ และ /w/ ซึ่งมีการผลิตเหมือนกับสระ /i/ หรือ /u/ ตามลำดับ (Aguilar, 1999) เมื่อสระสองเสียงมาเรียงต่อกัน จะเกิดสระสองประเภท ได้แก่ สระประสมที่เกิดจากการประสมระหว่างสองสระที่ต่างกัน และสองสระนี้รวมกันเป็นพยางค์เดี่ยว เรียกว่า “สระประสม (diphthong)” หรืออธิบายได้ว่าเป็นสระรวมกับอัมสระ

สระประสมในภาษาสเปนแบ่งแยกตามพลังประจำเสียง (sonority) ซึ่งหมายถึง พลังงานที่ประจำแต่ละเสียงซึ่งสัมพันธ์กับความกว้างของฐานกรณ์ โดยสระต่ำ (open vowel) เช่น /a/ /e/ /o/ จะมีพลังประจำเสียงมากกว่าสระสูง (close vowel) เช่น /i/ /u/ เนื่องจากมีช่องว่างระหว่างอวัยวะในการผลิตเสียงสระเปิดกว้างกว่า สระประสมในภาษาสเปนแบ่งแยกตามพลังประจำเสียงได้เป็น 1) สระประสมเสียงขึ้น (rising diphthong) ซึ่งเป็น

การรวมกันของสระสูง ซึ่งมีพลังประจำเสียงน้อยที่สุดตามด้วยสระอื่น ๆ ที่มีพลังประจำเสียงมากกว่า เช่น “miel” [miel] “น้ำผึ้ง” 2) สระประสมเสียงลง (falling diphthong) ซึ่งเป็นการรวมกันของสระอื่น ๆ ตามด้วยสระสูงที่มีพลังประจำเสียงน้อยที่สุด เช่น “seis” [ˈsejs] “หก” เช่น (Chen, 2007) ในการอธิบายสระประสมเสียงขึ้น และเสียงลง เอกสารทางภาษาสเปนจะเรียกสระสูง ซึ่งได้แก่ /i/ และ /u/ ว่าเป็นอัมสระหรือเสียงกึ่งสระ (semivowel) /j/ และ /w/ เนื่องจากในการผลิตเสียง ฐานกรณ์เปิดกว้างเหมือนสระ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาทางสัทศาสตร์ จึงจะวิเคราะห์ตามคุณสมบัติทางสัทศาสตร์ให้เป็นสระเพื่อให้สะท้อนลักษณะปรากฏการณ์เกี่ยวกับสระที่เรียงต่อกัน

ส่วนเสียงสระที่เรียงต่อกัน (sequential vowels) อีกประเภทหนึ่ง เกิดจากการเรียงต่อกันของสองสระที่ไม่ใช่สระสูง (/a/, /e/, /o/) (Chen, 2007) หรือสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ (/i/, /ú/) สองสระดังกล่าวนี้จะแยกเป็นคนละพยางค์ เรียกสระที่เรียงต่อกันลักษณะนี้ว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus)” เช่น “día” [di.a] “วัน” อย่างไรก็ตาม ถ้าสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่ไม่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ สระประสมนั้นจะเป็น “สระประสม (diphthong)” ของพยางค์เดียวกัน เช่น “Indiana” [in.dja.na] ดังนั้นการแบ่งพยางค์ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ จึงสามารถคาดการณ์ได้จากความสูงต่ำของสระ และการลงเสียงหนัก (Chitoran & Hualde, 2003) และสระทั้งสองประเภทนี้เป็นปรากฏการณ์ที่มีคำอธิบายอย่างชัดเจนทางสัทวิทยา (Hualde & Prieto, 2002)

แม้ว่าในภาษาสเปน ความแตกต่างระหว่างสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทสามารถแยกได้จากความสูงต่ำของสระ และการลงเสียงหนัก แต่กฎดังกล่าวมีข้อยกเว้น กล่าวคือ ในบางกรณี แม้ว่าสระสูงในสระประสมจะไม่ได้รับการลงเสียงหนัก ซึ่งตามกฎทั่วไปแล้วควรออกเสียงเป็นสระประสม แต่คำดังกล่าวออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ซึ่งแยกเป็นสองพยางค์ เรียกเสียงสระที่เรียงต่อกันประเภทนี้ว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (exceptional hiatus)” (Hualde & Prieto, 2002) กรณีเช่นนี้อาจเกิดจากอิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องกันทางวิชาหน่วยคำ หรืออิทธิพลจากการผันประธาน หรือกาลรูปอื่น ๆ (paradigm) เช่น enviaron [em.bi.'a.ron] “พวกเขาส่ง” (อดีตกาล บุรุษที่ 3 พหูพจน์) ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เพราะได้รับอิทธิพลมาจากรูปปัจจุบันกาล บุรุษที่ 3 พหูพจน์ นั่นคือ envían [em.'bi.an] “พวกเขาส่ง” ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เช่นกัน (Cabré & Prieto, 2006) นอกจากนี้ อาจเกิดจากอิทธิพลของการลงเสียงหนักในพยางค์แรก เช่น “diablo” [di.'a.blo] “ปีศาจ” ควรออกเสียงเป็นสระประสม แต่ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากสระสองตัวที่เรียงต่อกันอยู่ต้นพยางค์ (Chitoran & Hualde, 2007)

ข้อยกเว้นดังกล่าวนำมาสู่ปัญหาของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่เกี่ยวกับการแบ่งแยกสระที่ต่อกันนั้นเป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ Hualde & Prieto (2002) ศึกษาการผลิตเสียงโดยสัมพันธ์กับสัญชาตญาณ (intuition) ในการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ผลการศึกษาพบว่า สัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้บอกภาษาแต่ละคนในงานวิจัยดังกล่าวแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สัญชาตญาณการแบ่งแยกสระทั้งสองประเภทเป็นสิ่งที่ไม่สม่ำเสมอระหว่างบุคคลในภาษาสเปนมาตรฐาน

สระที่ต่อกันทั้งสองประเภทนี้คล้ายคลึงกันในทางสัทศาสตร์เนื่องจากประกอบด้วยเสียงเรียงที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม การออกเสียงแบ่งพยางค์ในสระทั้งสองประเภทดังกล่าวส่งผลต่อความหมาย เช่น คู่เทียบเสียงสระประสม “pie” [ˈpi.e] “เพ้า” และสระเรียงระหว่างพยางค์ “pie” [ˈpi.e] “ฉันทาเสียงร้องแหลม” ซึ่งเป็นการผันกริยาปัจจุบันกาล ปรีกัลบมาลา (subjunctive mood) บุรุษที่ 1 เอกพจน์ (Aguilar, 1999) ทั้งสองคำนี้มีความหมายต่างกันด้วยการแบ่งพยางค์ที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม คู่เทียบเสียงในลักษณะดังกล่าวพบน้อยในภาษาสเปน ดังนั้นในคำที่ไม่มีคู่เทียบเสียงซึ่งเอื้อให้รูปแบบการแบ่งพยางค์อาจไม่ชัดเจนเนื่องจากไม่กระทบความหมาย การตัดสินใจจากการฟังอาจไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่า สระที่เรียงต่อกันมีการผลิตเสียงแบบสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ จึงต้องอาศัยระเบียบวิธีทางกลศาสตร์ เพื่อศึกษาว่าสระทั้งสองประเภทมีลักษณะทางกลศาสตร์ (acoustic property) ต่างกันหรือไม่ สามารถจำแนกได้ด้วยค่ากลศาสตร์ใด และการจำแนกประเภทของสระที่ต่อกันสองประเภทด้วยค่าทางกลศาสตร์สอดคล้องกับความรู้ในการแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทของผู้พูดหรือไม่

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวในผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ พบว่าลักษณะทางกลศาสตร์ที่ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ใช้แยกความแตกต่างระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ ได้แก่ ค่าระยะเวลา (duration) ค่าความถี่ฟอร์แมนท์ (formant frequency) ที่ 1 และ 2 และค่าความถี่มูลฐาน (fundamental frequency) การศึกษาที่ผ่านมาพบข้อสรุปไปในทางเดียวกันว่า สระเรียงระหว่างพยางค์มีค่าระยะเวลามากกว่าสระประสม (Aguilar, 1999; Face & Alvord, 2004; Hualde & Prieto, 2002; Chitoran & Hualde, 2003; Isasa & Hualde, 2019) และ กราฟค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 และ 2 ของสระเรียงระหว่างพยางค์บิดเบนด้วยความชันที่มากกว่ากราฟของสระประสม (Aguilar, 1999; Isasa & Hualde, 2019) และ กราฟค่าความถี่มูลฐานของสระเรียงระหว่างพยางค์บิดเบนมากกว่ากราฟของสระประสม (Gubian et al., 2015; Torreira, 2007) ด้วย อย่างไรก็ตาม Gubian et al. (2015) พบว่าค่าความถี่มูลฐานแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ดังนั้น ค่าความถี่มูลฐานไม่ได้เป็นค่าทางกลศาสตร์สำคัญที่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างชัดเจนแต่เป็นเพียงผลกระทบบน (side effect) จากการลงเสียงหนักเท่านั้น ข้อค้นพบจากการศึกษาในอดีตทำให้สรุปได้ว่า ลักษณะทางกลศาสตร์ที่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ค่าระยะเวลา และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 และ 2

นอกจากงานวิจัยที่ศึกษาสระประสมในผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ยังมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาสระประสมในผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และพูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง Macleod (2012) เปรียบเทียบค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ และระหว่างผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่กับผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองซึ่งพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยเปรียบเทียบผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาสเปนระดับเบื้องต้นและระดับกลาง กับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ พบว่าผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองทั้งสองระดับมีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์มากกว่าสระประสมซึ่งเหมือนกับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ แต่ผู้เรียนภาษาสเปนทั้งสองระดับมีค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์แตกต่างกันมากกว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ เนื่องจากผู้เรียนอาจออกเสียงชัดเจนจริง

นอกจากนี้ Zárata-Sández (2011) ศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองซึ่งพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่าผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ในคำที่ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ออกเสียงเป็นสระประสม เนื่องจากคำภาษาอังกฤษที่มีรากศัพท์เดียวกัน (cognate) ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ดังนั้น การแบ่งพยางค์ของคำที่คล้ายกันในภาษาแม่ จึงส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาที่สองของผู้เรียน โดยเฉพาะเมื่อภาษาอังกฤษมีคำศัพท์ที่คล้ายคลึงกับภาษาสเปนจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม ในภาษาตระกูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาโรมานซ์ ดังเช่นภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาตระกูลขร้า-ไท ไม่มีคำศัพท์ที่คล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษ การแบ่งพยางค์ของผู้เรียนจึงอาจไม่ได้รับอิทธิพลจากรากศัพท์ของภาษาไทย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทย อีกทั้งในภาษาไทยมีสระประสม 3 สระ ได้แก่ /ia/ /ua/ และ /ua/ สระประสมดังกล่าวลงเสียงหนักที่เสียงหน้ามีความคล้ายคลึงกับสระ /ia/ และ /ua/ ในภาษาสเปน ซึ่งอาจออกเสียงเป็นสระประสมหนักเสียงหลัง หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เน้นทั้งสองสระก็ได้ อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่า ผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยแยกสระประสมหนักเสียงหลัง หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ด้วยค่าทางกลศาสตร์ใด เหมือนกับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่หรือไม่ และค่าทางกลศาสตร์สอดคล้องกับความรู้การแบ่งพยางค์ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์หรือไม่

ในประเทศไทย ภาษาสเปนได้รับความนิยมและแพร่หลายมากขึ้น มีการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาสเปนในหลายมหาวิทยาลัย เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยรามคำแหง อีกทั้งมีโครงการอบรมภาษาสเปนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และมีการเรียนการสอนภาษาสเปนในระดับโรงเรียน รวมทั้งมีโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น และระยะยาว เช่น “มูลนิธิการศึกษาและวัฒนธรรมสัมพันธ์ไทย-นานาชาติ (เอเอฟเอส ประเทศไทย)” ที่มึนักรเรียนไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน เช่น อาร์เจนตินา ชิลี เปรู เม็กซิโก เป็นต้น (AFS Thailand, 2020) ทำให้มีผู้รู้ภาษาสเปนในประเทศไทยจำนวนเพิ่มขึ้น การศึกษาภาษาสเปนทางศาสตร์ของผู้เรียนชาวไทย จึงมีประโยชน์ต่อผู้เรียน และการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาสเปน

สำหรับการศึกษาภาษาสเปนในผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทย จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ใช้การศึกษาทางศาสตร์หรือสัทวิทยา แต่เกี่ยวกับวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ (สุกิจ พุพวง, 2561; อาทิตย์ จิตรโท, 2557; หนึ่งหทัย แรงผลสัมฤทธิ์, 2548) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (สรลันนท์ ภูมิวิชานันท์, 2559) กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาสเปนของผู้เรียนชาวไทย (จกัรี บุญญเมธี และเพ็ญพิสาข์ ศรีวรรณารถ, 2561) หรือการสอนภาษาสเปน (ไพรริน ลิ้มมา, 2559) มีเพียงการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระบบเสียงหนักเบาในภาษาสเปน และภาษาไทย (สมร วิเศษมณี, 2549) แต่ไม่ใช้การศึกษาทางกลศาสตร์

เนื่องจากไม่มีงานวิจัยด้านกลศาสตร์ภาษาสเปนในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงทบทวนวรรณกรรมการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการแบ่งสระเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ความสามารถของผู้เรียน (Macleod, 2012; Cobb & Simonet, 2015) ระยะเวลาที่เรียนภาษาต่างประเทศ

(Menke & Face, 2008 อ้างถึงใน Macleod, 2012; Reeder, 1998 อ้างถึงใน Macleod, 2012; Zárate-Sández, 2011) และการเป็นนักเรียนและเปลี่ยนในประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาแม่ 1 เดือนขึ้นไป (Stevens, 2011; Long et al., 2018)

ในประเทศไทย มีนักเรียนไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนตั้งที่กล่าวไปข้างต้น โดยปกติ ผู้เรียนภาษาที่สองที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษานั้น ๆ มีโอกาสเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างมาก เนื่องจากจำเป็นต้องใช้ภาษาที่สองในสถานการณ์ต่าง ๆ จึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง (Coleman, 1998 อ้างถึงใน Beltran, 2013) ดังนั้นการไปใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศที่พูดภาษาสเปน อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางภาษาที่สะท้อนผ่านลักษณะทางกลศาสตร์ของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาสเปน

จากประเด็นปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะทางกลศาสตร์ของสระประสม (diphthong) และสระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ในภาษาสเปนที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยในกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งประสบการณ์ทางภาษาในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วยนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน และระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนที่ต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อสันนิษฐานว่าตัวแปรดังกล่าวส่งผลต่อพัฒนาการในการเรียนภาษาสเปนของผู้เรียนโดยมีอิทธิพลต่อการผลิตเสียง และความรู้ในการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปน

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาทั้งการผลิตเสียงด้วยวิธีทางกลศาสตร์ และสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ด้วยแบบทดสอบของผู้พูดชาวไทยที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับการศึกษาทางกลศาสตร์ ผู้วิจัยจะศึกษาคำระยะเวลาของช่วงสระ และเส้นแนวนอนการเคลื่อนที่ของค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ด้วยวิธีสมการพหุนามกำลังสอง ซึ่งมีการศึกษาในอดีตพบว่าสามารถวิเคราะห์จำแนกสระทั้งสองประเภทได้ดี (Aguilar, 1999) ส่วนการศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความรู้ด้านการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่มีข้อยกเว้น และพิจารณาร่วมกับการศึกษาทางกลศาสตร์ข้างต้น เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกันมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้จะช่วยเสริมองค์ความรู้ด้านการศึกษาทางกลศาสตร์ภาษาสเปนที่ผลิตโดยผู้เรียนชาวไทยซึ่งยังมีไม่มากนักและพิสูจน์ประสิทธิภาพวิธีวิเคราะห์จำแนกความต่างระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์เชิงปริมาณ ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาสเปนในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทยที่มีระยะเวลาการเรียนและประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาค่าทางกลศาสตร์ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปนที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษา อันได้แก่การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน และระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนที่ต่างกัน
- 1.3.2 เพื่อศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

- 1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลศาสตร์และสัจพจน์การแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

1.4 สมมติฐาน

- 1.4.1 สำหรับผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนเท่ากัน ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนจะมีความแตกต่างของค่าระยะเวลาและค่าความชันของเส้นแนวโน้มความถี่ฟอร์เมินท์ที่ 2 ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์มากกว่า (ใกล้เคียงกับรูปแบบของเจ้าของภาษามากกว่า) ผู้ที่ไม่มีประสบการณ์
- 1.4.2 สำหรับผู้เรียนที่มีหรือไม่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนเหมือนกัน ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่าจะมีความแตกต่างของค่าระยะเวลาและค่าความชันของเส้นแนวโน้มความถี่ฟอร์เมินท์ที่ 2 ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนน้อยกว่า
- 1.4.3 ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนจะมีสัจพจน์การแบ่งพยางค์ต่างประเทศที่เกิดจากความรู้และประสบการณ์ทางภาษาในการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ใกล้เคียงกับผู้เรียนที่ไม่มีประสบการณ์
- 1.4.4 ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่าจะมีสัจพจน์การแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่ถูกต้องกว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนน้อยกว่า
- 1.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลศาสตร์และสัจพจน์การแบ่งพยางค์ไม่ได้แปรผันตามกัน และไม่ได้แปรผันตามตามประสบการณ์ทางภาษาเสมอไป ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษามากขึ้น อาจออกเสียงแบ่งแยกสระทั้งสองประเภทได้ดีขึ้น แต่ไม่ได้มีสัจพจน์การแบ่งพยางค์เพิ่มขึ้นเสมอไป กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระยะเวลาการเรียนน้อย (2 ปี) ที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน อาจมีความรู้การแบ่งพยางค์ใกล้เคียงกับผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนเท่ากันที่ไม่มีประสบการณ์การแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่มีระยะเวลาการเรียนมาก (4 ปี) ที่มีและไม่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนจะมีความรู้ในการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างถูกต้องเท่า ๆ กัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.5.1 ศึกษาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ รวมทั้งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นในภาษาสเปน เฉพาะสระ /ia/ เท่านั้น
- 1.5.2 มีการควบคุมตัวแปรของผู้บอกภาษา ได้แก่ การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน ชั้นปีในระดับมหาวิทยาลัย ช่วงเวลาที่เริ่มเรียนภาษาสเปน และการเรียนวิชาสัทศาสตร์ภาษาสเปน
- 1.5.3 ค่าทางกลศาสตร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือค่าระยะเวลา และค่าความถี่ฟอร์เมินท์ที่ 2

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

- 1.6.1 สระประสม (diphthong) หมายถึง สระที่เกิดจากการประสมระหว่างสระเดี่ยวสองสระที่ต่างกัน โดยสองสระดังกล่าวรวมกันเป็นพยางค์เดียว
- 1.6.2 สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) หมายถึง สระที่เกิดจากการเรียงต่อกันระหว่างสระเดี่ยวสองสระที่ต่างกัน โดยสองสระดังกล่าวแยกเป็นคนละพยางค์
- 1.6.3 สัญชาตญาณ (intuition) หมายถึง สัญชาตญาณการใช้ภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงความรู้ทางภาษาที่อาจได้จากการเรียน เช่น กฎการแบ่งพยางค์ สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปน รวมทั้งครอบคลุมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางภาษา เช่น ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน หรือการฟังผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ซึ่งทำให้สามารถแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภท โดยอาจไม่ทราบกฎการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน
- 1.6.4 ผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทย (Thai learner of Spanish) หมายถึง ผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ และปัจจุบันอาศัยอยู่ในประเทศไทย
- 1.6.5 ประสบการณ์ทางภาษา (language experience) ได้แก่ การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน และระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปน โดยเกณฑ์การวัดระยะเวลาการเรียนภาษาสเปนในการศึกษาคำนี้ คือชั้นปีในระดับมหาวิทยาลัย
- 1.6.6 ค่าระยะเวลา (duration) หมายถึง ค่าทางกลศาสตร์ที่ใช้แสดงความสั้นยาวของเสียง หน่วยในการวัดค่า คือ มิลลิวินาที (msec.) การวัดค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ จะเริ่มวัดจากจุดเริ่มต้น (onset) ของสระแรก ไปจนถึงจุดสิ้นสุด (offset) ของสระที่สองของสระที่เรียงต่อกัน
- 1.6.7 ค่าความถี่ฟอร์แมนท์ (formant frequency) หมายถึง ค่าความถี่ของคลื่นเสียงในทางกลศาสตร์ ที่มีค่าเท่ากับค่าความถี่กำทอนในช่องทางเดินเสียง โดยค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 แสดงความสูงต่ำของสระ และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 แสดงความหนาหลังของสระ หน่วยในการวัดค่า คือ เฮิรตซ์ (Hertz, Hz.)
- 1.6.8 ค่าความถี่มูลฐาน (fundamental frequency) หมายถึง ค่าทางกลศาสตร์ที่แสดงระดับสูงต่ำของเสียงซึ่งสัมพันธ์กับอัตราการสั่นของเส้นเสียงเป็นจำนวนรอบต่อวินาที หน่วยในการวัดค่า คือ เฮิรตซ์ (Hertz, Hz.)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 เพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาด้านกลศาสตร์ของสระภาษาสเปนที่ออกเสียงโดยผู้เรียนชาวไทย
- 1.7.2 เป็นแนวทางในการศึกษากลศาสตร์เพื่อวิเคราะห์จำแนกความแตกต่างระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ
- 1.7.3 เป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาสเปนในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวไทย

บทที่ 2

บทความวิจัยที่ 1

ชื่อบทความวิจัย: “การออกเสียงแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน” (The pronunciation of Spanish diphthong and hiatus contrast produced by Thai learners of Spanish with different language experiences)

ชื่อผู้เขียนบทความ: อภิญญา สิงโสภา และศุภินัฐ จิตวิริยนนท์

ผู้วิจัย: นางสาวอภิญญา สิงโสภา

ที่อยู่: 292 ซอยรัชดาภิเษก 42 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ. ดร. ศุภินัฐ จิตวิริยนนท์

สังกัด: ภาควิชาภาษาศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติการวิจัยภาษาศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่อยู่: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

วารสารที่ส่งไปตีพิมพ์: วารสารวจนะ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สถานะ: ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารวจนะ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2564) ตอบรับเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2564

เนื่องจากวารสารวจนะจำกัดจำนวนหน้าไม่เกิน 20 หน้า บทความวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเพิ่มรายละเอียดเนื้อหาบางส่วน และตาราง กับแผนภูมิเพื่อให้เห็นผลการศึกษา และการอภิปรายผลการศึกษาดังขึ้น

การออกเสียงแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

The pronunciation of Spanish diphthong and hiatus contrast produced by Thai learners of Spanish with different language experiences

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกเสียงแบ่งพยางค์สระประสม (diphthong) และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปน (hiatus) ของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษา อันได้แก่การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน และระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนที่แตกต่างกัน โดยค่าทางกลศาสตร์ที่ศึกษา ได้แก่ ค่าระยะเวลา และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 ผู้ร่วมการวิจัยเป็นนิสิตสาขาภาษาสเปนระดับมหาวิทยาลัย 20 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ ค่าทางกลศาสตร์ที่ผู้เรียนใช้ในการแบ่งแยกระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างชัดเจน คือ ค่าระยะเวลา โดยผู้เรียนมีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ยมากกว่าสระประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน ซึ่งเป็นความรู้ชัดแจ้งอาจเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน แต่ประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยนซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ซ่อนเร้น ช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงสระประสมระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของกฎได้มากขึ้น ดังนั้น ควรมีการสอนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนในห้องเรียน นอกจากนี้ ตัวแปรที่ส่งผลต่อการออกเสียงการแบ่งพยางค์ ได้แก่ ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน และความถี่ปรากฏของคำ

คำสำคัญ: การออกเสียง ภาษาสเปน สระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ การไปแลกเปลี่ยน

Abstract

The purpose of this study is to investigate the pronunciation of Spanish diphthong and hiatus contrast produced by Thai learners of Spanish with different language experiences: study-abroad experience and length of studying Spanish by analyzing two acoustic values: duration and the second formant frequency. The participants are 20 university students majoring in Spanish. The results reveal that (1) at-home learners have more accurate pronunciation than learners with study-abroad experience with no statistical significance, and (2) fourth-year students have more accurate pronunciation than second-year students with no statistical difference. Besides, the salient acoustic value used to distinguish between Spanish diphthong and hiatus is duration; hiatuses have a longer duration than diphthongs with statistical significance at the level of 0.05. Moreover, the research findings suggest that Spanish syllabification rules, which is explicit knowledge, are probably beneficial for pronunciation of Spanish diphthong and hiatus contrast, but study-abroad experience, implicit knowledge, encourages learners to pronounce exceptional

hiatus more accurately. Therefore, it is advisable to instruct Spanish syllabification rules in formal classrooms. In addition, Spanish language exposure and word frequency are the factors affecting pronunciation to syllabify diphthong and hiatus.

Keywords: pronunciation, Spanish, diphthong, hiatus, study abroad

2.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาษาต่าง ๆ เมื่อสระสองเสียงมาเรียงต่อกัน จะเกิดสระสองประเภท ได้แก่ “สระประสม (diphthong)” ซึ่งเป็นเสียงที่ตำแหน่งฐานกรณ์เปลี่ยนแปลงอย่างกลมกลืนจากสระแรกไปยังสระที่สอง และสองสระรวมอยู่ในพยางค์เดียว (Behrman, 2018; Ball & Rahilly, 2013) ส่วนเสียงสระที่เรียงต่อกันอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus)” มีลักษณะที่ต่างจากสระประสม คือสองสระที่เรียงต่อกันจะแยกเป็นคนละพยางค์

สระที่เรียงที่ต่อกันทั้งสองประเภทพบได้ในภาษาต่าง ๆ โดยบางภาษามีเพียงสระประสม แต่ไม่มีสระเรียงระหว่างพยางค์ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ส่วนบางภาษามีเพียงสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ไม่มีสระประสม ภาษาญี่ปุ่น ภาษาโปรตุเกส เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีบางภาษาที่มีทั้งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ หนึ่งในนั้นคือภาษาสเปน ซึ่งเป็นภาษาที่ผู้วิจัยสนใจ

ภาษาสเปนเป็นภาษาในกลุ่มภาษาโรมานซ์ที่มีผู้พูดเป็นภาษาแม่เป็นอันดับ 2 ของโลก ใน 19 ประเทศทั่วโลก และเป็น 1 ใน 6 ภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ ในภาษาสเปน เมื่อสระสองเสียงมาเรียงต่อกัน จะเกิดสระสองประเภท ได้แก่ “สระประสม (diphthong)” ซึ่งเป็นเสียงที่ตำแหน่งฐานกรณ์เปลี่ยนแปลงอย่างกลมกลืนจากสระแรกไปยังสระที่สอง และสองสระรวมอยู่ในพยางค์เดียว (Behrman, 2018; Ball & Rahilly, 2013) ส่วนเสียงสระที่เรียงต่อกันอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus)” มีลักษณะที่ต่างจากสระประสม คือสองสระที่เรียงต่อกันจะแยกเป็นคนละพยางค์

สระที่เรียงที่ต่อกันพบได้ในภาษาต่าง ๆ บางภาษามีเพียงสระประสม แต่ไม่มีสระเรียงระหว่างพยางค์ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ส่วนบางภาษามีเพียงสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ไม่มีสระประสม ภาษาญี่ปุ่น ภาษาโปรตุเกส เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีบางภาษาที่มีทั้งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ หนึ่งในนั้นคือภาษาสเปน ซึ่งเป็นภาษาที่ผู้วิจัยสนใจ

ภาษาสเปนมีการเปรียบเทียบ (contrast) ระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยมีคู่เทียบเสียง เช่น สระประสม “pie” ['pie] “เท้า” และสระเรียงระหว่างพยางค์ “pie” ['pi.e] “ฉันทำเสียงร้องแหลม” ปัจจุบันกาล (Aguilar, 1999) ทั้งสองคำนี้มีความหมายต่างกันด้วยการแบ่งพยางค์ที่ต่างกัน ดังนั้นการออกเสียงแบ่งพยางค์ในสระทั้งสองประเภทอาจส่งผลต่อความหมาย แต่คู่เทียบเสียงในลักษณะดังกล่าวพบบ่อยในภาษาสเปน ในคำอื่นที่ไม่มีคู่เทียบเสียง การตัดสินใจจากการฟังจึงอาจไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่า สระที่เรียงต่อกันมีการออกเสียงแบบสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์

ในภาษาสเปน ความแตกต่างของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน ในทางสัทวิทยา ด้วยกฎการแบ่งพยางค์ แต่กฎดังกล่าวมีข้อยกเว้น กล่าวคือ ในบางกรณีสระเป็นสระประสมตามกฎ การแบ่งพยางค์ แต่ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เรียกเสียงสระประเภทนี้ว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (exceptional hiatus)”

แม้ว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นจะเป็นข้อยกเว้นในทางสัทวิทยา แต่ในทางสัทศาสตร์ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นเป็นสระที่แยกออกเป็นสองพยางค์ ดังนั้น ทั้งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ รวมทั้งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น คล้ายคลึงกันในทางสัทศาสตร์ เนื่องจากประกอบด้วยเสียงเรียงที่เหมือนกัน จึงต้องอาศัยระเบียบวิธีทางกลศาสตร์ เพื่อศึกษาว่าสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ ซึ่งรวมทั้งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นจำแนกได้ด้วยค่ากลศาสตร์ใด

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ และผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกเสียงของผู้เรียน แต่ยังไม่มีการศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวกับผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทย ซึ่งภาษาไทยไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ รวมทั้งในประเทศไทย ภาษาสเปนได้รับความนิยมมากขึ้น และมีผู้รู้ภาษาสเปนจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่มีการศึกษาด้านกลศาสตร์ภาษาสเปน ดังนั้นการศึกษาการออกเสียงแบ่งพยางค์ของผู้เรียนชาวไทยจึงน่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาสเปน

จากประเด็นปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าทางกลศาสตร์ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปน ที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษา อันได้แก่การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน และระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษานี้ อาจทำให้ได้ข้อค้นพบว่าการสอนกฎการแบ่งพยางค์อย่างชัดเจนในห้องเรียน หรือการไปแลกเปลี่ยนจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์หรือไม่ เพื่อพัฒนาให้การเรียนการสอนสเปนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ถ้าการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนเน้นเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์ ควรมีการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง

ในแต่ละชั้นปี แบ่งผู้ร่วมการวิจัยออกเป็นผู้ที่เคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน (study abroad) และไม่เคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน โดยเรียนในประเทศไทยเท่านั้น (at home) ดังนั้น ผู้เรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ชั้นปีที่ 2 ที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (2AT) ชั้นปีที่ 2 ที่เคยไปแลกเปลี่ยน (2SA) ชั้นปีที่ 4 ที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (4AT) และชั้นปีที่ 4 ที่เคยไปแลกเปลี่ยน (4SA)

ผู้วิจัยมีข้อสันนิษฐานว่า 1) สำหรับผู้เรียนในชั้นปีเดียวกัน ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนจะมีความแตกต่างของค่าทางกลศาสตร์ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ และมีร้อยละการแบ่งพยางค์เฉลี่ยถูกต้องมากกว่าผู้ที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน 2) สำหรับผู้เรียนที่มีหรือไม่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนเหมือนกัน ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 จะมีความแตกต่างของค่าทางกลศาสตร์ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ และมีร้อยละการแบ่งพยางค์เฉลี่ยถูกต้องมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงสมมติฐานความแตกต่างค่าทางกลศาสตร์ และร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์

	ไม่เคยแลกเปลี่ยน (At home; AT)	เคยแลกเปลี่ยน (Study abroad; SA)		
ปี 2	2AT	2SA	2SA มากกว่า 2AT	SA มากกว่า AT
ปี 4	4AT	4SA	4SA มากกว่า 4AT	
	4AT มากกว่า 2AT	4SA มากกว่า 2SA		
	ชั้นปีที่ 4 มากกว่า ชั้นปีที่ 2			

*กรอบสีดำเข้มในแนวนอง แสดงตัวแปรชั้นปีของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบผู้เรียนปี 2 และ ปี 4 ที่อยู่ในกลุ่ม AT หรือ SA เหมือนกัน เช่น 4AT กับ 2AT รวมทั้งสรุปสมมติฐานของผู้เรียนชั้นปี 4 และ ปี 2 ทั้งชั้นปี ในแถวสุดท้ายของตาราง

**กรอบเส้นคู่ในแนวนอน แสดงตัวแปรประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน โดยเปรียบเทียบผู้เรียนกลุ่ม AT และ SA ที่กำลังศึกษาในชั้นปีเดียวกัน รวมทั้งสรุปสมมติฐานของผู้เรียนกลุ่ม AT และ SA ทั้งกลุ่ม ในคอลัมน์สุดท้ายของตาราง

2.2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 การศึกษาค่าทางกลศาสตร์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่

ในทางสัทวิทยา ความแตกต่างของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์มีความชัดเจน โดยมีกฎการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ภาษาสเปนดังนี้ (Aguilar, 1999; Chen, 2007; Face & Alvord, 2004; Isasa & Hualde, 2019)

(1) เมื่อสระสองสระที่ไม่ใช่สระสูง (/a/, /e/ หรือ /o/) มาเรียงต่อกัน จะเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ซึ่งแยกเป็นสองพยางค์

(2) เมื่อสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ สระที่เรียงต่อกันจะเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์

(3) เมื่อสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่ไม่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ สระที่เรียงต่อกันจะเป็นสระประสมซึ่งสองสระนี้อยู่พยางค์เดียวกัน

(4) เมื่อสระสูงสองสระ (/i/, /u/) มาเรียงต่อกันจะเป็นสระประสม

แม้ว่าคำอธิบายในทางสัทวิทยาจะชัดเจน แต่ความแตกต่างของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในด้านการผลิตเสียงจริงซึ่งแสดงด้วยค่าทางกลศาสตร์ไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากการศึกษา สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ทางกลศาสตร์ค่อนข้างน้อย จนกระทั่ง Aguilar (1999) พบว่า ค่าทางกลศาสตร์ที่ใช้จำแนกสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎคือ ค่าระยะเวลา โดยพบว่าสระเรียงระหว่างพยางค์มีค่าระยะเวลาเฉลี่ยมากกว่าสระประสม นอกจากนี้ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมีค่าระยะเวลาเฉลี่ยมากกว่าสระประสมเช่นกัน (Face & Alvord, 2004; Chitoran & Hualde, 2003; Hualde & Prieto, 2002; Isasa &

Hualde, 2019) สอดคล้องกับคำอธิบายทางสัทวิทยาว่า สระเรียงระหว่างพยางค์แยกเป็นสองพยางค์จึงมีค่าระยะเวลามากกว่าสระประสมซึ่งมีพยางค์เดียว

อย่างไรก็ตาม Hualde & Prieto (2002) พบว่า ค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้บอกภาษามีช่วงที่ทับซ้อนกัน กล่าวคือ เมื่อนำค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์เรียงจากน้อยไปมาก ไม่สามารถแบ่งขอบเขตระหว่างค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างชัดเจน จึงเสนอว่า อาจจะไม่สามารถยึดถือค่าระยะเวลาเพียงอย่างเดียว แต่ควรศึกษาทั้งค่าระยะเวลาและค่าความถี่ฟอร์เมนท์ร่วมกัน เพื่อให้แบ่งแยกระหว่างสระทั้งสองประเภทได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ในทางกลศาสตร์ โดยทั่วไปศึกษาความสูงต่ำ และตำแหน่งหน้าหลังของสระจากค่าความถี่ฟอร์เมนท์ (formant frequency) ซึ่งเป็นค่าความถี่ของคลื่นเสียงที่แสดงการสั่นพ้องในช่องเสียง การออกเสียงสระต่าง ๆ ทำให้รูปร่างและขนาดของช่องเสียงเปลี่ยนแปลงไป ค่าความถี่ฟอร์เมนท์ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 แสดงความสูงต่ำของสระ หรือกล่าวได้ว่าเป็นตำแหน่งของสระแนวตั้ง และค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 แสดงความหน้าหลังของสระ หรือตำแหน่งของสระแนวนอน จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องความแตกต่างระหว่างสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภท ผลการศึกษาพบว่า เส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 และ ค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 ของสระเรียงระหว่างพยางค์บิดเบนอย่างทันทีทันใดด้วยความชันที่มากกว่าเส้นแนวโน้มของสระประสม (Aguilar, 1999; Isasa & Hualde, 2019)

ทั้งนี้ Aguilar (1999) ศึกษาด้วยวิธีสมการพหุนามกำลังสอง ($y = ax^2 + bx + c$) โดยค่าที่ศึกษาคือ ค่าสัมประสิทธิ์ "a" ซึ่งแสดงความชันเริ่มต้นและทิศทางเส้นแนวโน้ม เมื่อค่า "a" มากขึ้น แสดงว่าเส้นแนวโน้มมีความชันเริ่มต้นมากขึ้น ผลการศึกษาพบว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ มีค่าสัมประสิทธิ์ a ในสมการพหุนามกำลังสองเฉพาะเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 เฉลี่ยมากกว่าสระประสม แสดงว่าสระเรียงระหว่างพยางค์มีทิศทางและความชันเริ่มต้นเส้นแนวโน้มของความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 มากกว่าสระประสม ส่วน Isasa & Hualde (2019) ไม่ได้คำนวณความชันด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ แต่เป็นการนำเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 และ 2 มาเปรียบเทียบในกราฟเดียวกัน ดังนั้น จากผลการศึกษาของ Aguilar (1999) จึงสรุปได้ว่าเฉพาะค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2 เท่านั้น ที่ใช้แบ่งแยกระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างชัดเจน

ผลการศึกษาทางกลศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับการอธิบายทางสัทวิทยา ที่มีการคาดการณ์ว่าสระประสมมีช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระเรียงต่อกันกลมกลืนกัน ส่วนสระเรียงระหว่างพยางค์มีค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่บิดเบนอย่างทันทีทันใดในช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระมากกว่าสระประสม (Quilis, 1988: 178 อ้างถึงใน Hualde & Prieto, 2002) อาจเนื่องจากสระเรียงระหว่างพยางค์แยกเป็นสองพยางค์ เส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนท์จึงบิดเบน เพื่อแบ่งแยกระหว่างสองสระของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างชัดเจน

นอกจากการศึกษาค่าระยะเวลา และค่าความถี่ฟอร์เมนท์ ที่ 1 และ 2 ยังมีการศึกษาค่าความถี่มูลฐาน (fundamental frequency) ซึ่งแสดงระดับสูงต่ำของเสียง ในการแบ่งแยกระหว่างสระที่เรียงต่อกันด้วยวิธีสมการพหุนามกำลังสองเช่นเดียวกับ Aguilar (1999) ผลการศึกษาพบว่า เส้นแนวโน้มค่าความถี่มูลฐานของสระเรียงระหว่างพยางค์บิดเบนมากกว่ากราฟของสระประสม (Gubian et al., 2015; Torreira, 2007) อย่างไรก็ตาม ค่าความถี่มูล

ฐานของสระเรียงระหว่างพยางค์ และสระประสมแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ดังนั้น ค่าความถี่มูลฐานไม่ได้เป็นค่าทางกลศาสตร์สำคัญที่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างชัดเจน แต่เป็นเพียงผลกระทบ (side effect) จากการลงเสียงหนักเท่านั้น (Gubian et al., 2015)

ดังนั้น การศึกษาในอดีตสรุปได้ว่าค่าทางกลศาสตร์สำคัญที่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสระทั้งสองประเภท ได้แก่ ค่าระยะเวลา และค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 2

2.2.2 การศึกษาการออกเสียงภาษาสเปนผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง

งานวิจัยที่ศึกษาเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง พบว่าภาษาแม่ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการออกเสียงภาษาสเปน (Kouti, 2015; Macleod, 2012) นอกจากนี้ ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองอาจมีตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการออกเสียง ได้แก่ ระดับความสามารถของผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียน และการไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปน

2.2.2.1 ระดับความสามารถของผู้เรียน

ผลการศึกษาของ Macleod (2012) ซึ่งศึกษาความแตกต่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปน และ Cobb & Simonet (2015) ศึกษาสระเดี่ยวในภาษาสเปน เป็นไปในทางเดียวกันว่า ผู้เรียนภาษาสเปนระดับต่ำกว่าได้รับอิทธิพลการออกเสียงจากภาษาแม่ค่อนข้างมาก แต่ผู้เรียนภาษาสเปนระดับสูงขึ้นออกเสียงใกล้เคียงกับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่มากขึ้น

2.2.2.2 ระยะเวลาในการเรียนภาษาต่างประเทศ

เกณฑ์การแบ่งผู้เรียนตามระดับความสามารถอาจสามารถวัดจากระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนในระดับมหาวิทยาลัย ด้วยเกณฑ์จำนวนรายวิชา ภาคการศึกษา ชั้นปีในระดับปริญญาตรี หรือระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก (Reeder, 1998 อ้างถึงใน Macleod, 2012) ผลการศึกษาตัวแปรระยะเวลาในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ต่างกันที่ส่งผลต่อการออกเสียง เป็นไปในทางเดียวกันว่า ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น จะมีพัฒนาการในการออกเสียงมากขึ้น คือสามารถผลิตเสียงในผังสระเข้าใกล้ค่าความถี่ฟอร์เมนท์ที่ 1 และ 2 ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม (Reeder, 1998 อ้างถึงใน Macleod, 2012) หรือพื้นที่สระ (vowel space) จะขยายมากขึ้น (Menke & Face, 2008 อ้างถึงใน Macleod, 2012)

แม้ว่าจะยังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้ที่มีระยะเวลาในการเรียนแตกต่างกัน แต่ผลการศึกษาตัวแปรระยะเวลาการเรียนต่อการออกเสียงสระเดี่ยว สอดคล้องกับการศึกษาตัวแปรด้านความสามารถของผู้เรียนต่อการออกเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ ดังนั้น สามารถคาดการณ์ได้ว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาเรียนมากขึ้นย่อมมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จะศึกษาตัวแปรระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน โดยวัดจากชั้นปีในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่วัดได้อย่างชัดเจน

2.2.2.3 การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน

การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนก็เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการออกเสียงของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ดังที่ Kinginger (2009) อ้างถึงใน Long et al. (2018) อธิบายว่า ประสบการณ์การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้นอย่างแน่นอน ประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายในการสื่อสาร

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีการศึกษาการออกเสียงภาษาสเปนของผู้เรียนที่ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปนในระยะสั้น 1 เดือน มีทั้งการศึกษาที่พบว่าการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนส่งผลต่อพัฒนาการด้านค่าระยะเวลาของสระเดี่ยว (Stevens, 2011) หรืองานที่พบว่าไม่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านค่าระยะเวลาของสระ ค่าทางกลศาสตร์ของสระ แต่เฉพาะผู้เรียนกลุ่มที่เรียนในประเทศเท่านั้นที่มีพัฒนาการด้านค่าระยะเวลาของสระเดี่ยว (Long et al., 2018) อาจเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ รวมถึง เป็นเพียงการไปแลกเปลี่ยนระยะสั้น 1 เดือนเท่านั้น

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงศึกษาผู้ที่เคยไปแลกเปลี่ยนระยะยาวมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อพัฒนาการการออกเสียงอย่างชัดเจนขึ้น โดยจะศึกษาผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนโครงการแลกเปลี่ยนระยะยาว เช่น “มูลนิธิการศึกษาและวัฒนธรรมสัมพันธ์ไทย-นานาชาติ (เอเอฟเอส ประเทศไทย)” เป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปีการศึกษา เปรียบเทียบกับผู้เรียนที่เรียนในประเทศไทยเท่านั้น

2.3 ระเบียบวิธี

2.3.1 ผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน อายุ 19-23 ปี แบ่งเป็นผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 จำนวนปีละ 10 คน โดยในทั้งสองชั้นปี แบ่งออกเป็นผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปนเกิน 6 เดือน 5 คน และผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน 5 คน อย่างไรก็ตาม ชั้นปีที่ 4 มีผู้ที่เคยไปแลกเปลี่ยนไม่ครบ 5 คน จึงใช้ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ที่เคยไปแลกเปลี่ยนแทน 1 คน โดยเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยคนดังกล่าวแทนผู้เรียนชั้นปีที่ 4 เนื่องจากผู้เข้าร่วมวิจัยคนดังกล่าวมีระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน 5 ปี เท่ากับผู้เรียนปี 4 ที่เคยไปแลกเปลี่ยนทั้ง 4 คน ซึ่งมีระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน 4-5 ปี จึงน่าจะมีความสามารถทางภาษาเทียบเคียงผู้เรียนปี 4 ที่เคยไปแลกเปลี่ยน

ทั้งนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ ยกเว้นผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 คน โดยผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนเรียนจากวิชาภาษาสเปน 1 ในชั้นปีที่ 1 แต่ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ซึ่งมีพื้นฐานภาษาสเปนมาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ได้รับการยกเว้นให้ข้ามรายวิชาภาษาสเปน 1 แต่ได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์จากรายวิชาอื่น เช่น วิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน (Spanish Phonetics and Phonology) หรือวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1

แม้ว่าผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์เรียนจากรายวิชาที่แตกต่างกัน แต่ผู้เรียนทุกคนได้รับการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในรายละเอียดที่เท่ากัน ได้ฝึกฝนการแบ่งพยางค์ ทั้งการเขียนแบ่งพยางค์ และการแบ่งพยางค์จากการฟัง รวมทั้ง มีการทดสอบในแบบทดสอบของรายวิชา ทำให้ผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์จากในห้องเรียนมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์เป็นอย่างดีเท่า ๆ กัน

นอกจากนี้ ผู้เรียนทั้งหมดแบ่งเป็นเพศหญิง 12 คน เพศชาย 8 คน เนื่องจากเพศไม่เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการออกเสียงการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน (Hualde & Prieto, 2002)

2.3.2 รายการคำ

รายการคำที่ใช้ทดสอบเป็นคำภาษาสเปน 30 คำ แบ่งออกเป็น 1) คำที่ประกอบด้วยสระประสม [ja] และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ [i. 'a] 5 รวม 10 คำ ดัดแปลงจาก Macleod (2012) และ Cabré & Prieto (2006) 2) คำที่ประกอบด้วยสระประสม [ja] และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นที่ลงเสียงหนักพยางค์หลัง [i. 'a] 20 คำ ซึ่งทั้งหมดทำซ้ำจากรายการคำ ของ Hualde & Prieto (2002) เนื่องจาก ยังไม่มีการศึกษาสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นในผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ

รายการคำอาจเป็น คำ 1 คำ หรือเป็นคำในวลีหรือประโยค ดังตารางที่ 2 เช่น คำที่ 11 คำที่ศึกษาคือคำว่า “enviamos” ในประโยค “lo enviamos” โดยทั้งหมดเป็นสระ /ia/ เท่านั้น เนื่องจากสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมักพบในสระ /ia/

ตารางที่ 2 ตารางแสดงรายการคำที่ประกอบด้วยสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น

	คำที่ประกอบด้วยสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ		คำที่ประกอบด้วยสระประสม
1.	vía genial [ˈbi.a.xe.ˈnjal] ‘เส้นทางที่ยอดเยี่ยม’	6.	viaje [ˈbja.xe] ‘การเดินทาง’
2.	había doble [a.ˈβi.a.ˈðo.ble] ‘ฉัน/เขามีเป็นสองเท่า (อดีตกาลไม่สมบูรณ์)’	7.	he cambiado [e.kam.ˈbja.ðo] ‘ฉันเปลี่ยน(ปัจจุบันกาลสมบูรณ์)’
3.	tía Gora [ˈti.a.ˈɣo.ra] ‘ป้าโกรา’	8.	Santiago [san.ˈtja.ɣo] ‘ซานเตียโก’
4.	rían [ˈri.an] ‘พวกเขาหัวเราะ’ (ปัจจุบันกาล ปฏิเสธขมาลา (Subjunctive mood))	9.	varianza [ba.ˈrjan.sa] ‘การผันแปร’
5.	lían [ˈli.an] ‘พวกเขาฉวน (ปัจจุบันกาล)’	10.	alianza [a.ˈli.ãn.sa] ‘พันธมิตร’
	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น		สระประสม
11.	lo enviamos [lo.em.bi.ˈa.mos] ‘พวกเราส่งบางสิ่ง’ (ปัจจุบันกาล)	21.	aliviamos [a.li.ˈβja.mos] ‘พวกเราทำให้บรรเทา’ (ปัจจุบันกาล)

12.	iban piando [i.bam.pi.'an.do] 'พวกเขาไป (อดีตกาลไม่สมบูรณ์) พร้อมส่งเสียงเล็กแหลม'	22.	y limpiando [i.lim.'pjan.do] 'และทำความสะอาด'
13.	los vaciamos [loz.βa.θi.'a.mos] 'พวกเรากำจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป' (ปัจจุบันกาล)	23.	los saciamos [lo.s:a.'θja.mos] 'พวกเราทำให้พวกเขาพอใจ' (ปัจจุบันกาล)
14.	lo guiamos [lo.ɣi.'a.mos] 'พวกเรานำทางเขา' (ปัจจุบันกาล)	24.	elogiamos [e.lo.'xja.mos] 'พวกเราสรรเสริญ' (ปัจจุบันกาล)
15.	semiviable [se.mi.βi.'a.βle] 'ใช้การได้ครั้งเดียว'	25.	envidiable [em.bi.'ðja.βle] 'เป็นที่น่าอิจฉา'
16.	la riada [la.ri.'a.ða] 'น้ำท่วม'	26.	barriada [ba.'rja.ða] 'ชุมชนแออัด'
17.	casi diario ['ka.si.di.'a.ri.o] 'เกือบทุกวัน'	27.	presidiario [pre.si.'ðja.ri.o] 'นักโทษ'
18.	el piano [el.pi.'a.no] 'เปียโน'	28.	Ulpiano [ul.pja.no] 'อูลเปียโน'
19.	y la liana [i.la.li.'a.na] 'และเถาวัลย์'	29.	italiana [i.ta.'lja.na] 'ชาวอิตาลี'
20.	con Diana [kon.di.'a.na] 'กับ ดิอานา'	30.	Indiana [in.dja.na] 'รัฐอินเดียนา'

นอกจากนี้ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นแบ่งเป็นคำที่ได้รับอิทธิพลต่าง ๆ (Isasa & Hualde, 2019) ได้แก่ 1) คำที่ 11-14 อิทธิพลการผันประธานบุรุษที่ 3 เอกพจน์ เช่น (11) “enviamos” [lo.em.bi.'a.mos] ‘พวกเราส่ง’ (บุรุษที่ 1 พหูพจน์) ได้รับอิทธิพลจาก “envía” [em.'bi.a] เขาส่ง (บุรุษที่ 3 เอกพจน์) 2) คำที่ 15-17 อิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องของหน่วยคำวิทยา เช่น (16) “la riada” [la.ri.'a.ða] ‘น้ำท่วม’ ได้รับอิทธิพลจาก “río” [ri.o] ‘แม่น้ำ’ 3) คำที่ 18-20 เป็นช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย

2.3.3 การเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน เนื่องจากการระบาดของไวรัสโควิด-19 ในปี พ.ศ.2563 ผู้วิจัยจึงจะสนทนาแบบเห็นหน้ากับผู้เข้าร่วมการวิจัยผ่านโปรแกรม Zoom เพื่อชี้แจงขั้นตอนการเก็บข้อมูล และผู้เข้าร่วมการวิจัยบันทึกเสียงผ่านแอปพลิเคชัน Quick recorder ในโทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ต โดยตั้งค่าการบันทึกเสียงให้เป็นไฟล์สกุล .wav และตั้งค่าอัตราการสุ่มสัญญาณ (sampling rate) ที่ 44,100 เฮิรตซ์ (Hertz) รวมทั้งขณะบันทึกเสียงโทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ตอยู่ห่างจากปากผู้เข้าร่วมการวิจัยประมาณ 30 เซนติเมตร และอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีเสียงรบกวน

ผู้วิจัยแสดงรายการคำผ่านหน้าจอ และผู้เข้าร่วมการวิจัยอ่านรายการคำทั้ง 30 คำ ในกรอบประโยค “Digo ___ porque sí [ˈdi.ɣo ___ ˈpor.ke.ˈsi] “ฉันพูดว่า ___ เพราะฉันจะพูดอย่างนี้” (Hualde and Prieto, 2002) จากการแชร์หน้าจอ โดยการสุ่มแบบเทียม และอ่านซ้ำ 5 ครั้ง โดยผู้วิจัยเลือก 3 ครั้งที่มีคุณภาพเสียงที่ดีที่สุด ดังนั้น คำทดสอบ (test token) มีจำนวนทั้งสิ้น 1,800 คำทดสอบ (30 คำ x ออกเสียง 3 ครั้ง X ผู้เข้าร่วมการวิจัย 20 คน)

2) แบบสอบถามแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปน เพื่อนำมาอภิปรายร่วมกับผลการศึกษาทางกลศาสตร์ แบบสอบถามประกอบด้วย ส่วนข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชื่อ นามสกุล วิชาเอกและโท อายุ เพศ และชั้นปี รวมทั้งสอบถามว่าผู้เรียนเคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์หรือไม่

แม้ว่าการศึกษาการออกเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองในอดีตไม่ได้กำหนดว่าผู้เข้าร่วมการวิจัยต้องมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนหรือไม่ แต่การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าความรู้กฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงแบ่งแยกสระทั้งสองประเภท จึงสอบถามในแบบสอบถาม นอกจากนี้ ผู้วิจัยสอบถามตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจเกิดกับผู้เรียน ได้แก่ วิชาภาษาสเปนที่เรียนในคณะอักษรศาสตร์ ความรู้กฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน (language exposure)

นอกจากนี้ ผู้เรียนอาจมีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีการเปรียบเทียบระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ หรือมีเพียงสระประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น ภาษาฝรั่งเศสและอิตาลีนิยมใช้สระประสมเท่านั้น (Chitoran & Hualde, 2007) ทำให้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อาจมีอิทธิพลต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน จึงสอบถามภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ผู้เรียนเคยเรียนนอกเหนือจากภาษาสเปนด้วย

2.3.4 การวัดและวิเคราะห์ค่าทางกลศาสตร์

การแบ่งช่วงเสียงเรียง (segmentation) ใช้โปรแกรม praat และ easyalign (Goldman, 2011) ซึ่งเป็นโปรแกรมแบ่งช่วงเสียงเรียงเป็นระดับหน่วยเสียง พยางค์ คำ และประโยค ทั้งนี้ ผู้วิจัยปรับการแบ่งช่วงเสียงเรียงที่ได้จากโปรแกรมให้แม่นยำมากขึ้น และไม่ได้แบ่งแยกระหว่างสระแรก และสระที่สอง แต่รวมเป็นสระ /ia/ โดยผู้วิจัยจะศึกษาค่าทางกลศาสตร์ 2 ค่า ได้แก่ 1) ค่าระยะเวลาจากโปรแกรม praat และ 2) ค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ซึ่งเป็นค่าความถี่ของคลื่นเสียงในทางกลศาสตร์ที่แสดงตำแหน่งหน้าหลังของฐานกรณ์ในการออกเสียงสระ เช่น สระ /i/ ซึ่งเป็นสระหน้าจะมีค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 สูง และสระ /a/ ซึ่งเป็นสระหลังจะมีค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ต่ำ

ทั้งนี้ การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาค่าความชันของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ของสระ /ia/ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งฐานกรณ์เปลี่ยนแปลงอย่างไร ในการออกเสียงสระแรก /i/ ไปยังสระที่สอง /a/ เพื่อศึกษาว่าเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์มีลักษณะการบิดเบนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะช่วงเชื่อมต่อระหว่างสองสระ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า สระประสมมีช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระกลมกลืนกัน ส่วนสระเรียงระหว่างพยางค์มีค่าความถี่ฟอร์เมนที่บิดเบนอย่างทันทีทันใดในช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระมากกว่า (Quilis, 1988:

178 อ้างถึงใน Hualde & Prieto, 2002) อาจเนื่องจากสระเรียงระหว่างพยางค์แยกเป็นสองพยางค์ เส้นแนวโน้ม ค่าความถี่ฟอร์เมนที่จิงปิดเบน เพื่อแบ่งแยกระหว่างสองสระของสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างชัดเจน

สำหรับการศึกษาความชันเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ผู้วิจัยจะนำค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์จากโปรแกรม praat ทุก 0.01 วินาที ใส่ในโปรแกรม Microsoft Office Excel และศึกษาความชันเริ่มต้นของเส้นแนวโน้มการเคลื่อนที่ของค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ด้วยวิธีสมการพหุนามกำลังสอง ($y = ax^2 + bx + c$) (Aguilar, 1999) โดยวัดค่าสัมประสิทธิ์ a ในสมการดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ค่าสัมประสิทธิ์ “a” ของสมการพหุนามกำลังสองแสดงให้เห็นความชันที่จุดเริ่มต้น และทิศทางของเส้นแนวโน้มเท่านั้น แต่ไม่ได้แสดงความชันทั้งเส้นแนวโน้ม ผู้วิจัยจึงเพิ่มการศึกษาด้วยวิธีสมการเส้นตรง ($y = ax + b$) โดยวัดค่าสัมประสิทธิ์ “a” ซึ่งทำให้เห็นการบิดเบนของทั้งเส้นแนวโน้มมากกว่าสมการพหุนามกำลังสอง ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ a มาก แสดงว่าเส้นแนวโน้มมีความชันทั้งเส้นมาก

การวิเคราะห์ส่วนต่อมา ผู้วิจัยจะนำค่าระยะเวลา และความชันค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ที่ได้มาสรุปแนวโน้มน่าผู้เรียนผลิตเสียงสระในแต่ละค่าเป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยยึดค่าระยะเวลาเป็นหลัก เนื่องจากเป็นค่าที่ไม่ได้รับผลกระทบจากเสียงรบกวน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนำค่าระยะเวลาเฉลี่ยของรายการคำทั้ง 30 คำเรียงจากน้อยไปมาก และพยายามแบ่งขอบเขตระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ คล้ายกับการศึกษาของ Hualde & Prieto (2002) อย่างไรก็ตาม ถ้าเกิดกรณีที่รายการคำบางคำมีค่าระยะเวลาสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ทับซ้อนกัน ผู้วิจัยจะแบ่งขอบเขตค่าความชันของค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ด้วยวิธีเดียวกัน หรือถ้าความชันของค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 อยู่ในช่วงที่มีความทับซ้อนกันเช่นกัน จะนำค่าระยะเวลาทั้ง 3 ครั้งของทุกคำเรียงจากน้อยไปมาก และแบ่งขอบเขตระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ เพื่อสรุปแนวโน้มน่าผู้เรียนผลิตเสียงสระในค่านั้นเป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์

จากนั้นจึงคำนวณร้อยละของคำที่ผู้เรียนแต่ละคนผลิตเสียงแบ่งพยางค์รายการคำที่เป็นไปตามกฎได้ตรงตามกฎ หรือระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ตรงตามการคาดการณ์ของ Hualde & Prieto (2002) ซึ่งเป็นผู้สร้างรายการคำ

2.3.5 การวิเคราะห์ทางสถิติ

ผู้วิจัยจะนำค่าเฉลี่ยค่าทางกลศาสตร์ ได้แก่ ค่าระยะเวลา ค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 จากวิธีสมการพหุนามกำลังสองหรือสมการเส้นตรงวิธีใดวิธีหนึ่ง รวมทั้งร้อยละของคำที่ผู้เรียนแต่ละคนผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยการทดสอบ T-test ระหว่าง 2 กลุ่ม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

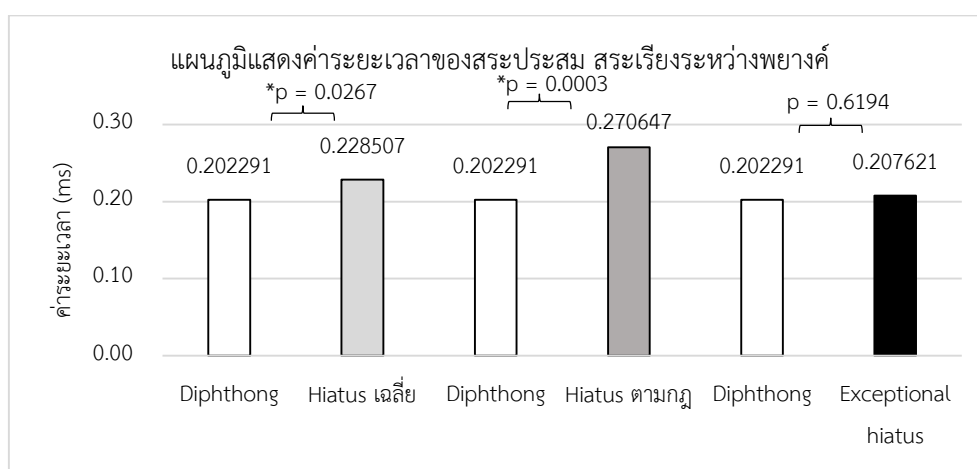
2.4 ผลการศึกษา

2.4.1 ค่าระยะเวลา

ค่าทางกลศาสตร์ค่าแรกที่ศึกษา คือค่าระยะเวลา ซึ่งค่าระยะเวลาที่มากแสดงถึงแนวโน้มน่าสระที่เรียงต่อกันแยกเป็นสองพยางค์มากกว่ารวมอยู่ในพยางค์เดียว ผลการศึกษาพบว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ซึ่งแยกเป็น

สองพยางค์มีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.228507 มิลลิวินาที มากกว่าสระประสมที่มีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.202291 มิลลิวินาที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.0267$)

อย่างไรก็ตาม ถ้าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระยะเวลาของสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎมีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.270647 มิลลิวินาที มากกว่าสระประสมที่มีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.202291 มิลลิวินาที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.0003$) ส่วนสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.207621 มิลลิวินาที มากกว่าสระประสมที่มีค่าระยะเวลาเฉลี่ย 0.202291 มิลลิวินาที แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.6194$) ดังภาพที่ 1

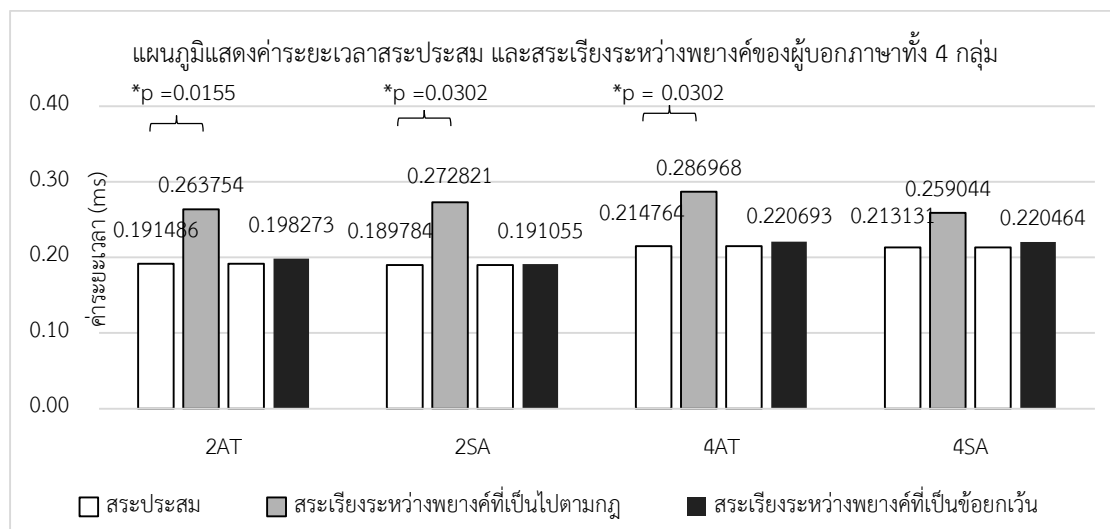
* $p < 0.05$ แสดงว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงค่าระยะเวลาของสระประสม (diphthong) สระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (exceptional hiatus)

นอกจากนี้ ผลการศึกษาค่าระยะเวลาของผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่มดังภาพที่ 2 พบว่า กลุ่ม 2AT, 2SA, 4AT มีค่าระยะเวลาสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎมากกว่าสระประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลุ่ม 4SA ที่มากกว่าแต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนทุกกลุ่มมีค่าระยะเวลาสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมากกว่าสระประสม แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 มีค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ ต่างกันเฉลี่ย 0.077653 มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ที่ต่างกันเฉลี่ย 0.059059 แต่ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 มีค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ต่างกันเฉลี่ย 0.004029 น้อยกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ที่ต่างกันเฉลี่ย 0.006631 ส่วนผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (AT) มีค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎต่างกันเฉลี่ย 0.072236 มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน (SA) ที่ต่างกันเฉลี่ย 0.064475 รวมทั้ง ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนมีค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นต่างกันเฉลี่ย 0.006358 มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนที่ต่างกันเฉลี่ย 0.004302

โดยสรุป สระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ยมีค่าระยะเวลามากกว่าสระประสม โดยเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎที่ส่วนใหญ่มีค่าระยะเวลามากกว่าสระประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* p < 0.05 แสดงว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

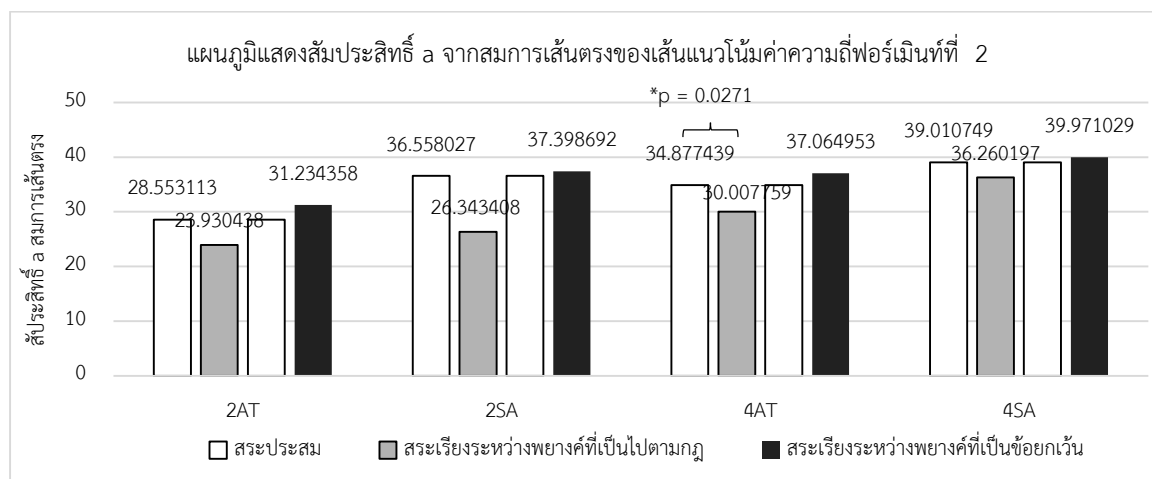
ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงค่าระยะเวลาสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม

2.4.2 ความชันเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2

ค่าทางกลศาสตร์ต่อมาที่ศึกษา คือค่าสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสองของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 (Aguilar, 1999) ซึ่งแสดงความชันเริ่มต้น และทิศทางของเส้นแนวโน้ม ผลการศึกษาสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสองเฉลี่ย พบว่าสระประสมมีค่าสัมประสิทธิ์ a 1.093144 มากกว่า สระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ย (0.985646) มากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ (0.871412) และมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (1.036189) แต่แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวไปว่าค่าสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสองแสดงความชันที่จุดเริ่มต้นและทิศทางเท่านั้น จึงเพิ่มการวิเคราะห์ด้วยสมการเส้นตรง ซึ่งค่า a แสดงความชันทั้งเส้นแนวโน้ม ผลการศึกษาสัมประสิทธิ์ a จากสมการเส้นตรงของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 พบว่า สระประสมมีค่า a เฉลี่ย 34.749832 มากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่มีค่า a เฉลี่ย 34.211306 แต่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.8656$) นอกจากนี้ สระประสมมีค่า a เฉลี่ย 34.749832 มากกว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ (29.13545) แต่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.1589$) ส่วนสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น มีค่า a 36.417258 มากกว่าสระประสม แต่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.5858$)

นอกจากนี้ ผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่มมีแนวโน้มเหมือนกันว่า สระประสมมีค่าสัมประสิทธิ์ a มากกว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ แต่เฉพาะ กลุ่ม 4AT ที่สระประสมมีความชันมากกว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.0271$) ดังภาพที่ 3 อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนทุกกลุ่มมีความชันของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมากกว่าสระประสม แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงสัมประสิทธิ์ a จากสมการเส้นตรงของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 มีค่า a ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎต่างกันเฉลี่ย 7.418647 มากกว่าผู้เรียนปี 4 ที่ต่างกันเฉลี่ย 3.810116 รวมทั้ง ผู้เรียนปี 2 มีค่า a สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ต่างกันเฉลี่ย 1.760955 มากกว่าผู้เรียนปี 4 ที่ต่างกันเฉลี่ย 1.573897

ส่วนผู้เรียนกลุ่ม AT มีค่า a ของ สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎต่างกันเฉลี่ย 2.434379 มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ที่ต่างกันเฉลี่ย 0.900472 แต่ผู้เรียนกลุ่ม AT มีค่าระยะเวลา สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ต่างกันเฉลี่ย 4.746178 น้อยกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ที่ต่างกันเฉลี่ย 6.482586

ดังนั้น ความชันจากวิธีสมการพหุนามกำลังสอง และสมการกำลังหนึ่งได้ผลการศึกษาล้ำกัน กล่าวคือ สระประสมมีค่าความชันเริ่มต้น และความชันทั้งเส้นแนวโน้มมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ และในผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเลือกผลศึกษาความชันของเส้นแนวโน้มจากวิธีสมการกำลังหนึ่งนำไปสรุปแนวโน้มว่าผู้เรียนผลิตเสียงแต่ละคำเป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากแสดงความชันของทั้งเส้นแนวโน้ม ไม่ใช่เพียงความชันเริ่มต้น

ผลการศึกษาในส่วนต่อมาว่าผู้เรียนผลิตเสียงแต่ละคำเป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ แสดงในตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงแบ่งแยกสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ถูกต้องร้อยละ 66.667 มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ซึ่งผลิตเสียงแบ่งพยางค์ถูกต้องร้อยละ 63.666 โดยเฉพาะรายการคำที่เป็นไปตามกฎ แต่ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ได้ถูกต้องร้อยละ 54 มากกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน ซึ่งผลิตเสียงแบ่งพยางค์ถูกต้องร้อยละ 46

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ผลิตเสียงแบ่งแยกสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์โดยเฉลี่ย รวมทั้ง สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนปี 2 แต่ผลิตเสียงคำที่เป็นไปตามกฎได้เท่ากับ

ผู้เรียนปี 2 ทั้งนี้ โดยเฉลี่ย ผู้เรียนทุกกลุ่มผลิตเสียงระบุรายการคำที่เป็นไปตามกฎได้อย่างถูกต้องร้อยละ 73 แต่ผลิตเสียงระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ร้อยละ 50

ตารางที่ 3 ตารางแสดงร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของค่าเฉลี่ยการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง

	AT	SA	p value	ปี 2	ปี 4	p value
ค่าเฉลี่ยทั้ง 30 คำ	66.667	63.666	0.3549	64.666	65.667	0.7602
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.0282	7.1065	-	7.0633	7.0633	-
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นไปตามกฎ	77.5	68.5	0.0798	73	73	1
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.2045	12.2588	-	8.8819	14.1814	-
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้น	46	54	0.2502	48	52	0.5709
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	14.2984	15.7762	-	13.1656	17.5119	-

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน แต่มีประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนต่างกัน ผลการศึกษาทั้งสองชั้นปีไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า โดยเฉลี่ยผู้เรียนกลุ่ม 2AT ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 68.67 มากกว่ากลุ่ม 2SA ที่แบ่งได้ร้อยละ 60.67 แต่กลุ่ม 4SA ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 66.67 มากกว่า 4AT ที่แบ่งได้ร้อยละ 64.67 นอกจากนี้ กลุ่ม 2AT แบ่งพยางค์รายการคำที่เป็นไปตามกฎถูกต้องร้อยละ 77 กลุ่ม 2SA ที่แบ่งได้ร้อยละ 69 และกลุ่ม 2AT แบ่งพยางค์รายการคำที่เป็นข้อยกเว้นถูกต้องร้อยละ 52 มากกว่ากลุ่ม 2SA ที่แบ่งได้ร้อยละ 44 แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม กลุ่ม 4AT มีค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นไปตามกฎร้อยละ 78 มากกว่ากลุ่ม 4SA ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68 แต่มีค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้นเพียงร้อยละ 40 น้อยกว่ากลุ่ม 4SA ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.0183$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางแสดงร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง โดยเปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยนของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน

	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 4		
	AT	SA	p-value	AT	SA	p-value
ค่าเฉลี่ยทั้ง 30 คำ	68.67	60.67	0.0685	64.67	66.67	0.6621
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นไปตามกฎ	77	69	0.1656	78	68	0.2903
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้น	52	44	0.3670	40	64	*0.0183

* $p < 0.05$ แสดงว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในทางตรงกันข้าม เมื่อเปรียบเทียบผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนแบบเดียวกัน แต่มีระยะเวลาในการเรียนต่างกัน หรือกล่าวได้ว่าชั้นปีที่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 5 ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกันเช่นเดียวกัน กล่าวคือ โดยเฉลี่ยผู้เรียนกลุ่ม 2AT ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 68.67 มากกว่ากลุ่ม 4AT ซึ่งแบ่งได้ร้อยละ 64.67 แต่ผู้เรียนกลุ่ม 4SA ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 66.67 มากกว่ากลุ่ม 2SA ซึ่งผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 60.67

ตารางที่ 5 ตารางแสดงร้อยละการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง โดยเปรียบเทียบตัวแปรชั้นปี ของผู้ที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนเหมือนกัน

	AT			SA		
	ปี 2	ปี 4	p value	ปี 2	ปี 4	p value
ค่าเฉลี่ยทั้ง 30 คำ	68.67	64.67	0.4	60.67	66.67	0.1975
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นไปตามกฎ	77	78	0.8752	69	68	0.9061
ค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้น	52	40	0.2005	44	64	*0.0347

* $p < 0.05$ แสดงว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ กลุ่ม 4AT ออกเสียงแบ่งพยางค์รายการคำที่เป็นไปตามกฎถูกต้องร้อยละ 78 มากกว่ากลุ่ม 2AT ออกเสียงแบ่งพยางค์ถูกต้องร้อยละ 77 แต่มีค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้นร้อยละ 40 น้อยกว่า 2AT ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 52 ส่วนกลุ่ม 2SA มีค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นไปตามกฎร้อยละ 69 มากกว่ากลุ่ม 4SA ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68 แต่มีค่าเฉลี่ยรายการคำที่เป็นข้อยกเว้นร้อยละ 44 น้อยกว่ากลุ่ม 4SA ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.0347$)

2.5 อภิปรายผลการศึกษา

2.5.1 การศึกษาคำทางกลศาสตร์ที่ใช้จำแนกสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภท

ผลการศึกษา ซึ่งพบว่าผู้เรียนผลิตเสียงสระโดยมีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎมากกว่าสระประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานที่ศึกษาผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ (Aguilar, 1999) และงานที่ศึกษาผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง (Macleod, 2012)

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนผลิตเสียงแบ่งแยกสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ไม่ชัดเจนนัก เห็นได้จากการที่ผู้เรียนมีค่าระยะเวลาสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมากกว่าสระประสม แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาล้ำกับงานที่ศึกษาผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ซึ่งพบว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่มีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น มากกว่าสระประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Face & Alvord, 2004; Chitoran & Hualde, 2003; Hualde & Prieto, 2002; Isasa & Hualde, 2019)

สำหรับผลการศึกษาสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสอง ซึ่งแสดงความชันเริ่มต้น พบว่าสมประสมมีค่าสัมประสิทธิ์ a มากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ ต่างจากงานในอดีตของ Aguilar (1999) ที่ค่าสัมประสิทธิ์ a ของ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น มากกว่าสระประสม จากการใช้อัตราสมการพหุนามกำลังสองเช่นเดียวกัน

เนื่องจากผลการศึกษาสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสอง ไม่เป็นไปตามผลการศึกษาในอดีต และสัมประสิทธิ์ a จากสมการพหุนามกำลังสอง แสดงความชันเริ่มต้นเท่านั้น จึงมุ่งเน้นไปที่ศึกษาสัมประสิทธิ์ a จากสมการกำลัง 1 ซึ่งแสดงความชันทั้งเส้นแนวโน้ม ผลการศึกษาได้ผลใกล้เคียงกัน แต่มีข้อแตกต่างกันที่สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมีค่าความชันมากกว่าสระประสม ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายทางสัทวิทยาว่าสระเรียงระหว่างพยางค์มีความถี่ฟอร์เมนทที่บิดเบนอย่างทันทีทันใดในช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระมากกว่าสระประสม (Quilis, 1988: 178 อ้างถึงใน Hualde and Prieto, 2002) เนื่องจากแยกเป็นสองพยางค์ จึงมีแนวโน้มที่จะมีสัมประสิทธิ์ a มากกว่าสระประสม

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาทั้ง 2 วิธีที่ส่วนใหญ่พบว่าสระประสมมีความชันมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ ขัดแย้งกับคำอธิบายดังกล่าว แต่อาจอธิบายได้ว่า ค่า a สมการพหุนามกำลังสอง ซึ่งแสดงความชันจุดเริ่มต้นเท่านั้น ไม่ครอบคลุมทั้งเส้นแนวโน้ม ส่วนการศึกษาด้วยสมการเส้นตรงมีข้อจำกัดคือ ทำให้ได้เส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนทเป็นเส้นตรง ซึ่งอาจทำให้ช่วงบิดเบนซึ่งแสดงให้เห็นถึงจุดสิ้นสุดของสระแรก และจุดเริ่มต้นของสระที่สอง หายไประหว่างสองสระหายไป ทำให้ไม่สามารถระบุจุดสิ้นสุดของสระแรก /i/ และจุดเริ่มต้นของสระที่สอง /a/ เช่นเดียวกับการศึกษาในอดีต (Aguilar, 1999; Face & Alvord, 2004; Chitoran & Hualde, 2003; Hualde & Prieto, 2002; Isasa & Hualde, 2019) การศึกษาในอนาคต อาจมีระเบียบวิธีที่ช่วยระบุช่วงเชื่อมต่อของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้

นอกจากนี้ ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มตามตัวแปร ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งถือเป็นผู้เรียนระดับต้น มีค่าระยะเวลาสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้เรียนผู้เรียนปี 4 ซึ่งถือเป็นผู้เรียนระดับกลาง หรือสูง ผลิตเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ใกล้เคียงกันมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่ม 4SA ที่มีค่าระยะเวลาสระทั้งสองประเภทต่างอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานว่า ปี 4 จะผลิตเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์แตกต่างกันชัดเจนมากกว่าปี 2 แต่สอดคล้องกับ Macleod (2012) ที่พบว่าผู้เรียนภาษาสเปนระดับต้นมีค่าระยะเวลาของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎแตกต่างกันมากกว่าระดับสูง เนื่องจากอาจออกเสียงสระทั้งสองประเภทต่างกันมากเกินไป

นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 มีค่าความชัน (ค่า a จากสมการเส้นตรง) ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎต่างกันมากกว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 สอดคล้องกับการศึกษาค่าระยะเวลา อาจเพื่อผลิตเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ให้แตกต่างกันมากเกินไปจริงเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งถือเป็นผู้เรียนระดับต้น มีแนวโน้มที่จะผลิตเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์มากเกินไป

จริง แต่ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ซึ่งถือเป็นผู้เรียนระดับกลาง หรือสูง มีแนวโน้มที่จะผลิตเสียงสระทั้งสองประเภทใกล้เคียงกันมากขึ้น

ส่วนผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนมีค่าระยะเวลาของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ รวมทั้งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น และค่าความชัน (ค่า a จากสมการเส้นตรง) ของสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ แตกต่างกันมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนจะผลิตเสียงแยกสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ ได้ชัดเจนกว่า อาจเนื่องจาก จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน จึงอาจตระหนักในกฎการแบ่งพยางค์ และพยายามผลิตเสียงให้สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์แตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งอาจทำให้ผลิตเสียงสระทั้งสองประเภทต่างกันมากกว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ สอดคล้องกับผลการศึกษาผู้เรียนระดับต้นในผลการศึกษาของ Macleod (2012)

2.5.2 ร้อยละการแบ่งพยางค์สระสระได้ถูกต้อง

ผลการศึกษาร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องพบว่า ผู้เรียนกลุ่ม 2SA ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องน้อยที่สุด อาจเนื่องจาก นิสิตกลุ่ม 2SA ส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน แต่อาจเรียนรู้การแบ่งพยางค์จากประสบการณ์การไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน ซึ่งเรียกว่าเป็น “ความรู้ซ่อนเร้น (implicit knowledge)” ที่มีลักษณะสำคัญคือ ผู้เรียนไม่รู้ตัว เรียนรู้ผ่านการทำงานโดยอัตโนมัติ และไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้ (Ellis & Roever, 2018) ส่วนนิสิตกลุ่ม 2AT, 4AT และ 4SA ทุกคนผ่านการเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน ซึ่งเป็น “ความรู้ชัดแจ้ง” (explicit knowledge) ที่มีลักษณะสำคัญคือ ผู้เรียนรู้ตัว และเป็นความรู้ที่ประกอบด้วยกฎ หรือ ตัวอย่าง (Eichenbaum, 1997 อ้างถึงใน Ellis, 2004) ทำให้ทั้ง 3 กลุ่มผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่ม 2SA

อย่างไรก็ตาม สำหรับรายการค่าที่เป็นข้อยกเว้นของกฎ ผู้เรียนกลุ่ม SA ผลิตเสียงสระสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ได้มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม AT โดยเฉพาะกลุ่ม 4SA ซึ่งผลิตเสียงสระสระได้มากกว่า 2SA และ 4AT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์รายการค่าที่เป็นไปตามกฎแบ่งพยางค์ สอดคล้องกับการศึกษาที่อธิบายว่า การสอนอย่างชัดแจ้งอาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกฎการออกเสียงแบ่งพยางค์ และพัฒนาการออกเสียงแบ่งพยางค์ได้ดีขึ้น และใกล้เคียงเจ้าของภาษามากขึ้น (Kilpatrick & Pierce, 2014)

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ควรมีการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน และเน้นย้ำความแตกต่างของการออกเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในการสอนอย่างเป็นทางการ ทั้งผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน และเคยไปแลกเปลี่ยน เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในค่าที่เป็นคู่เทียบเสียงสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ ที่การออกเสียงสระผิดประเภทสามารถกระทบต่อความหมายของคำได้ และอาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อน เช่น สระประสม

“secretaria” [se.krɛ.'ta.rja] “เลขานุการ” และสระเรียงระหว่างพยางค์ และ “secretaria” [se.krɛ.ta.'ri.a] “สำนักงานเลขานุการ” เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน ทำให้ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนได้รับความรู้ข้อเรียนรู้ ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนสามารถระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของกฎการแบ่งพยางค์ได้ สอดคล้องกับการศึกษาที่อธิบายว่า โดยทั่วไปแล้วจะคาดการณ์ว่าผู้เรียนที่ไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน จะสามารถผลิตเสียงได้ เหมือนกับผู้พูดภาษานั้น ๆ เป็นภาษาแม่ในสถานการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากได้รับข้อมูล (input) ในขอบเขตที่กว้างกว่า (Diaz-Campos , 2006)

อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัด คือการอ่านออกเสียงรายการคำในกรอบประโยคทำให้ผู้เรียนทุกกลุ่มตั้งใจผลิตเสียงมากกว่าการสนทนาในชีวิตประจำวัน และอาจออกเสียงอย่างไม่เป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับการคาดการณ์ว่าผู้เรียนที่เรียนภาษาในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวอาจสามารถผลิตเสียงได้ดีกว่า เฉพาะในบางสถานการณ์ที่ผู้เรียนตั้งใจผลิตเสียงเป็นอย่างมาก เช่น กิจกรรมการอ่าน (reading activities) เป็นต้น (Diaz-Campos, 2006) ดังนั้น การศึกษาในอนาคตอาจศึกษาด้วยระเบียบวิธีที่ทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยผลิตเสียงอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น

2.5.3 ตัวแปรที่มีผลต่อการออกเสียงสระบุสระทั้งสองประเภท

นอกจากนี้ ตัวแปรที่มีผลต่อการออกเสียงสระบุสระทั้งสองประเภท ได้แก่ ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน วิชาภาษาสเปนที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ความรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ ของผู้เรียน และความถี่ปรากฏของคำ

1) ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน

จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 1.8 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนที่ฟัง 1.185 ชั่วโมงต่อวัน และพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียน 0.83 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนที่พูด 0.6 ชั่วโมงต่อวัน

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียน 1.74 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่า ปี 2 ที่ฟัง 1.25 ชั่วโมงต่อวัน และพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียน 0.85 ชั่วโมง มากกว่า ปี 2 ที่พูด 0.58 ชั่วโมงต่อวัน รวมทั้ง ผู้เรียนปี 4 ผ่านการเรียนภาษาสเปนในรายวิชาต่างๆ และการใช้ภาษา เช่น การฝึกงาน การสนทนากับอาจารย์ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ มากกว่าปี 2

อย่างไรก็ตาม จำนวนชั่วโมงที่ฟัง หรือพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียน ประเมินเป็นจำนวนที่ชัดเจนได้ค่อนข้างยาก และในการสนทนาภาษาสเปน ผู้เรียนฟังและพูดในเวลาเดียวกัน จึงแยกจำนวนชั่วโมงได้ยาก รวมทั้ง ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความละเอียดในการระบุจำนวนชั่วโมงในระดับที่ไม่เท่ากัน ดังนั้น ผลการศึกษาจำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน ดังที่กล่าวมาข้างต้น อาจไม่ถูกต้องแม่นยำนัก จึงนำมาใช้เพื่ออภิปรายตัวแปรการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียนโดยภาพรวมเท่านั้น

ผลการศึกษาอาจสรุปโดยภาพรวมได้ว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (AT) มีแนวโน้มที่จะผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน (SA) และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มที่จะผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าปี 2 เนื่องจากมีระยะเวลาการฟัง และพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนมากกว่า

2) วิชาภาษาสเปนที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัย

จากแบบสอบถามรายวิชาที่ผู้เรียนได้เรียนพบว่า ผู้เรียนปี 2 เรียนวิชาภาษาสเปน 1 ถึงวิชาภาษาสเปน 3 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับหลักที่สอนไวยากรณ์ คำศัพท์ และมีชั่วโมงสนทนากับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ รวมทั้งมีผู้เรียนร้อยละ 70 ที่เรียนวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 (Spanish Composition and Conversation I) ส่วนผู้เรียนปี 4 เรียนถึงวิชาภาษาสเปน 6 รวมทั้งเรียนวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 ร้อยละ 80 และวิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปน ร้อยละ 70

ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนปี 4 ผ่านการเรียนภาษาสเปนในรายวิชาต่างๆ และการใช้ภาษา เช่น การฝึกงานในช่วงปิดภาคเรียนก่อนขึ้นปีที่ 4 การสนทนากับอาจารย์ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ มากกว่าปี 2

นอกจากนี้ จากที่เคยจะเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยที่เคยเรียน หรือไม่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน (Spanish Phonetics and Phonology) อย่างไม่อย่างหนึ่ง จากการสำรวจพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 ยังไม่ถึงกำหนดเรียนวิชาดังกล่าว นิสิตชั้นปีที่ 2 ทุกคนจึงยังไม่เคยเรียน ส่วนนิสิตปี 4 ส่วนใหญ่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน ด้วยข้อจำกัดในการรับสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัยทำให้มีผู้เรียนปี 4 ร้อยละ 70 เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน และร้อยละ 30 ไม่เคยเรียน

จากการเปรียบเทียบผู้เรียนปี 4 ที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน พบว่าผู้เรียนปี 4 ที่เคยเรียนวิชาดังกล่าว ออกเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 65.24 น้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยเรียน ซึ่งออกเสียงสระบุ้ได้ร้อยละ 66.67 เนื่องจากผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปนทุกคน เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในวิชาภาษาสเปน 1 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในชั้นปีที่ 1 แล้ว จึงมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์เป็นอย่างดี โดยผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนกฎ 2 จาก 3 คน อยู่ในกลุ่ม 4SA และ 1 คนจากกลุ่ม 4SA ออกเสียงสระบุ้ได้มากถึงร้อยละ 73.33 จึงทำให้ค่าเฉลี่ยสูงขึ้น

นอกจากนี้ ในชั้นปีที่ 4 มีผู้เรียนที่เคยเรียนวิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปนร้อยละ 70 โดยผู้เรียนที่เคยเรียนวิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปน สามารถออกเสียงสระบุ้ที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยคำวิทยาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ได้เฉลี่ยร้อยละ 83.835 มากกว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปนซึ่งสระบุ้ได้ร้อยละ 78.447 อาจเนื่องจากผู้เรียนมีความรู้ทางหน่วยคำวิทยา ทำให้ออกเสียงสระบุ้ที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยคำวิทยาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ เช่น คำว่า diario [di.'a.ri.o] ‘ทุกวัน’ ใช้อิทธิพลจากคำที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยคำวิทยา “día” ['di.a] ‘วัน’ เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ อย่างไรก็ตาม ใน การอ่านออกเสียง ผู้เรียนอาจไม่มีเวลาในการตระหนักในความรู้ด้านหน่วยคำวิทยา แต่อาจได้ความรู้จากประสบการณ์ทางภาษาอื่นๆ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

3) ความรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ ของผู้เรียน

ความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากภาษาสเปน และภาษาอังกฤษ อาจมีอิทธิพลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน เนื่องจาก บางภาษามีการเรียงต่างระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่บางภาษามีเพียงสระประเภทใดประเภทหนึ่ง จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนบางคนเคยเรียน ภาษาต่างประเทศ ภาษาเดียว หรือมากกว่า 1 ภาษา ซึ่งภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียน หรือกำลังเรียนเป็นวิชาโท ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางแสดงภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียน และจำนวนคำที่ออกเสียงเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยการแบ่งพยางค์ที่ถูกต้อง หรือรายการคำแบ่งเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ อย่างละ 15 คำ

กลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัย	ลำดับ	ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน	จำนวนคำที่ออกเสียงเป็นสระประสม (คำ)	จำนวนคำที่ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (คำ)
2AT	1	เยอรมัน (D+H), รัสเซีย (D+H)	18	12
	2	โปรตุเกส (H)	12	18
	3	ญี่ปุ่น (H)	18	12
	4	ฝรั่งเศส (D)	17	13
	5	-	13	17
2SA	1	ฝรั่งเศส (D) โปรตุเกส (H) เยอรมัน (D,H) สันสกฤต (D)	15	15
	2	เกาหลี (D+H), รัสเซีย (D+H)	15	15
	3	อิตาลี (D) จีน (D) ฝรั่งเศส (D)	17	13
	4	ฝรั่งเศส (D) อิตาลี (D) ญี่ปุ่น (H)	11	19
	5	จีน (D) ญี่ปุ่น (H) อิตาลี (D)	16	14
4AT	1	โปรตุเกส (H)	13	17
	2	โปรตุเกส (H), จีน (D)	18	12
	3	ฝรั่งเศส (D)	17	13
	4	ญี่ปุ่น (H)	17	13
	5	จีน (D)	19	11
4SA	1	เยอรมัน (D+H), มาเลเซีย (D+H)	20	10
	2	เยอรมัน (D+H)	17	13
	3	โปรตุเกส(H) ญี่ปุ่น (H) มาเลเซีย (D+H)	15	15
	4	โปรตุเกส (H) ญี่ปุ่น (H) มาเลเซีย (D+H)	9	21
	5	ฝรั่งเศส(D) โปรตุเกส (H) ญี่ปุ่น (H)	11	19

*D หมายถึง ภาษาที่ใช้นิยมสระประสมเท่านั้น

*H หมายถึง ภาษาที่ใช้สระเรียงระหว่างพยางค์เท่านั้น

*D+H หมายถึง ภาษาที่มีทั้งสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ไม่มีการเปรียบเทียบอย่างชัดเจน

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนร้อยละ 30 ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่ง ทำให้ออกเสียงเป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ได้อย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่า เช่น ผู้เรียน 2AT คนที่ 2 มีความรู้

ภาษาโปรตุเกส ซึ่งมักใช้สระเรียงระหว่างพยางค์ จึงออกเสียงแบ่งพยางค์เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ มากกว่าสระประสม

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางคนมีความรู้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 1 ภาษา และแต่ละภาษามีเพียงสระประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น ฝรั่งเศส (D) อิตาลี (D) ญี่ปุ่น (H) ซึ่งในแบบสอบถามไม่ได้สอบถามระดับความสามารถ หรือระยะเวลาในการเรียนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ของผู้เรียน จึงไม่สามารถสรุปได้แน่ชัดว่าผู้เรียนได้รับอิทธิพลการออกเสียงภาษาสเปนจากภาษาหรือไม่ หรือได้รับอิทธิพลการออกเสียงภาษาสเปนจากภาษาใด

นอกจากนี้ มีผู้เรียนร้อยละ 10 ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ 1 ภาษา แต่ไม่ส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน ได้แก่ ผู้เรียน 2AT คนที่ 3 และ 4AT คนที่ 4 ที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นซึ่งมักใช้สระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ออกเสียงแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนเป็นสระประสมมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ ดังนั้น ภาษาต่างประเทศอาจส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ เช่น จำนวนภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน ระดับความสามารถภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

4) ความถี่ปรากฏ (word frequency)

จากการค้นหาความถี่ปรากฏของรายการคำในการศึกษาครั้งนี้ใน corpus del español (Davies, 2019) ซึ่งเป็นคลังข้อมูลที่ประกอบด้วยคำ 7,200,000,000 คำ จากข่าวจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารออนไลน์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2012 ถึง ค.ศ. 2019 ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความถี่ปรากฏค่าของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น และร้อยละการออกเสียงได้ถูกต้องของผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม

สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น	อิทธิพลที่ทำให้เกิดสระเรียงระหว่างพยางค์	ค่าเฉลี่ยร้อยละการออกเสียงระบุได้ถูกต้อง	ความถี่การปรากฏ (คำ)
lo enviamos	อิทธิพลจากการผันประธาน หรือกาลรูปอื่น ๆ เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์	31.25	65
iban piando			5
los vaciamos			5
lo guiamos			50
semiviable	คำที่มีความเกี่ยวข้องทางหน่วยคำวิชาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์	85	95
la riada			70
casi diario			90
el piano	ช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย	40	10
y la liana			40
con Diana			70

ผลการศึกษาพบว่าคำที่มีความถี่ปรากฏสูงมีร้อยละการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่าคำที่มีความถี่ปรากฏน้อยกว่า โดยเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น ตัวอย่างเช่น “diario” ‘ทุกวัน’ มีความถี่ปรากฏ

1,639,232 คำ ทำให้ผลิตเสียงระบุได้ถูกต้องมากถึงร้อยละ 90 และ “Diana” มีความถี่ปรากฏ 125,487 คำ ทำให้ผลิตเสียงระบุได้ถูกต้องร้อยละ 70 แต่ “piando” พร้อมส่งเสียงเล็กแหลม มีความถี่ปรากฏ 43 คำ ทำให้ผลิตเสียงระบุได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 5

นอกจากนี้ สำหรับอิทธิพลที่ทำให้เกิดสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยเฉลี่ยผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับอิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องหน่วยคำวิทยาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (เฉลี่ยร้อยละ 85) มากกว่าช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย (เฉลี่ยร้อยละ 40) และอิทธิพลจากการผันกริยารูปอื่น ๆ เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (เฉลี่ยร้อยละ 31.25) ตามลำดับ ต่างจากการศึกษาผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ (Issasa & Hualde, 2019) ที่ได้รับอิทธิพลจากการผันกริยามากที่สุด รองลงมาคือ อิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องหน่วยคำวิทยา และช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบายตามลำดับ อาจเนื่องจากรายการคำกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากการผันกริยารูปอื่น ๆ มีความถี่ปรากฏค่าน้อยที่สุด เฉลี่ย 10,112 คำ แสดงว่าในคำที่ผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยไม่คุ้นเคย ผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยมีแนวโน้มจะผลิตเสียงระบุสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้องน้อย

ดังนั้น ความถี่ปรากฏของคำจึงเป็นอีกตัวแปรที่มีผลต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ

2.6 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาค่าทางกลศาสตร์ อันได้แก่ ค่าระยะเวลา ค่าความชันเริ่มต้นจากสมการพหุนามกำลังสอง และค่าความชันจากสมการเส้นตรง สรุปได้ดังตารางที่ 8 ผลการศึกษาพบว่า ค่าทางกลศาสตร์ที่ผู้เรียนใช้ในการแบ่งแยกระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์โดยเฉลี่ยอย่างชัดเจน คือ ค่าระยะเวลาเท่านั้น เห็นได้จากผู้เรียนมีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ยมากกว่าสระประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้ง มีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎมากกว่าสระประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นมีค่าระยะเวลามากกว่าสระประสม แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนค่าความชันเริ่มต้นของเส้นแนวโน้มค่าความถี่ฟอร์เมนต์ที่ 2 จากสมการพหุนามกำลังสอง และค่าความชันจากสมการเส้นตรงได้ผลการศึกษาสอดคล้องกันว่า สระประสมมีความชันเริ่มต้น และความชันทั้งเส้นแนวโน้มมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ย รวมทั้งมีความชันมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ แต่แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม สำหรับค่าความชันเริ่มต้นจากสมการพหุนามกำลังสอง พบว่าสระประสมมีความชันเริ่มต้นมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น แต่สำหรับ ค่าความชันจากสมการเส้นตรง พบว่า สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นมีความชันทั้งเส้นแนวโน้มมากกว่าสระประสม

ตารางที่ 8 ตารางสรุปผลการศึกษาค่าทางกลศาสตร์

	สระประสม 15 คำ และสระ เรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ย 15 คำ	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่ เป็นไปตามกฎ 5 คำ	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็น ข้อยกเว้น 10 คำ
ค่าระยะเวลา	*สระเรียงระหว่างพยางค์ เฉลี่ย > สระประสม	*สระเรียงระหว่างพยางค์ ตามกฎ > สระประสม	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็น ข้อยกเว้น > สระประสม
ค่าความชันเริ่มต้น จากสมการพหุนาม กำลังสอง	สระประสม > สระเรียง ระหว่างพยางค์เฉลี่ย	สระประสม > สระเรียง ระหว่างพยางค์ตามกฎ	สระประสม > สระเรียง ระหว่างพยางค์ที่เป็น ข้อยกเว้น
ค่าความชันจาก สมการเส้นตรง	สระประสม > สระเรียง ระหว่างพยางค์เฉลี่ย	สระประสม > สระเรียง ระหว่างพยางค์ตามกฎ	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็น ข้อยกเว้น > สระประสม

* หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ผลการศึกษาร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ตรงตามกฎ หรือตรงกับการคาดการณ์ของครูสร้าง
รายการคำสรุปได้ดังตารางที่ 9 ผลการศึกษพบว่า โดยรวมผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนที่มีความรู้กฎการแบ่ง
พยางค์มากกว่าผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ไม่ตรงกับสมมติฐาน อย่างไรก็ตาม
ถ้าแบ่งตามชั้นปี สำหรับปี 2 กลุ่ม 2AT ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่า กลุ่ม 2SA ไม่ตรงกับสมมติฐาน แต่
สำหรับปี 4 กลุ่ม 4AT ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่ม 4SA ตรงตามสมมติฐาน

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ที่มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์มากกว่า ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่า
ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ตรงตามสมมติฐาน แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ถ้าแบ่งเป็นผู้เรียนที่เคย
หรือไม่เคยไปแลกเปลี่ยน กลุ่ม 2AT ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่า กลุ่ม 4AT ไม่ตรงกับสมมติฐาน แต่กลุ่ม
4SA ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่ม 2SA ตรงตามสมมติฐาน

ตารางที่ 9 ตารางสรุปผลการศึกษาร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ตรงตามกฎ หรือตรงกับการคาดการณ์

	ไม่เคยแลกเปลี่ยน (At home; AT)	เคยแลกเปลี่ยน (Study abroad; SA)		
ปี 2	2AT	2SA	✗ 2AT มากกว่า 2SA	✗ AT มากกว่า SA
ปี 4	4AT	4SA	✓ 4AT มากกว่า 4SA	
	✗ 2AT มากกว่า 4AT	✓ 4SA มากกว่า 2SA		
	✓ ชั้นปีที่ 4 มากกว่า ชั้นปีที่ 2			

อย่างไรก็ตาม สำหรับรายการค่าที่เป็นข้อยกเว้นของกฎ ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ได้มากกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน ดังนั้น การเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงแบ่งพยางค์รายการค่าที่เป็นไปตามกฎแบ่งพยางค์ จึงควรมีการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนอย่างไรก็ตาม ประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน ทำให้ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนได้รับความรู้ซ่อนเร้น ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนสามารถระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของกฎการแบ่งพยางค์ได้

บทที่ 3

บทความวิจัยที่ 2

ชื่อบทความวิจัยภาษาไทย: “สัญชาตญาณการแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน”

ชื่อบทความวิจัยภาษาอังกฤษ: The intuition to distinguish between Spanish diphthong and hiatus of Thai learners of Spanish with different language experiences

ชื่อผู้เขียนบทความ: อภิญญา สิงโสภา และศุจิณัฐ จิตวิริยนนท์

ผู้วิจัย: นางสาวอภิญญา สิงโสภา

ที่อยู่: 292 ซอยรัชดาภิเษก 42 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร. ศุจิณัฐ จิตวิริยนนท์

สังกัด: ภาควิชาภาษาศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติการวิจัยภาษาศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่อยู่: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

วารสารที่ส่งไปตีพิมพ์: วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (Journal of Liberal Arts, Thammasat University)

สถานะ: รอการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร

สัญชาตญาณการแบ่งแยกระหว่างสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปน
ชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน

The intuition to distinguish between Spanish diphthong and hiatus of Thai learners of Spanish with
different language experiences

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่ต่างกัน ได้แก่ ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปน และระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน (ชั้นปีที่กำลังศึกษา) โดยใช้แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ และผู้ร่วมการวิจัยเป็นนิสิตสาขาภาษาสเปนระดับมหาวิทยาลัย 20 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนที่ไม่เคยไปเรียนแลกเปลี่ยนซึ่งมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์มากกว่ามีสัญชาตญาณมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปเรียนแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีสัญชาตญาณมากกว่าผู้เรียนที่เรียนชั้นปีที่ 2 ดังนั้น การเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนอาจเป็นประโยชน์ต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนมากกว่าประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียนก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์เช่นกัน

คำสำคัญ: ภาษาสเปน สระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ การแบ่งพยางค์ การไปแลกเปลี่ยน

Abstract

The purpose of this study is to investigate the intuition to distinguish between Spanish diphthong and hiatus of Thai learners of Spanish with different language experiences: study abroad experience and length of studying Spanish (year of study). The syllabification task is used. The participants are 20 university students majoring in Spanish. The results reveal that (1) at-home learners have more accurate intuition than learners with study abroad experience with statistical significance at the level of 0.05, and (2) fourth-year students have more accurate intuition than second-year students. Therefore, learning Spanish syllabification rules in formal classrooms may be more beneficial than study abroad experience. Moreover, Spanish language exposure is another factor affecting the syllabification intuition.

Keywords: Spanish diphthong hiatus syllabification study abroad

3.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาสเปนเป็นภาษาที่มีผู้พูดเป็นภาษาแม่เป็นอันดับ 2 ของโลก และเป็นภาษาทางการของสหประชาชาติ ภาษาสเปนเป็นภาษาในกลุ่มภาษาโรมานซ์ เช่นเดียวกับภาษาที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอิตาลี เป็นต้น ภาษาในกลุ่มภาษาโรมานซ์วิวัฒนาการมาจากภาษาละติน ทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียง เช่น เสียงสระ /e/ และ /o/ ในภาษาละตินยุคกลาง (Late Latin) ผ่านกระบวนการกลายเสียงจากสระเดี่ยวเป็นสระประสมเสียงขึ้น (rising diphthong) ที่เกิดจากการประสมระหว่างสระสองเสียงที่ต่างกัน และสระสองเสียงนี้รวมกันเป็นสระประสมในพยางค์เดียว นอกจากการกลายเป็นสระประสมแล้ว การเปลี่ยนแปลงของสระอาจเกิดเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ได้ กล่าวคือสระสองเสียงที่เรียงต่อกันแยกออกเป็นคณพยางค์ ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขของแต่ละภาษา เช่น ภาษาโปรตุเกสใช้เฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ ส่วนภาษาสเปนและโรมาเนียมีการเปรียบเทียบระหว่างสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่คำที่เกิดในกรณีเช่นนี้ในภาษาโรมาเนียมีจำนวนค่อนข้างน้อย (Chitoran & Hualde, 2007)

ในภาษาสเปน โดยทั่วไปนิยมใช้สระประสมเสียงขึ้น เช่นคำว่า “piedra” [ˈpie.ðra] “ก้อนหิน” และไม่ยินยอมมีสระเรียงระหว่างพยางค์ (Quilis 1993 อ้างถึงใน Garrido, 2013; Hualde & Prieto 2002; Aguilar 1999; Chitoran & Hualde 2003) อย่างไรก็ตาม ภาษาสเปนก็มีบางคำที่เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ในกรณีที่เฉพาะเจาะจงในภาษาสเปนมาตรฐาน (Peninsular Spanish) หรือในภาษาสเปนบางถิ่น เช่น คำว่า “cliente” [kli.ˈen.te] “ลูกค้า” (Hualde & Prieto, 2002) เช่นเดียวกับภาษาต่าง ๆ ในโลกที่บางภาษาจำกัดสระเรียงระหว่างพยางค์ให้เกิดเฉพาะบางบริบท หรือบางภาษาไม่อนุญาตให้เกิดสระเรียงระหว่างพยางค์โดยมีปรากฏการณ์สัทวิทยาเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดสระเรียงระหว่างพยางค์ อย่างไรก็ตาม บางภาษาอนุญาตให้มีสระเรียงระหว่างพยางค์ในบริบทใดก็ได้ (Casali, 2011)

ถึงแม้ว่าภาษาสเปนจะไม่ยินยอมมีสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ก็มีคู่เทียบเสียงสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ เช่น คู่เทียบเสียงสระประสม “pie” [pie] “เท้า” และสระเรียงระหว่างพยางค์ “pie” [pi.e] “ฉันทน์เสียงร้องแหลม” ซึ่งเป็นการผันกริยาปัจจุบันกาล บริกัลมมาลา (subjunctive mood) บุรุษที่ 1 เอกพจน์ (Aguilar, 1999) รวมทั้งความแตกต่างของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนในทางสัทวิทยา โดย Aguilar (1999); Face & Alvord (2004); Chen (2007); Isasa & Hualde (2019) อธิบายกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนไว้ดังนี้

- 1) เมื่อสระสองสระที่ไม่ใช่สระสูง (/a/, /e/ หรือ /o/) มาเรียงต่อกัน จะเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ซึ่งแยกเป็นสองพยางค์ เช่น “teatro” [te.ˈa.tro] “โรงภาพยนตร์”
- 2) เมื่อสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ สระที่เรียงต่อกันจะเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ซึ่งแยกเป็นสองพยางค์ เช่น “día” [ˈdi.a] “วัน”
- 3) เมื่อสระใดสระหนึ่งเป็นสระสูงที่ไม่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ สระที่เรียงต่อกันจะเป็นสระประสมซึ่งสองสระนี้อยู่พยางค์เดียวกัน เช่น “Indiana” [in.ˈdja.na] “อินเดียนา”

4) เมื่อสระสูงสองสระ (/i/, /u/) มาเรียงต่อกันจะเป็นสระประสมซึ่งอยู่พยางค์เดียวกัน เช่น “ciudad” [θi.u.ðað] “เมือง”

การแบ่งพยางค์ของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์สามารถคาดการณ์ได้จากความสูงต่ำของสระและลงเสียงหนัก แต่กฎการแบ่งพยางค์ดังกล่าวมีข้อยกเว้น กล่าวคือ ในบางกรณีของรูปเขียน /ia/ แม้ว่าสระสูงในสระประสมจะไม่มีเครื่องหมายลงเสียงหนักกำกับ ซึ่งตามกฎข้างต้นเป็นสระประสม แต่สระดังกล่าวเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ที่แยกเป็นสองพยางค์ [i. 'a] และเรียกเสียงสระที่เรียงต่อกันประเภทนี้ว่า “สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (exceptional hiatus)” โดยสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นในภาษาสเปนเกิดจากอิทธิพลต่าง ๆ ดังนี้

1) อิทธิพลจากการผันประธาน หรือกาลรูปอื่น ๆ (paradigm) เช่น enviaron [em.bi.'a.ron] “พวกเขาส่ง” (อดีตกาล บุรุษที่ 3 พหูพจน์) ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เพราะได้รับอิทธิพลมาจากรูปปัจจุบันกาล บุรุษที่ 3 พหูพจน์ นั่นคือ envian [em. 'bi.an] “พวกเขาส่ง” ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เช่นกัน (Cabré & Prieto, 2006; Isasa & Hualde, 2019)

2) อิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องกันทางวิยาศาสตร์ คำจะออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เมื่อมีความเกี่ยวข้องกันทางวิยาศาสตร์ คำออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เช่น “riada” [ri. 'a.ða] “น้ำท่วม” ได้รับอิทธิพลจาก “río” ['ri.o] แม่น้ำ (Hualde & Prieto, 2002; Isasa & Hualde, 2019)

3) อิทธิพลของการลงเสียงหนักในพยางค์แรก เช่น “diablo” [di. 'a.blo] “ปีศาจ” ควรออกเสียงเป็นสระประสม แต่ออกเสียงเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากสระสองตัวที่เรียงต่อกันอยู่พยางค์แรกของคำ (Cabré & Prieto, 2006; Chitoran & Hualde, 2007)

4) อิทธิพลภาษาถิ่น (dialect) ภาษาสเปนบางท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการเกิดสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น เช่น ในภาษาถิ่นของภาษาสเปนที่พูดกันทางตอนเหนือและตอนกลางของสเปน (Castilian Spanish) สระที่เรียงต่อกันจะเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เมื่ออยู่หลังพยัญชนะเสียงรัว (trill) ที่อยู่ต้นพยางค์ (Hualde & Prieto, 2002)

อย่างไรก็ตาม ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาถิ่นภาษาสเปนค่อนข้างน้อย และยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวในภาษาสเปนแต่ละท้องถิ่นในประเทศสเปน และลาตินอเมริกามีความแตกต่างกันอย่างไร นอกจากนี้ การศึกษาสัญชาติญาณการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ในอดีต ศึกษาผู้พูดภาษาสเปนจากเมืองมาดริด (Hualde & Prieto, 2002) และบาร์เซโลนา (Face & Alvord, 2004) ของประเทศสเปนเท่านั้น

แม้ว่าจะสามารถอธิบายสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นด้วยอิทธิพลต่างๆ ที่กล่าวไปข้างต้น แต่บางกรณี ก็มีข้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย เช่น “piano” [pi.'a.no] (Isasa & Hualde, 2019) ทำให้ประเมินได้ยากว่าสองสระที่เรียงต่อกันแบ่งพยางค์เป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ นอกจากนี้ ในบรรดาภาษาตระกูลโรมานซ์ 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลี ภาษาโรมาเนีย และภาษาโปรตุเกส มีเพียงภาษา

สเปนภาษาเดียวที่มีสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น (Chitoran & Hualde, 2007) ดังนั้น การแบ่งพยางค์ของสระที่เรียงต่อกันในภาษาสเปนจึงเป็นกรณีที่น่าสนใจ

งานวิจัยในอดีตศึกษาการแบ่งพยางค์ของสระที่เรียงต่อกันของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสัญชาตญาณทางภาษา โดยพบว่า ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ตรงกัน แต่ก็มีหลากหลายในแต่ละบุคคล (Hualde & Prieto, 2002; Face & Alvord, 2004; Zárate-Sánchez, 2011) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง การศึกษาในอดีตพบว่า ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์น้อยกว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ และได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ในการการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน โดยเฉพาะผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ที่ได้รับอิทธิพลจากคำร่วมเชื้อสายกับภาษาอังกฤษ ในการการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน (Zárate-Sánchez, 2011; Kouti, 2015)

นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปน (Zárate-Sánchez, 2011) รวมทั้งการไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปนอาจส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์เช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนภาษาที่สองที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษานั้น ๆ มีโอกาสเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างมาก จึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง (Coleman, 1998 อ้างถึงใน Beltrán, 2013)

จากประเด็นปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมา งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์สระประสม (diphthong) และสระเรียงระหว่างพยางค์ (hiatus) ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนชาวไทยที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่ต่างกัน อันได้แก่ ประสบการณ์การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปน และระยะเวลาการเรียนในชั้นเรียนภาษาสเปนที่แตกต่างกัน ซึ่งมีเกณฑ์คือ ชั้นปีในระดับมหาวิทยาลัยของนิสิตสาขาวิชาภาษาสเปน

ในแต่ละชั้นปี แบ่งผู้ร่วมการวิจัยออกเป็นผู้ที่เคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน (study abroad) และไม่เคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน โดยเรียนในประเทศไทยเท่านั้น (at home) ดังนั้น ผู้เรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ชั้นปีที่ 2 ที่ไม่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน (2AT) ชั้นปีที่ 2 ที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน (2SA) ชั้นปีที่ 4 ที่ไม่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน (4AT) และชั้นปีที่ 4 ที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน (4SA)

ตารางที่ 10 ตารางแสดงสมมติฐานของการวิจัย: ตัวแปรประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยน และระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน

	ไม่เคยแลกเปลี่ยน (At home; AT)	เคยแลกเปลี่ยน (Study abroad; SA)	
ชั้นปีที่ 2	2AT	2SA	2AT ใกล้เคียงกับ 2SA
ชั้นปีที่ 4	4AT	4SA	4AT ใกล้เคียงกับ 4SA
	4AT มากกว่า 2AT	4SA มากกว่า 2SA	

ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า 1) ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปนเกิน 6 เดือนจะมี สัญชาตญาณภาษาต่างประเทศที่เกิดจากความรู้อะไรและประสบการณ์ทางภาษาในการแบ่งสรรประสม และสระเรียง ระหว่างพยางค์ใกล้เคียงกับผู้เรียนที่ไม่มีประสบการณ์ และ 2) ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่า จะมีสัญชาตญาณในการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียน น้อยกว่า สรุปได้ดังตารางที่ 10

สถานการณ์ปัจจุบันในประเทศไทย ภาษาสเปนได้รับความนิยมและแพร่หลายมากขึ้น มีการเรียนการสอน ภาษาสเปนในระดับมหาวิทยาลัยและโรงเรียน รวมทั้งมีโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นและระยะยาวที่นักเรียนไป แลกเปลี่ยนยังประเทศต่าง ๆ ที่พูดภาษาสเปน ได้แก่ สเปน โคลอมเบีย ปานามา ปารากวัย เปรู อาร์เจนตินา อูรุก วย ชิลี และเม็กซิโก (AFS Thailand, 2020) ดังนั้น จึงมีผู้เรียนชาวไทยในระดับมหาวิทยาลัยที่เคยไปเป็นนักเรียน แลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยในการเพิ่มพูนสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนได้ การศึกษาค้นคว้านี้จะทำให้เข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทย โดย สะท้อนผ่านสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาที่แตกต่างกัน และข้อค้นพบจาก การศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาสเปนในประเทศไทยต่อไป

3.2 การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่และภาษา ที่สอง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ศึกษาการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้พูดภาษา สเปนเป็นภาษาแม่ หรือภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง (Hualde and Prieto, 2002; Face & Alvord, 2004; Zárate-Sánchez, 2011; Kouti, 2015) พบว่างานเหล่านี้ใช้คำว่า “Intuition” ซึ่งอ้าง บัวศรี (2546) แปลเป็น ภาษาไทยได้ว่า “สัญชาตญาณ” จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำว่า “สัญชาตญาณ” (Intuition) หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นเองโดยทันทีทันใด ที่เจ้าของภาษาใช้ตัดสิน คุณลักษณะเฉพาะในทางภาษาศาสตร์ในภาษานั้น ๆ โดยไม่ต้องอาศัยเหตุผลและการทดสอบ (อ้าง บัวศรี, 2546; วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2553; Maynes & Gross, 2013) ดังนั้น ผู้ที่มีสัญชาตญาณหรือการหยั่งรู้สำหรับการแบ่งสรร ประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ก็จะสามารถแบ่งพยางค์สระประสมและสระ เรียงระหว่างพยางค์ได้ โดยอาจจะทราบกฎการแบ่งพยางค์หรือไม่ก็ตาม ดังที่ Blevins (1996) อ้างถึงใน Zárate-Sánchez (2011) ระบุว่าผู้พูดภาษาแม่หลายภาษามีความสามารถในการได้มาซึ่งความรู้โดยไม่ต้องอาศัยเหตุผล แต่ อาศัยการหยั่งรู้ที่ชัดเจนในการระบุจำนวนพยางค์ในหนึ่งคำ

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง Zárate-Sánchez (2011) ศึกษาผู้พูด ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง และศึกษาเฉพาะการหยั่งรู้ ซึ่งไม่รวมถึงความรู้ที่ได้ จากการเรียนกฎการแบ่งพยางค์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนระดับสูง กลาง และต่ำ มีผลการแบ่งพยางค์สระทั้งสอง ประเภทไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนทั้งสองระดับแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องน้อยกว่าผู้พูดภาษาสเปน

เป็นภาษาแม่ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจสรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ อาจต้องอาศัยความรู้กฎการแบ่งพยางค์ เพื่อแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้คำว่า “สัญชาตญาณ” รวมทั้งการหยั่งรู้ และความรู้กฎการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนเพื่อศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนของผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่างกันได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

การศึกษาในอดีตพบว่า ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณแบ่งพยางค์ค่อนข้างตรงกันในคำที่แบ่งพยางค์เป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ (Hualde & Prieto, 2002; Face & Alvord, (2004 รวมทั้งในคำภาษาสเปนที่สามารถแบ่งพยางค์ได้ทั้งสองประเภท (Aguilar , 1999)

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวมีข้อยกเว้น เช่น ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ 1 คน จาก 6 คนไม่ได้ตระหนักถึงความแตกต่างในการแบ่งพยางค์สระทั้งสองประเภท ทำให้แบ่งพยางค์ไม่ตรงกับที่ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์จากสัญชาตญาณของผู้วิจัย (Hualde & Prieto, 2002) หรือผู้พูดชาวสเปนซึ่งมาจากบาร์เซโลนาได้รับอิทธิพลจากภาษาที่สอง คือภาษากาตาลัน ทำให้ส่วนใหญ่ระบุคำที่คาดการณ์ว่าเป็นสระประสมว่าเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากภาษากาตาลันแบบดั้งเดิมมักใช้สระเรียงระหว่างพยางค์ (Face & Alvord, 2004) รวมทั้งในบางกรณี มีบางคำที่ผู้พูดมีสัญชาตญาณการแบ่งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ไม่ตรงกันทั้งหมด เช่น “barriada” [ba.'ri.a.ða] ที่คาดการณ์ว่าเป็นสระประสม แต่ผู้บอกภาษา 3 คน จาก 5 คน ระบุว่า เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (Face & Alvord, 2004)

นอกจากนี้ มีการศึกษาที่พบว่า ผู้พูดมีความหลากหลายในการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภาษาสเปนท้องถิ่นที่ต่างกัน ทั้งผู้พูดภาษาสเปนที่มาจากหลากหลายแคว้น และผู้พูดภาษาสเปนจากทวีปอเมริกา ทำให้โดยรวมมีความถูกต้องต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 52.78 และสูงสุดที่ร้อยละ 100 (Zárate-Sánchez, 2011)

ดังนั้น ผลการศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ที่ผ่านมา พบข้อสรุปไปในทางเดียวกันว่า ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณการแบ่งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ตรงกัน แต่ก็มีความหลากหลายในแต่ละบุคคลจากปัจจัยต่าง ๆ

นอกจากการศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่แล้ว ยังมีการศึกษาการแบ่งพยางค์ของผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองอีกด้วย โดยพบว่า ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ต่างจากผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ คือได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ในการแบ่งพยางค์ สำหรับผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาแม่ส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนซึ่งเป็นภาษาที่สอง ถ้าคำภาษาอังกฤษที่มีคำร่วมเชื้อสาย (cognate) กับภาษาสเปนแบ่งพยางค์เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ผู้เรียนจะแบ่งพยางค์คำดังกล่าวในภาษาสเปนเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ด้วย จึงคาดการณ์ว่า แม้ว่าผู้เรียนมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ ก็อาจยังมีไม่มากนัก ดังนั้นไม่ว่าจะมีสัญชาตญาณดังกล่าวหรือไม่ ผู้เรียนจึงกลับไปยึดถือความรู้จากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาแม่ของตนเองเพื่อใช้ในการแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกัน (Zárate-Sánchez, 2011) นอกจากนี้ มีงานที่ศึกษาผู้พูดภาษากรีกเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาสเปน

เป็นภาษาที่สอง ภาษากรีกซึ่งเป็นภาษาแม่ส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนซึ่งเป็นภาษาที่สอง ทำให้ผู้เรียนระบุคำที่เป็นสระประสมว่าเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (Kouti, 2015)

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ไม่มากนัก และน้อยกว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ จึงกลับไปยึดถือความรู้จากภาษาแม่ของตนเองเพื่อใช้ในการแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกัน ทำให้ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ของตนเอง อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาผู้พูดภาษาไทย หรือภาษาอื่น ๆ เป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง แต่คาดการณ์ว่า ภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่น่าจะส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนเช่นกัน

การทบทวนในอดีตพบว่ามีหลายปัจจัยที่มีผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง เช่นระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปน และความสามารถทางภาษา ซึ่ง Zárate-Sánchez (2011) แบ่งผู้เรียนตามระดับชั้นซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถทางภาษาที่ต่างกัน ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 เป็นระดับต้น (elementary) ชั้นปีที่ 2 เป็นระดับกลาง (intermediate) และชั้นปีที่ 3 เป็นระดับสูง (advanced) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนทั้งสามระดับมีผลการแบ่งพยางค์สระทั้งสองประเภทไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนทั้งสามระดับแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง น้อยกว่าผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวศึกษาเฉพาะการหยั่งรู้ ซึ่งไม่รวมถึงความรู้ที่ได้จากการเรียนกฎการแบ่งพยางค์ พบว่าผู้เรียนทั้งสามระดับมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงจะศึกษาสัญชาตญาณที่รวมถึงความรู้ที่ได้จากการเรียนกฎการแบ่งพยางค์ ซึ่งอาจทำให้เห็นพัฒนาการของสัญชาตญาณของผู้ที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนต่างกัน หรือกำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ แม้ว่ายังไม่มีการศึกษาปัจจัยการเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศที่ใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ แต่การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน อาจเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ โดยเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ เนื่องจากผู้เรียนภาษาที่สองที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษานั้น ๆ มีโอกาสเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างมาก จึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง (Coleman, 1998 อ้างถึงใน Beltrán, 2013)

3.3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.3.1 ผู้ร่วมการวิจัย

ผู้ร่วมการวิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน อายุ 19-23 ปี ไม่มีความผิดปกติทางการได้ยินหรือการพูด แบ่งเป็นผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 จำนวนปีละ 10 คน

ในทั้งสองชั้นปี แบ่งออกเป็นผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปนเกิน 6 เดือน 5 คน และผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน 5 คน อย่างไรก็ตาม ชั้นปีที่ 4 มีผู้ที่เคยไปแลกเปลี่ยนไม่ครบ 5 คน จึงใช้ผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ที่เคยไปแลกเปลี่ยนแทน 1 คน

ทั้งนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ ยกเว้นผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 คน โดยผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนเรียนจากวิชาภาษาสเปน 1 ในชั้นปีที่ 1 แต่ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ซึ่งมีพื้นฐานภาษาสเปนมาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ได้รับการยกเว้นให้ข้ามรายวิชาภาษาสเปน 1 แต่ได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์จากรายวิชาอื่น เช่น วิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน หรือวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1

แม้ว่าผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์เรียนจากรายวิชาที่แตกต่างกัน แต่ผู้เรียนทุกคนได้รับการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในรายละเอียดที่เท่ากัน ได้ฝึกฝนการแบ่งพยางค์ ทั้งการเขียนแบ่งพยางค์ และการแบ่งพยางค์จากการฟัง รวมทั้ง มีการทดสอบในแบบทดสอบของรายวิชา ทำให้ผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์จากในห้องเรียนมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์เป็นอย่างดีเท่า ๆ กัน

นอกจากนี้ ผู้เรียนทั้งหมดแบ่งเป็นเพศหญิง 12 คน เพศชาย 8 คน เนื่องจากเพศไม่เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อสัญญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน (Hualde & Prieto, 2002)

3.3.2 รายการคำ

ผู้วิจัยออกแบบรายการคำให้ประกอบด้วยคำที่มีสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎและไม่เป็นไปตามกฎเพื่อทดสอบสัญญาณในบริบทการเรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทย ให้ครอบคลุม 2 แง่มุม ได้แก่

1) ความรู้กฎการแบ่งพยางค์จากการเรียนการสอนภาษาสเปน ซึ่งตรงกับความรู้ที่ได้มาจากผู้ที่เชี่ยวชาญ (authority) และความรู้ที่ได้มาจากการใช้เหตุผล (rational) ตามการแบ่งประเภทความรู้ของอาร์ง บัวศรี (2546) ซึ่งหมายถึงกฎการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนจากการเรียนในห้องเรียน ดังนั้น รายการคำจึงต้องประกอบด้วยสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ

2) ความรู้ที่ได้จากผัสสะหรือประสบการณ์ (empirical knowledge) ตามการแบ่งประเภทความรู้ของอาร์ง บัวศรี (2546) เช่น การฟังอาจารย์ซึ่งพูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ การฟังสื่อภาษาสเปน หรือ การสนทนากับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่เป็นระยะเวลาหนึ่ง จนทำให้สามารถแบ่งพยางค์สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎโดยอาจไม่ทราบกฎการแบ่งพยางค์ หรือระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ รายการคำที่ใช้ทดสอบเป็นคำภาษาสเปนที่ประกอบด้วยสระประสม สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ รวมทั้งสระระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น รวมทั้งสิ้น 30 คำ โดยเป็นคำ 1 คำ หรือเป็นคำในวลีหรือประโยค เช่น คำที่ 1 คำที่ศึกษาคือคำว่า “enviamos” ในประโยค “lo enviamos” ดังตารางที่ 11 รวมทั้งสระทั้งหมดเป็นสระ /ia/ เท่านั้น เนื่องจากสระระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมักพบในสระ /ia/ โดยผู้วิจัยทำซ้ำรายการคำ 20 คำ จาก Hualde & Prieto (2002) ซึ่งประกอบด้วยคู่สระประสมที่ลงเสียงหนัก [ja] และคำที่คาดว่าเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น ที่ลงเสียงหนักพยางค์หลัง [i. 'a] 10 คู่ ซึ่งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น แบ่งเป็นคำที่ได้รับอิทธิพลต่าง ๆ (Isasa & Hualde, 2019) ดังแสดงในตารางที่ 11 เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อสัญญาณการแบ่งพยางค์สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น

นอกจากนี้ ดังที่กล่าวไว้ว่า สัญญาณในการศึกษาครั้งนี้รวมความรู้กฎการแบ่งพยางค์ด้วย การศึกษาครั้งนี้จึงเพิ่มรายการคำเป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ 10 คำ ประกอบด้วยสระประสมที่ลงเสียงหนัก [ja] และสระ

เรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ และลงเสียงหนักพยางค์หน้า [' i.a] โดยดัดแปลงรายการคำของ Macleod (2012) และ Cabré & Prieto (2007) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางแสดงรายการคำ

	คำที่ประกอบด้วยสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ		คำที่ประกอบด้วยสระประสม
1.	vía genial ['bi.a.xe.'hjal] 'เส้นทางที่ยอดเยี่ยม'	6.	viaje ['bja.xe] 'การเดินทาง'
2.	había doble [a.'βi.a.'ðo.ble] 'ฉัน/เขามีเป็นสองเท่า (อดีตกาลไม่สมบูรณ์)'	7.	he cambiado [e.kam.'bja.ðo] 'ฉันเปลี่ยน(ปัจจุบันกาลสมบูรณ์)'
3.	tía Gora ['ti.a.'go.ra] 'ป้าโกรา'	8.	Santiago [san.'tja.ɣo] 'ซานเตียโก'
4.	rían ['ri.an] 'พวกเขาหัวเราะ' (ปัจจุบันกาล ปริกัลบลมาลา (Subjunctive mood))	9.	varianza [ba.'rjan.sa] 'การผันแปร'
5.	lían ['li.an] 'พวกเขาฉวย (ปัจจุบันกาล)'	10.	alianza [a.'ljan.sa] 'พันธมิตร'
	สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น		สระประสม
11.	lo enviamos [lo.em.bi.'a.mos] 'พวกเราส่งบางสิ่ง' (ปัจจุบันกาล)	21.	aliviamos [a.li.'βja.mos] 'พวกเราทำให้บรรเทา' (ปัจจุบันกาล)
12.	iban piando ['i.bam.pi.'an.do] 'พวกเขาไป (อดีตกาลไม่สมบูรณ์) พร้อมส่งเสียงเล็กแหลม'	22.	y limpiando [i.lim.'pjian.do] 'และทำความสะอาด'
13.	los vaciamos [loz.βa.θi.'a.mos] 'พวกเรากำจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป' (ปัจจุบันกาล)	23.	los saciamos [lo.s:a.'θja.mos] 'พวกเราทำให้พวกเขาพอใจ' (ปัจจุบันกาล)
14.	lo guiamos [lo.ɣi.'a.mos] 'พวกเรานำทางเขา' (ปัจจุบันกาล)	24.	elogiamos [e.lo.'xja.mos] 'พวกเราสรรเสริญ' (ปัจจุบันกาล)
15.	semiviable [se.mi.βi.'a.βle] 'ใช้การได้ครั้งเดียว'	25.	envidiable [em.bi.'ðja.βle] 'เป็นที่น่าอิจฉา'
16.	la riada [la.ri.'a.ða] 'น้ำท่วม'	26.	barriada [ba.'rja.ða] 'ชุมชนแออัด'
17.	casi diario ['ka.si.di.'a.ɾjo] 'เกือบทุกวัน'	27.	presidiario [pre.si.'ðja.ɾjo] 'นักโทษ'
18.	el piano [el.pi.'a.no] 'เปียโน'	28.	Ulpiano [ul.pja.no] 'อูลเปียโน'

19.	y la liana [i.la.li.'a.na] ‘และเถาวัลย์’	29.	italiana [i.ta.'li.a.na] ‘ชาวอิตาลี’
20.	con Diana [kon.di.'a.na] ‘กับ ดิอานา’	30.	Indiana [in.dja.na] ‘รัฐอินเดียนา’

นอกจากนี้ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นแบ่งเป็นคำที่ได้รับอิทธิพลต่าง ๆ (Isasa & Hualde, 2019) ได้แก่

- 1) อิทธิพลการผันประธานบุรุษที่ 3 เอกพจน์ ได้แก่ คำที่ (11) “enviamos” [lo.em.bi.'a.mos] ‘พวกเราส่ง’ (บุรุษที่ 1 พหูพจน์) ได้รับอิทธิพลจาก “envía” [em.'bi.a] ‘เขาส่ง (บุรุษที่ 3 เอกพจน์) (12) piando [pi.'an.do] ‘พร้อมส่งเสียงเล็กแหลม’ ได้รับอิทธิพลจาก “pia” ['pi.a] ‘เขาส่งเสียงเล็กแหลม (ปัจจุบันกาล)’ (13) “vaciamos” [βa.θi.'a.mos] ‘พวกเรากำจัด’ ได้รับอิทธิพลจาก “vacía” [βa.'θi.a] ‘เขากำจัด’ (ปัจจุบันกาล) (14) “guiamos” [lo.ɣi.'a.mos] ‘พวกเรานำทาง’ ได้รับอิทธิพลจาก “guía” [ɣi.a] ‘เขานำทาง’ (ปัจจุบันกาล)
- 2) อิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยคำวิทยา ได้แก่ (15) “semiviable” [se.mi.βi.'a.βle] ‘ใช้การได้ครึ่งเดียว’ ได้รับอิทธิพลจาก “vía” [βi.a] ‘ทาง (way)’ เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (16) “lariada” [la.ri.'a.ða] ‘น้ำท่วม’ ได้รับอิทธิพลจาก “río” ['ri.o] ‘แม่น้ำ’ (17) “diario” [di.'a.ɾjo] ‘ทุกวัน’ ได้รับอิทธิพลจาก “día” [di.a] ‘วัน’
- 3) คำที่ 18-20 เป็นช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ ซึ่งประกอบด้วยรายการคำ 30 คำ ดังตารางที่ 11 แต่เพิ่มคำลง 12 คำ เนื่องจากในแบบทดสอบผู้เรียนเห็นภาพรวมรายการคำทุกคำ และผู้เรียนใช้สัญลักษณ์ / ในการแบ่งพยางค์ทั้ง 42 คำ

2) แบบสอบถามดัดแปลงจาก Zárate-Sández (2011) ซึ่งศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ให้เข้ากับบริบทของผู้เรียนชาวไทยมากที่สุด ประกอบด้วยส่วนข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชื่อ นามสกุล วิชาเอกและโท อายุ เพศ และชั้นปี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจเกิดกับผู้เรียน จึงสอบถามในแบบสอบถาม ได้แก่ วิชาภาษาสเปนที่เรียนในคณะอักษรศาสตร์ ความรู้กฎการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียน แต่อาจนำมาใช้ในแบบทดสอบนี้หรือไม่ก็ได้ อีกทั้งยังมีระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนอาจมีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีการเปรียบเทียบระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ หรือมีเพียงสระประสมใดประเภทหนึ่ง เช่น ภาษาฝรั่งเศสและอิตาลีนิยมใช้สระประสมเท่านั้น (Chitoran & Hualde, 2007) ทำให้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อาจมีอิทธิพลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 ในปี พ.ศ. 2563 แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ และแบบสอบถามการใช้ภาษาสเปน จัดทำในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ โดยชี้แจงการทำแบบทดสอบผ่านโปรแกรม Zoom

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การแบ่งพยางค์ในรายการคำที่ศึกษา 30 คำ จากแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ จะถูกนำมาบันทึกว่าผู้เรียนแบ่งพยางค์เป็นสระประสม หรือสระเรียงระหว่างพยางค์ ถ้าผู้เรียนเขียนสัญลักษณ์ / ระหว่างพยางค์ จะบันทึกว่าเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ถ้าผู้เรียนไม่มีการเขียนสัญลักษณ์ / ระหว่างพยางค์ จะบันทึกว่าเป็นสระประสม

จากนั้นจึงคำนวณร้อยละของคำที่ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งพยางค์ได้ตรงตามการคาดการณ์ หรือตรงตามกฎ และหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation/ SD) ของค่าเฉลี่ยของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม รวมทั้งนำค่าเฉลี่ยไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยการทดสอบ T-test ระหว่าง 2 กลุ่ม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.4 ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (AT) มีค่าเฉลี่ยของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ ร้อยละ 66.67 มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน (SA) ซึ่งแบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์ ร้อยละ 60.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และผู้เรียนกลุ่ม AT มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย 1.572 น้อยกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่แตกต่างกันแสดงให้เห็นการกระจายของข้อมูลที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกลุ่ม AT มีการกระจายของค่าเฉลี่ยน้อยกว่า หรือกล่าวได้ว่ามีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันมากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยร้อยละการแบ่งพยางค์ร้อยละ 64.33 มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งแบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ย ร้อยละ 62.67 แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.729 น้อยกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.814 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยน และชั้นปี

	AT	SA	ค่า p	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ค่า p
ค่าเฉลี่ย	66.67	60.33	0.009*	62.67	64.33	0.533
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.572	6.750	-	6.814	4.729	-

* $p < 0.05$ แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบผู้เรียนในชั้นปีเดียวกัน ที่เคยไปแลกเปลี่ยน (SA) และไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (AT) ผลการศึกษาทั้งสองชั้นปีสอดคล้องกัน กล่าวคือผู้เรียนกลุ่ม AT มีค่าเฉลี่ยร้อยละของการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ผู้เรียนกลุ่ม 2AT แบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 66.67 มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 2SA ซึ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 58.67 และสำหรับผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ผู้เรียนกลุ่ม 4AT

แบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 66.67 มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA ซึ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 62

นอกจากนี้ ในทั้งสองชั้นปี ผู้เรียนกลุ่ม AT มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนมีการกระจายของค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน โดยผู้เรียนกลุ่ม 2SA มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.03 มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 2AT ซึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0 แสดงว่าค่าเฉลี่ยร้อยละการแบ่งพยางค์ของทุกคนเท่ากัน นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่ม กลุ่ม 4SA มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.58 มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 2SA ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.36 ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรการไปแลกเปลี่ยน ของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน

	ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 4		
	AT	SA	ค่า p	AT	SA	ค่า p
ค่าเฉลี่ย	66.67	58.67	0.056	66.67	62	0.123
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0	8.03	-	2.36	5.58	-

ในทางตรงกันข้าม ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนกลุ่ม AT และ SA ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาประสิทธิภาพการแลกเปลี่ยนทั้งสองแบบไม่ตรงกัน โดยพบว่า สำหรับกลุ่ม AT ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ 66.67 เท่ากัน แต่กลุ่ม SA ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 แบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 66.67 มากกว่า มากกว่าชั้นปีที่ 2 ซึ่งแบ่งพยางค์ตรงกับการคาดการณ์เฉลี่ยร้อยละ 62 แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

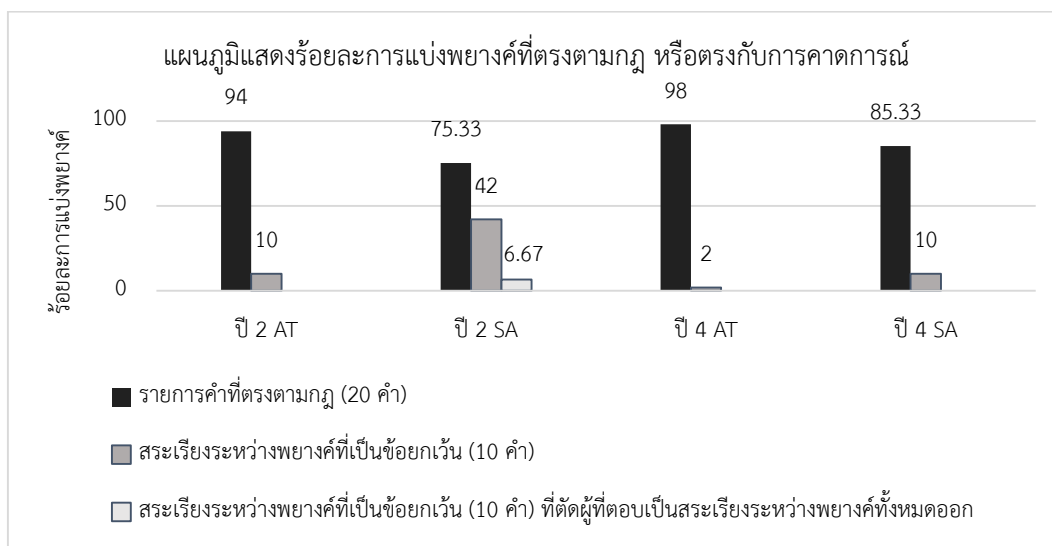
นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่ม 4AT มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.36 มากกว่าผู้เรียน 2AT ซึ่งค่าเฉลี่ยทุกคนเท่ากัน แต่กลุ่ม 4SA มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.58 น้อยกว่ากลุ่ม 2SA ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.03 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA มีการกระจายของค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้เรียนกลุ่ม 2SA ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงกับการคาดการณ์ เปรียบเทียบตัวแปรระยะเวลาในการเรียน ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพการแลกเปลี่ยนแบบเดียวกัน

	AT			SA		
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ค่า p	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ค่า p
ค่าเฉลี่ย	66.67	66.67	0.999	58.67	62	0.468
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.00	2.36	-	8.03	5.58	-

เนื่องจากผลการศึกษาข้างต้นรวมรายการคำ 30 คำ ซึ่งมีทั้งรายการคำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ 20 คำ ประกอบด้วย สระประสม 15 คำ และสระเรียงระหว่างพยางค์ 5 คำ และมีรายการคำที่ไม่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ ประกอบด้วยสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น 10 คำ จึงศึกษาการแบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ แยกจากการแบ่งพยางค์คำที่ไม่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ โดยแยกผู้เรียนเป็น 4 กลุ่ม ดังแสดงในภาพที่ 4

กลุ่ม 2SA เป็นกลุ่มเดียวที่มีผู้เรียน 2 คน ระบุรายการคำเกือบทั้ง 30 คำเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ ทำให้ระบุทั้งรายการคำที่ตรงตามกฎได้น้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้มากที่สุดคือร้อยละ 42 ดังนั้นจึงเพิ่มแท่งของแผนภูมิที่ไม่รวมผู้เรียนทั้ง 2 คนที่ตอบเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เกือบทุกคำ เฉพาะกลุ่ม 2SA

ภาพที่ 4 แผนภูมิแท่งแสดงร้อยละการแบ่งพยางค์ที่ตรงตามกฎ หรือตรงกับการคาดการณ

ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่ตรงตามกฎได้ค่อนข้างถูกต้อง (เฉลี่ยร้อยละ 88.17) สอดคล้องกับที่ผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ตอบในแบบสอบถามว่า จักกฎการแบ่งพยางค์ได้บ้าง (ร้อยละ 56.3) หรือจักกฎการแบ่งพยางค์ได้ทั้งหมด (ร้อยละ 43.8) และได้ใช้กฎดังกล่าวในการทำแบบทดสอบการแบ่งพยางค์เป็นบางข้อ (ร้อยละ 37.5) หรือใช้เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.5)

ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน ทั้งผู้เรียนปี 2 และปี 4 ผู้เรียนกลุ่ม AT มีร้อยละการแบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ส่วนถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การแลกเปลี่ยนแบบเดียวกัน ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีร้อยละการแบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนส่วนใหญ่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ถูกต้องน้อย (เฉลี่ยร้อยละ 16) ยกเว้นกลุ่ม 2SA ที่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้มากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ 42 เนื่องจาก ผู้เรียน 2 คน ระบุรายการคำเกือบทั้ง 30 คำเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เกือบทุกคำ ดังที่กล่าวไปข้างต้น อย่างไรก็ตาม ถ้าไม่รวมผู้เรียนทั้ง 2 คนที่ตอบเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เกือบทุกคำ ผู้เรียนกลุ่ม 2SA จะระบุได้ร้อยละ 6.67 เท่านั้น

นอกจากนี้ ถ้าไม่รวมผู้เรียนทั้ง 2 คนที่ตอบเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เกือบทุกคำ และศึกษาเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น โดยเฉลี่ยผู้เรียนทุกคนระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้เพียงร้อยละ 7.17 เท่านั้น ดังแสดงผลการศึกษาในตารางที่ 15

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นได้ร้อยละ 8.34 มากกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนที่ระบุได้ร้อยละ 6 และผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ระบุได้ ร้อยละ 8.34 มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ที่ระบุได้ ร้อยละ 6

ในบรรดาผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ผู้เรียนกลุ่ม 2AT และ 4SA ระบุได้มากที่สุด คือร้อยละ 10 เนื่องจากมีผู้เรียนกลุ่ม 2AT 1 คน และ 2SA 1 คน ที่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นได้มากกว่าค่าเฉลี่ย แต่ระบุรายการคำที่เป็นไปตามกฎได้น้อยกว่าค่าเฉลี่ย ดังนี้

1) กลุ่ม 2AT คนที่ 5 ระบุ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น ได้ร้อยละ 40 (ค่าเฉลี่ย กลุ่ม 2AT คือร้อยละ 10) และคำที่เป็นไปตามกฎได้ร้อยละ 80 (ค่าเฉลี่ยกลุ่ม 2AT คือร้อยละ 94)

2) 4SA คนที่ 1 ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น ได้ร้อยละ 50 (ค่าเฉลี่ยกลุ่ม 2AT คือร้อยละ 10) และคำที่เป็นไปตามกฎได้ร้อยละ 73.33 (ค่าเฉลี่ยกลุ่ม 4SA คือร้อยละ 85.33) รวมทั้งมีค่าเฉลี่ยร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 53.33 น้อยที่สุดในกลุ่ม 4SA

นอกจากนี้ โดยเฉลี่ยผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับอิทธิพลคำที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยคำวิทยาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์มากกว่าอิทธิพลจากการผันประธาน หรือกาลรูปอื่น ๆ (paradigm) เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ และช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย ตามลำดับ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตารางแสดงร้อยละการระบุ สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น ได้ตรงตามการคาดการณ และอิทธิพลต่อการแบ่งพยางค์คำที่คาดว่าเป็น สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น

	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 4		เฉลี่ย
	AT	SA	AT	SA	
อิทธิพลจากการผันประธาน หรือกาลรูปอื่น ๆ เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (4 คำ)	10	0	5	5	5
คำที่มีความเกี่ยวข้องทางหน่วยคำวิทยาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ (3 คำ)	13.33	22.22	0	20	13.89
ช้อยกเว้นที่ไม่มีคำอธิบาย (3 คำ)	6.67	0	0	6.67	3.33
ค่าเฉลี่ยร้อยละการระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้นได้ตรงตามการคาดการณ	10	6.67	2	10	7.17
เฉลี่ย	8.34		6		

3.5 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

3.5.1 การศึกษาสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน (AT) มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน (SA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่คาดว่าสัญชาตญาณของทั้งสองกลุ่มจะใกล้เคียงกัน รวมทั้งผู้เรียนกลุ่ม AT มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ใกล้เคียงกันมากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA เห็นได้จากการมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า

นอกจากนี้ ผลการศึกษาสอดคล้องกันทั้งสองชั้นปี กล่าวคือ ทั้งในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ผู้เรียนกลุ่ม AT มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่า (ชั้นปีที่ 4) มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่า ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนน้อยกว่า (ชั้นปีที่ 2) ตรงตามสมมติฐาน แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่า มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ใกล้เคียงกัน มากกว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนน้อยกว่า

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาของทั้งสองชั้นปีแตกต่างกัน กล่าวคือ สำหรับผู้เรียนกลุ่ม AT ผู้เรียนทั้งสองชั้นปี มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์เท่ากัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่สำหรับผู้เรียนกลุ่ม SA ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ตรงตามสมมติฐาน แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการศึกษาสรุปได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ตารางสรุปผลการศึกษา

	ไม่เคยแลกเปลี่ยน (At home; AT)	เคยแลกเปลี่ยน (Study abroad; SA)		
ชั้นปีที่ 2	2AT	2SA	✗ 2AT มากกว่า 2SA	✗ AT มากกว่า SA อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ
ชั้นปีที่ 4	4AT	4SA	✗ 4AT มากกว่า 4SA	
	✗ 4AT เท่ากับ 2AT	✓ 4SA มากกว่า 2SA		
	✓ ชั้นปีที่ 4 มากกว่า ชั้นปีที่ 2			

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนกลุ่ม 2AT และ 4SA มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 2SA นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่ม 2SA มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ที่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีผู้เรียนกลุ่ม 2SA จำนวน 2 คนแบ่งพยางค์เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์เกือบทุกคำ

ทั้งนี้ ผู้เรียนกลุ่ม 2SA 2 คนที่แบ่งพยางค์เป็นสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างเดียว รวมทั้งผู้เรียนกลุ่ม 2SA ส่วนใหญ่ ไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน แต่อาจเรียนรู้การแบ่งพยางค์จากประสบการณ์การเคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ในปัจจุบันผู้เรียน 2 คนดังกล่าวยังติดต่อและสนทนากับครอบครัวที่อุปถัมภ์ (host family) ที่ประเทศที่ไปแลกเปลี่ยน ทำให้มีระยะเวลาการฟังภาษาสเปนเฉลี่ย 1.75 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 คนอื่น ๆ ที่ฟังเฉลี่ย 1.14 ชั่วโมงต่อวัน แต่ผู้เรียนทั้งสองคนไม่สามารถแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันได้ถูกต้อง

ดังนั้น ผู้เรียนกลุ่ม 2SA เรียนรู้สัญชาตญาณการแบ่งพยางค์จากประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน หรือการสนทนากับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ในปัจจุบัน โดยไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน ซึ่งความรู้ที่ได้นี้ อาจเรียกว่าเป็น “ความรู้ซ่อนเร้น” (implicit knowledge) อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนกลุ่ม 2AT และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ ผ่านการเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน ซึ่งเป็น “ความรู้ชัดแจ้ง” (explicit knowledge) ที่มีลักษณะสำคัญคือ ผู้เรียนมีความตระหนกว่าเรียนรู้เรื่องใด และเป็นความรู้ที่ประกอบด้วยกฎ หรือตัวอย่าง (Eichenbaum, 1997 อ้างถึงใน Ellis, 2004)

ดังนั้น ผู้เรียนกลุ่ม 2AT และ กลุ่ม 4SA จึงมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่ากลุ่ม 2SA เนื่องจาก เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ซึ่งเป็นความรู้ที่ชัดเจนจากการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการ สอดคล้องกับที่ผู้บอกเรียนที่ เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ตอบในแบบสอบถาม ซึ่งจากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 56.3 ตอบว่า “จำกฎ การแบ่งพยางค์ได้บ้าง” และร้อยละ 43.8 “จำได้ทั้งหมด” นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ร้อยละ 62.5 ตอบแบบสอบถามว่าได้ใช้กฎการแบ่งพยางค์ในการทำแบบทดสอบการแบ่งพยางค์เป็นส่วนใหญ่ และร้อยละ 37.5 ใช้กฎเป็นบางข้อ แสดงว่าผู้เรียนที่มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์ ก็จะใช้กฎดังกล่าวในการทำแบบทดสอบการ แบ่งพยางค์ และใช้กฎแบ่งพยางค์ได้ค่อนข้างถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษารายการคำที่เป็นไปตามกฎ เทียบกับสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น พบว่า ผู้เรียนแบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎได้ถูกต้อง แต่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้น้อย โดย ผู้เรียนกลุ่ม AT และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ระบุคำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ได้มากกว่ากลุ่ม SA และผู้เรียนชั้นปีที่ 2 แต่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้น้อยกว่า อาจเป็นเพราะกลุ่มที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน และผู้เรียนชั้น ปีที่ 4 มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์มากกว่า การรู้กฎจึงทำให้ผู้เรียนยึดกฎการแบ่งพยางค์ในการแบ่งพยางค์ทุกคำ รวมถึงสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรม การศึกษาในอดีตที่สัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนภาษาสเปนเป็น ภาษาที่สองศึกษาเฉพาะสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ (Zárate-Sánchez, 2011; Shelton et al., 2017) แต่ไม่ได้ศึกษาสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น รวมทั้ง Zárate-Sánchez (2011) ไม่ รวมผู้ที่รู้กฎการแบ่งพยางค์ ดังนั้น จากงานในอดีตจึงไม่สามารถสรุปได้ว่าการรู้กฎแบ่งพยางค์ทำให้สัญชาตญาณที่ ไม่ได้เป็นไปตามกฎลดลงหรือไม่

นอกจากนี้ กลุ่ม 2AT และ 4AT มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์เท่ากัน เฉลี่ยร้อยละ 66.67 ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนทั้งสองชั้นปีส่วนใหญ่แบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎ ทั้ง 20 คำ ได้ถูกต้องทั้งหมด แต่ไม่สามารถระบุสระ เรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นทั้ง 10 คำได้ เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนทั้งสองชั้นปี ได้เรียนกฎ การแบ่งพยางค์ในวิชาบังคับในชั้นปีที่ 1 เหมือนกัน และยึดกฎซึ่งเป็นความรู้ที่ชัดเจนเป็นหลัก ดังนั้น กลุ่มที่ไม่เคย ไปแลกเปลี่ยน เมื่อเรียนกฎแล้ว แม้ว่าจะมีระยะเวลาในการเรียนเพิ่มขึ้น แต่มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์เท่าเดิม

แม้ว่าโดยเฉลี่ยผู้เรียนระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้น้อยเฉลี่ยร้อยละ 16 แต่กลุ่ม 2AT และ 4SA ระบุได้มากที่สุด เนื่องจาก มีผู้เรียน 2 คน ซึ่งเคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ แต่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ ที่เป็นข้อยกเว้น ซึ่งเป็นข้อยกเว้นของกฎได้มากที่สุด (กลุ่ม 2AT 1 คน ระบุได้ร้อยละ 40 และ 4SA 1 คน ระบุได้ ร้อยละ 50) แสดงว่าน่าจะใช้ความรู้ซ่อนเร้นที่มาจากประสบการณ์ทางภาษา เช่น การแลกเปลี่ยน หรือการเรียนกับ เจ้าของภาษาในห้องเรียนมากกว่าผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่ยึดตามกฎเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียน 2 คนดังกล่าว ระบุรายการคำที่เป็นไปตามกฎได้น้อยกว่าค่าเฉลี่ย และผู้เรียน 4SA คนดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยร้อยละการแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องน้อยที่สุดในกลุ่ม 4SA ดังนั้น ผู้เรียนที่ตอบโดยใช้ความรู้ซ่อน เร้นมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์โดยรวมน้อยกว่าคนอื่นที่ยึดกฎการแบ่งพยางค์ซึ่งเป็นความรู้ที่ชัดเจน

สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่เรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียน มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ แต่เรียนรู้จากการเคยไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยน หรือสนทนากับครอบครัวผู้อพยพในปัจจุบัน นอกจากนี้ ผู้เรียนที่ยึดความรู้ที่ชัดเจนเป็นหลัก มีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่เคยเรียนกฎแต่แบ่งพยางค์โดยใช้ความรู้ที่อ่อนเร้น

ดังนั้น กฎการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนอาจเป็นประโยชน์ต่อการแบ่งพยางค์ของสระที่เรียงต่อกันในภาษาสเปน มากกว่าประสบการณ์ทางภาษาจากการแลกเปลี่ยน สอดคล้องกับ Zárate-Sánchez (2011) ซึ่งศึกษาผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองและพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในตอนแรกได้คัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ออก แต่ในภายหลังได้ศึกษากลุ่มที่มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์ซึ่งเป็นความรู้ที่ชัดเจน พบว่าผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าผู้บอกภาษากลุ่มที่ไม่เคยเรียนซึ่งใช้เพียงความรู้ที่อ่อนเร้น อย่างมีนัยสำคัญ

รวมทั้งยังสอดคล้องกับ DeKeyser (2003: 334) อ้างถึงใน Zárate-Sánchez (2011) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ชัดเจนอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรื่องที่ต้องการศึกษาสังเกตเห็นได้ยากเกินไป ซึ่ง Zárate-Sánchez (2011) ให้ความเห็นไว้ว่า เรื่องดังกล่าวรวมถึงการแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ในภาษาสเปนด้วย

นอกจากนี้ การเรียนการสอนกฎการแบ่งพยางค์ในการสอนอย่างเป็นทางการ อาจช่วยในการแบ่งพยางค์มากกว่าประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่ากลุ่มที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน มีพัฒนาการดีกว่ากลุ่มที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนในไวยากรณ์เรื่องที่มีการเน้นย้ำในการสอนอย่างเป็นทางการ (formal instruction) (Segalowitz et al., 2015) อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่เคยไปแลกเปลี่ยนมีไวยากรณ์บางเรื่อง และความสามารถด้านอื่นๆ ที่ดีกว่า เช่น ด้านข้อความประเภทรื่องเล่า (Narrative discourse) (Collentine, 2004 อ้างถึงใน Freed , 2008; Segalowitz et al., 2015) ความสามารถทางภาษา ทักษะคิด และพฤติกรรมการศึกษา (Yashima & Zenuk-Nishide, 2008)

โดยทั่วไปแล้ว การไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปนจะทำให้มีโอกาสใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมากขึ้นซึ่งจะเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา (Kinginger, 2009: 4-5 อ้างถึงใน Long, Solon, & Boungiiovanni, 2018) และทำให้ได้รับข้อมูล (input) การฟังภาษาสเปนจากเจ้าของภาษา (Díaz-Campos, 2006)

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ซึ่งพบว่า ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนมีสัญชาตญาณน้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน อาจเนื่องจาก ผู้เรียนชาวไทยไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่พูดภาษาสเปน ไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ก่อนการไปแลกเปลี่ยน จึงไม่สามารถแยกความแตกต่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์จากการฟังดังที่ Henriksen (2014) อธิบายว่า เป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองในการแยกแต่ละพยางค์หรือแยกแต่ละเสียงพูด (segment) จากการฟัง โดยเฉพาะถ้าภาษาแม่ของผู้เรียน ไม่มีการเสียงแบบเดียวกัน หรือมีเสียงที่ความแตกต่างทางกลศาสตร์จากภาษาที่สอง ซึ่งการแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ของภาษาสเปน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่มีภาษาไทย

นอกจากการไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทจากการฟังแล้ว อาจมาจากปัจจัยที่แตกต่างกันของผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนแต่ละคน เช่น กลวิธีการเรียน (learning strategies) หรือการใช้ภาษาที่สองนอกห้องเรียน ขณะที่เป็นักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศที่ใช้ภาษาสเปน (Pinar, 2016)

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้เรียนกลุ่มที่ไปแลกเปลี่ยนช่วงก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เมื่อได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์จากในระดับมหาวิทยาลัย ก็มีสัญชาตญาณ และความสามารถในการแบ่งพยางค์เพิ่มขึ้น เห็นได้จากการที่กลุ่ม 4SA ซึ่งได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์ สามารถระบุรายการคำที่เป็นไปตามกฎ และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ มากกว่ากลุ่ม 2SA ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่ได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน

นอกจากนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ ซึ่งรวมถึงความรู้ในการแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันในภาษาสเปน แต่การศึกษาในอนาคตอาจศึกษาการรับรู้ (perception) ว่าผู้เรียนสามารถฟังและระบุว่าสระที่เรียงต่อกันเป็นสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งอาจคาดการณ์ได้ว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA ซึ่งทั้งมีประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน และได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์ จะมีการรับรู้สระที่เรียงต่อกันทั้งสองประเภทได้แม่นยำมากที่สุด

3.5.2 ตัวแปรที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน

นอกจากความรู้กฎการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อสัญชาตญาณ ยังมีตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่

1) ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน

ผลการศึกษาระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน ทั้งการฟังและการพูด แสดงในตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17 ตารางแสดงระยะเวลาการฟังและพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนต่อวันของผู้เรียน เปรียบเทียบตัวแปรประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนของผู้เรียนชั้นปีเดียวกัน

	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 4	
	AT	SA	AT	SA
ระยะเวลาการฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนต่อวัน (ชั่วโมง)	1.2	1.3	2.4	1.07
เฉลี่ย (ชั่วโมง)	1.25		1.74	
ระยะเวลาการพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนต่อวัน (ชั่วโมง)	0.66	0.5	1	0.7
เฉลี่ย (ชั่วโมง)	0.58		0.85	

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 1.74 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่งฟังเฉลี่ย 1.25 ชั่วโมง ต่อวัน และผู้เรียนชั้นปีที่ 4 พูดภาษาสเปนเฉลี่ย 0.85 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ซึ่ง พูดเฉลี่ย 0.58 ชั่วโมง ต่อวัน รวมทั้ง ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ยังได้สนทนากับอาจารย์เจ้าของภาษาเป็นระยะเวลายาวนานกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2 และได้สนทนากับเจ้าของภาษาในการฝึกงาน ดังนั้น จึงทำให้ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีความรู้การแบ่งพยางค์ มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2

ส่วนผู้เรียนกลุ่ม AT มีสัญชาติญาณการแบ่งพยางค์มากกว่า ผู้เรียนกลุ่ม SA เนื่องจาก ผู้เรียนกลุ่ม AT ฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 1.8 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ซึ่งฟังเฉลี่ย 1.19 ชั่วโมง ต่อวัน และผู้เรียนกลุ่ม AT พูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 0.83 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม SA ซึ่งพูดเฉลี่ย 0.6 ชั่วโมง ต่อวัน

นอกจากนี้ ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ทั้งที่เคยและไม่เคยไปแลกเปลี่ยนเคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์จากในห้องเรียนเหมือนกัน แต่ผู้เรียนผู้เรียนกลุ่ม 4AT มีสัญชาติญาณการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA อาจเป็นเพราะผู้เรียนกลุ่ม 4AT ฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 2.4 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA ซึ่งฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 1.07 ชั่วโมงต่อวัน และ ผู้เรียนกลุ่ม 4AT พูดภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่าผู้เรียนกลุ่ม 4SA ซึ่งฟังภาษาสเปนนอกห้องเรียนเฉลี่ย 0.7 ชั่วโมงต่อวัน

อย่างไรก็ตาม จำนวนชั่วโมงที่ฟัง หรือพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียน ประเมินเป็นจำนวนที่ชัดเจนได้ค่อนข้างยาก และในการสนทนาภาษาสเปน ผู้เรียนฟังและพูดในเวลาเดียวกัน จึงแยกจำนวนชั่วโมงได้ยาก รวมทั้งผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความละเอียดในการระบุจำนวนชั่วโมงในระดับที่ไม่เท่ากัน ดังนั้น ผลการศึกษาจำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน ดังที่กล่าวมาข้างต้น อาจไม่ถูกต้องแม่นยำนัก จึงนำมาใช้เพื่ออภิปรายตัวแปรการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียนโดยภาพรวมเท่านั้น

ดังนั้น โดยภาพรวม การใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียนของผู้เรียนชาวไทย มีแนวโน้มทำให้ผู้เรียนมีสัญชาติญาณการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Ismaili (1991) ที่พบว่า ระยะเวลาการใช้ภาษาที่สองนอกห้องเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา ถ้าผู้เรียนฟัง อ่าน และพูดภาษาที่สองมากขึ้น ก็มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถทางภาษาที่สองมากขึ้น

2) วิชาภาษาสเปนที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัย

จากแบบสอบถามรายวิชาที่ผู้เรียนได้เรียนพบว่า ผู้เรียนปี 2 เรียนวิชาภาษาสเปน 1 ถึงวิชาภาษาสเปน 3 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับหลักที่สอนไวยากรณ์ คำศัพท์ และมีชั่วโมงสนทนากับผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ รวมทั้งมีผู้เรียนร้อยละ 70 ที่เรียนวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 (Spanish Composition and Conversation I) ส่วนผู้เรียนปี 4 เรียนถึงวิชาภาษาสเปน 6 รวมทั้งเรียนวิชาเรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 ร้อยละ 80 และวิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปน ร้อยละ 70

นอกจากนี้ สำหรับวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน ซึ่งน่าจะเน้นย้ำเรื่องกฎการแบ่งพยางค์อย่างชัดเจน จากการสำรวจพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 ยังไม่ถึงกำหนดเรียนวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน นิสิตชั้นปีที่ 2 ทุกคนจึงยังไม่เคยเรียน ส่วนนิสิตปี 4 ส่วนใหญ่เคยเรียนวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน ด้วยข้อจำกัดในการรับสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัยทำให้มีผู้เรียนปี 4 ร้อยละ 70 เคยเรียนวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน และร้อยละ 30 ไม่เคยเรียน

จากการเปรียบเทียบผู้เรียนปี 4 ที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน พบว่าผู้เรียนปี 4 ที่เคยเรียนวิชาดังกล่าว มีสัญชาติญาณระบุสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้องร้อยละ 64.28 ใกล้เคียงกับผู้เรียนที่ไม่เคยเรียน ซึ่งมีสัญชาติญาณระบุได้ร้อยละ 64.44 อาจเนื่องจาก ผู้เรียนที่เคยเรียนวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษาสเปน อาจไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องกฎการแบ่งพยางค์ในวิชาสัตวศาสตร์และสัตววิทยาภาษา

สเปน หรือยังไม่ได้ฝึกฝนมากพอ ส่วนผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนวิชาดังกล่าวทุกคน เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในวิชาภาษาสเปน 1 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในชั้นปีที่ 1 แล้ว

ดังนั้น แม้ว่าผู้เรียนบางคนจะได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์ทั้งในวิชาภาษาสเปน 1 และเรียนอีกครั้งในวิชาสัตศาสตร์และสัตวิทยาภาษาสเปน แต่ก็ไม่ได้มีสัญญาณการแบ่งพยางค์มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเรียน แสดงให้เห็นว่าถ้าผู้เรียนเรียนกฎการแบ่งพยางค์ด้วยรายละเอียดที่ครบถ้วนแล้วในวิชาภาษาสเปน 1 ก็จะสามารถเข้าใจกฎการแบ่งพยางค์ได้ นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาสัญญาณจากประสบการณ์ทางภาษาจากการเรียน หรือการสนทนากับเจ้าของภาษาในรายวิชาอื่น ๆ เช่น เรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 รวมทั้งการฝึกงานในช่วงปิดภาคเรียนก่อนขึ้นชั้นปีที่ 4 ซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลจากเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น และสามารถแบ่งพยางค์ได้อย่างถูกต้อง

3) ความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากภาษาสเปน และภาษาอังกฤษ

ความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากภาษาสเปน และภาษาอังกฤษ อาจมีอิทธิพลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนเช่นเดียวกัน จากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนบางคนเคยเรียน ภาษาต่างประเทศภาษาเดียว หรือมากกว่า 1 ภาษา ซึ่งภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียน หรือกำลังเรียนเป็นวิชาโท แบ่งออกเป็น

1) ภาษาที่ใช้นิยมสระประสมเท่านั้น ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ 30) ภาษาอิตาลี (ร้อยละ 15) ภาษาจีน (ร้อยละ 20) ภาษาสันสกฤต (ร้อยละ 5)

2) ภาษาที่ใช้สระเรียงระหว่างพยางค์เท่านั้น ได้แก่ ภาษาโปรตุเกส (ร้อยละ 20) ภาษาญี่ปุ่น (35)

3) ภาษาที่มีทั้งสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ แต่ไม่มีการเปรียบเทียบอย่างชัดเจน หรือพยายามหลีกเลี่ยงสระเรียงระหว่างพยางค์ ได้แก่ ภาษาเยอรมัน (ร้อยละ 20) ภาษามาลาเซีย (ร้อยละ 15) ภาษาเกาหลี (ร้อยละ 5) และภาษารัสเซีย (ร้อยละ 10)

ผลการศึกษาแบบทดสอบการแบ่งพยางค์พบว่า จากรายการคำที่ประกอบด้วยสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างละ 15 คำ ผู้เรียนทุกกลุ่มระบุสระประสม 24.79 คำ และระบุสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ย 5.5 คำ ซึ่งเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ ที่ในรายการคำมี 5 คำ อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนกลุ่ม 2SA 2 คนที่ระบุสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ย 29 คำ จากรายการคำทั้งหมด 30 คำ

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนแบ่งคำเป็นสระประสมมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียน ซึ่งนิยมใช้สระประสมเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ยึดกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนเป็นหลัก จึงระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น 10 คำเป็นสระประสมทั้งหมด ทำให้มีจำนวนรวมสระประสมมากกว่า สระเรียงระหว่างพยางค์

นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่ม 2SA 2 คน เรียนภาษาที่ใช้สระประสมเท่านั้นเป็นส่วนใหญ่ (ภาษาฝรั่งเศส อิตาลี และจีน) ยกเว้นภาษาญี่ปุ่น แต่แบ่งพยางค์เกือบทุกคำเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ แสดงให้เห็นว่าภาษาต่างประเทศไม่ส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน อาจเนื่องจาก ผู้เรียนมีความรู้ภาษาต่างประเทศไม่มากนัก ซึ่งในแบบสอบถามไม่ได้สอบถามระดับความสามารถ หรือระยะเวลาในการเรียนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ของผู้เรียน จึงไม่ทราบได้ว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในระดับสูง จะมีอิทธิพลต่อสัญญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปนหรือไม่

ดังนั้น ความรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเคยเรียนไม่ส่งผลต่อการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน เนื่องจากผู้เรียนยึดกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนเป็นหลัก และผู้เรียนอาจมีความรู้ภาษาต่างประเทศไม่มากนัก

บทที่ 4

สรุป

4.1 สรุปผลที่ได้รับจากงานวิจัย

4.1.1 ความแตกต่างทางกลศาสตร์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์

ผลการศึกษาทางกลศาสตร์แสดงให้เห็นว่าค่าทางกลศาสตร์ที่ผู้เรียนใช้ในการแบ่งแยกระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์อย่างชัดเจน คือ ค่าระยะเวลา เห็นได้จากผู้เรียนมีค่าระยะเวลาของสระเรียงระหว่างพยางค์เฉลี่ยมากกว่าสระประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 การศึกษาในอดีตศึกษาด้วยวิธีสมการพหุนามกำลังสอง (Aguilar, 1999) ซึ่งศึกษาความชันเริ่มต้นและทิศทางของเส้นแนวโน้มเท่านั้น การศึกษาคั้งนี้จึงเพิ่มการศึกษาสมการเส้นตรง ซึ่งศึกษาความชันทั้งเส้นแนวโน้ม และน่าจะได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาทั้ง 2 วิธีพบว่าสระประสมมีความชันมากกว่าสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากผลการศึกษาทั้ง 2 วิธีขัดแย้งกับคำอธิบายทางสัทวิทยาว่าสระเรียงระหว่างพยางค์มีค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 ที่บิดเบนอย่างทันทีทันใดในช่วงเชื่อมต่อระหว่างสระมากกว่าสระประสม เนื่องจากแยกเป็นสองพยางค์และการศึกษาสมการเส้นตรงมีข้อจำกัด คือช่วงบิดเบนระหว่างสองสระหายไป ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 จึงเป็นค่าทางกลศาสตร์ที่ผู้เรียนใช้ในการแบ่งแยกระหว่างสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ไม่ชัดเจนนัก

แม้ว่าโดยรวมผู้เรียนผลิตเสียงแยกสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ด้วยค่าระยะเวลา แต่ถ้าศึกษาเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น พบว่าผู้เรียนผลิตเสียงแบ่งแยกสระประสมกับสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ไม่ชัดเจนนัก เห็นได้จากการที่ผู้เรียนมีค่าระยะเวลา และค่าความชันค่าความถี่ฟอร์เมนที่ 2 สระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นมากกว่าสระประสม แต่มากกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและสัญญาณแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์

ในการเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมการวิจัยอ่านออกเสียงรายการคำในกรอบประโยค ทำแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปนตามลำดับ เพื่อพยายามไม่ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยตระหนักในวัตถุประสงค์การวิจัย

สำหรับผลการศึกษาสัญญาณการแบ่งพยางค์ซึ่งเก็บข้อมูลหลังจากการอ่านออกเสียง ผลการศึกษาสัญญาณเป็นไปในทางเดียวกันกับผลการศึกษาร้อยละการผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องตามกฎ หรือตามการคาดการณ์ ดังแสดงในตารางที่ 18 ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงและมีสัญญาณแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน โดยมีสัญญาณแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไป

แลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่คาดว่า ผู้เรียนที่คาดการณ์ว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงและมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน

อาจอธิบายได้ว่า ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์เป็นอย่างดีจากการเรียนในห้องเรียน จึงผลิตเสียงและมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์มากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน ซึ่งผู้เรียนบางคนไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ แต่ผลิตเสียงและมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์จากประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน ดังนั้นสรุปได้ว่า การเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนอาจเป็นประโยชน์ต่อการผลิตเสียงแบ่งพยางค์ และสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์มากกว่าประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนมากกว่า (ชั้นปีที่ 4) ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ และมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนน้อยกว่า (ชั้นปีที่ 2) ตรงตามสมมติฐาน เนื่องจากผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์มากกว่า และผ่านการเรียนภาษาสเปนในรายวิชาต่างๆ รวมทั้งการใช้ภาษา เช่น การฝึกงาน การสนทนากับอาจารย์ผู้พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ มากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2

ดังนั้น ผลการศึกษาวิจัยการผลผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้อง และผลการศึกษาสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์มีความสอดคล้องกัน ทั้งตัวแปรประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยนยังประเทศที่ใช้ภาษาสเปน และระยะเวลาการเรียนภาษาสเปน หรือชั้นปีที่ศึกษา

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าทางกลศาสตร์ และสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์

	ตัวแปรการไปแลกเปลี่ยน	ตัวแปรชั้นปี
ร้อยละการผลิตเสียงแบ่งพยางค์	ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยน	ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ผลิตเสียงแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2
ร้อยละสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์	ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ	ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่าผู้เรียนชั้นปีที่ 2
ความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียง และการแบ่งพยางค์	ผลการศึกษาการผลิตเสียงและสัทศาสตร์สอดคล้องกัน	ผลการศึกษาการผลิตเสียงและสัทศาสตร์สอดคล้องกัน

นอกจากนี้ ผลการศึกษาสัทศาสตร์เป็นไปในทางเดียวกันกับผลการศึกษาทางกลศาสตร์ว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ผลิตเสียง และมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์แยกสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎได้ค่อนข้างถูกต้อง แต่ผลิตเสียง และมีสัทศาสตร์สระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้น้อยกว่า

อย่างไรก็ตาม ถ้าศึกษาเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น 10 คำ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนผลิตเสียงและมีสัทศาสตร์การแบ่งพยางค์สระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้มากกว่า

ผู้เรียนที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยน อาจเนื่องมาจากประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน หรือมีความรู้กฎการแบ่งพยางค์น้อยกว่า เนื่องจากผลิตเสียงและแบ่งพยางค์คำที่เป็นไปตามกฎการแบ่งพยางค์ได้น้อยกว่าเช่นกัน

ดังนั้น การเรียนกฎการแบ่งพยางค์ในห้องเรียนซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อการผลิตเสียงแบ่งพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ แต่ประสบการณ์จากการไปแลกเปลี่ยน ทำให้ผู้เรียนที่เคยไปแลกเปลี่ยนได้รับความรู้ซ่อนเร้น ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนสามารถระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นของกฎการแบ่งพยางค์ได้

ทั้งนี้ การออกเสียงแบ่งพยางค์สระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นไปตามกฎ รวมทั้งสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้น มีความสำคัญในการสื่อสาร กล่าวคือ ในคำที่เป็นคู่เทียบเสียงสระประสม และสระเรียงระหว่างพยางค์ ซึ่งมีความหมายต่างกันด้วยการแบ่งพยางค์ที่ต่างกัน การออกเสียงสระที่เรียงต่อกันผิดประเภทสามารถกระทบต่อความหมาย และอาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนได้

นอกจากนี้ จากการศึกษาทางกลศาสตร์พบว่า ผู้เรียนผลิตเสียงระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ ร้อยละ 50 แต่จากการศึกษาสัทศาสตร์ตามกฎการแบ่งพยางค์ พบว่าผู้เรียนระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้ ร้อยละ 6.67 เท่านั้น โดยผู้เรียนส่วนใหญ่จะระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นว่าเป็นสระประสมเกือบทุกคำ เนื่องจากตามกฎสระ /ia/ เป็นสระประสม แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยึดกฎการแบ่งพยางค์เป็นหลัก

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ มีแนวโน้มระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้มากกว่าในสถานการณ์ที่มีความตระหนักรู้น้อยกว่า เช่น การบันทึกเสียง ส่วนในแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ ซึ่งเห็นรายการคำทุกคำ ทำให้ผู้เรียนอาจตระหนักรู้มากกว่า และยึดถือกฎการแบ่งพยางค์เป็นหลักในทุกคำ

อย่างไรก็ตาม จากแบบสอบถาม ในคำถามเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบ ซึ่งมีตัวเลือก 3 ระดับ ได้แก่ ง่าย ปานกลาง และยาก โดยรวมผู้เรียนมีความเห็นว่าแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ง่ายกว่าแบบทดสอบการอ่านออกเสียง เห็นได้จากผู้เรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 ระบุว่า การอ่านออกเสียงมีความยากปานกลาง และร้อยละ 30 ระบุว่า การอ่านออกเสียงง่าย อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 65 ระบุว่าแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ง่าย และร้อยละ 35 ระบุว่าแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ยากปานกลาง

ดังนั้น ผู้เรียนมีความเห็นว่าแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ง่ายกว่าการอ่านออกเสียง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงระบุสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นข้อยกเว้นได้มากกว่าการระบุในแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ อาจเนื่องจากในแบบทดสอบการแบ่งพยางค์ ผู้เรียนมีเวลาในการแบ่งพยางค์ มากกว่าการอ่านออกเสียงซึ่งเห็นรายการคำทีละคำ และต้องอ่านออกเสียงทันที จึงมีความคิดเห็นว่าการอ่านออกเสียงยากกว่า

อย่างไรก็ตาม โดยสรุปผู้เรียนมีความเห็นว่าแบบทดสอบการอ่านออกเสียง และสัทศาสตร์ตามกฎการแบ่งพยางค์ง่าย หรือปานกลาง แสดงว่าแบบทดสอบทั้งสองมีความเหมาะสมผล และไม่ได้ยากเกินไปสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ

4.1.3 ตัวแปรที่ส่งผลต่อการผลิตเสียงและสัทศาสตร์ตามกฎการแบ่งพยางค์

นอกจากนี้ ตัวแปรที่ส่งผลต่อการผลิตเสียงและสัทศาสตร์ตามกฎการแบ่งพยางค์ ได้แก่ ระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียน (language exposure) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระยะเวลาการใช้ภาษาสเปนมากกว่า มีแนวโน้มที่

จะผลิตเสียงและมีสัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์ได้ถูกต้องมากกว่า แต่ผลการศึกษานี้จำนวนชั่วโมงการใช้ภาษาสเปนนอกห้องเรียนอาจไม่ถูกต้องแม่นยำนัก เนื่องจากจำนวนชั่วโมงที่ฟัง หรือพูดภาษาสเปนนอกห้องเรียน ประเมินเป็นจำนวนที่ชัดเจนได้ค่อนข้างยาก และผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความละเอียดในการระบุจำนวนชั่วโมงในระดับที่ไม่เท่ากัน

สำหรับตัวแปรวิชาภาษาสเปนที่เรียนในคณะอักษรศาสตร์ วิชาสัตศาสตร์และสัตวิทยาภาษาสเปน ไม่ส่งผลต่อการออกเสียงและมีสัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์ภาษาสเปน เห็นได้จากผู้เรียนปี 4 ที่เคยเรียนวิชาดังกล่าว ออกเสียงและมีสัทศาสตร์ตามระบุสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ถูกต้องน้อยกว่าผู้เรียนที่ไม่เคยเรียน เนื่องจากผู้เรียนปี 4 ทั้งที่เคยและไม่เคยเรียนวิชาสัตศาสตร์และสัตวิทยาภาษาสเปน ได้เรียนกฎในวิชาภาษาสเปน 1 อย่างครบถ้วนเหมือนกัน แต่ออกเสียงและมีสัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์ต่างกันเล็กน้อย อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ทางภาษาอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม วิชาวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปน อาจส่งผลให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงสระประสมเรียงระหว่างพยางค์ที่มีช้อยกเว้นที่ได้รับอิทธิพลคำมีความเกี่ยวข้องทางหน่วยคำวิชาเป็นสระเรียงระหว่างพยางค์ได้

นอกจากนี้ตัวแปรแทรกซ้อนอื่น ๆ คือความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาสเปน อาจส่งผลต่อการผลิตเสียงแบ่งพยางค์ในผู้เรียนบางคน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น จำนวนภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน ระดับความสามารถภาษาต่างประเทศ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาสเปนไม่ส่งผลต่อสัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนยึดกฎเป็นหลัก จึงไม่ได้รับอิทธิพลความรู้การแบ่งพยางค์ของภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

รวมทั้ง ความถี่ปรากฏของคำ (word frequency) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการผลิตเสียงแบ่งพยางค์สระที่เรียงต่อกันของผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยคำที่มีความถี่ปรากฏสูงมีร้อยละการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่าคำที่มีความถี่ปรากฏน้อยกว่า โดยเฉพาะสระเรียงระหว่างพยางค์ที่เป็นช้อยกเว้น แต่ความถี่ปรากฏของคำไม่ส่งผลต่อสัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ เนื่องจากผู้เรียนที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนยึดกฎเป็นหลักในทุกคำ รวมทั้งในคำที่เป็นช้อยกเว้นของกฎด้วย ดังนั้น สัทศาสตร์ตามแบ่งพยางค์ของผู้เรียนจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่ปรากฏของคำ

4.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย

4.2.1 ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 มีผู้ที่เคยไปแลกเปลี่ยนไม่ครบ 5 คน จึงศึกษาผู้เรียนชั้นปีที่ 3 ที่เคยไปแลกเปลี่ยนแทน 1 คน

4.2.2 จากที่เคยจะกำหนดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยที่เริ่มเรียนภาษาสเปนในชั้นปีที่ 1 ระดับ

มหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่จากการสำรวจพบว่า นิสิตที่เคยไปแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่สอบเข้ามหาวิทยาลัยด้วยโครงการรับตรงพิเศษภาษาสเปน ซึ่งต้องมีพื้นฐานความรู้ภาษาสเปนมาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตเหล่านี้จึงเคยเรียนภาษาสเปนมาก่อนเริ่มเรียนในมหาวิทยาลัย อาจเรียนในโรงเรียน เรียนหลักสูตรภายนอกโรงเรียน หรือเรียนด้วยตนเอง เพื่อเตรียมสอบพื้นฐานภาษาสเปน รวมทั้งแต่ละคนมีระยะเวลาเรียนภาษาสเปนไม่เท่ากัน ส่วนนิสิตที่ไม่เคยไปแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่ เริ่มเรียนภาษาสเปนในชั้นปีที่ 1 ระดับมหาวิทยาลัย และไม่มี

พื้นฐานมาก่อน ดังนั้นจึงใช้ชั้นปี (ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 4) เป็นเกณฑ์กำหนดระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปนระยะเวลาในการเรียนภาษาสเปน

- 4.2.3 จากที่เคยจะเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยที่เคยเรียน หรือไม่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน (Spanish Phonetics and Phonology) อย่างใดอย่างหนึ่ง จากการสำรวจพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 ยังไม่ถึงกำหนดเรียนวิชาดังกล่าว นิสิตชั้นปีที่ 2 ทุกคนจึงยังไม่เคยเรียน ส่วนนิสิตปี 4 ส่วนใหญ่เคยเรียนวิชาสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาสเปน จึงกำหนดเป็นการเลือกผู้ที่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนทั้งหมดแทน เนื่องจาก นิสิตเอกภาษาสเปนส่วนใหญ่ได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์แล้วในรายวิชาต่างๆ ของคณะอักษรศาสตร์ เช่นวิชาภาษาสเปน 1 ซึ่งสอนในชั้นปีที่ 1

อย่างไรก็ตาม จากข้อจำกัดในการหาผู้ที่สะดวกเข้าร่วมการวิจัย และจากหลักสูตรที่นิสิตโครงการรับตรงพิเศษภาษาสเปน ข้ามรายวิชาภาษาสเปน 1 ซึ่งสอนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน แต่จะเรียนในรายวิชาอื่นๆ ในชั้นปีที่สูงขึ้น ทำให้การศึกษาค้างครั้งนี้มีข้อจำกัด คือนิสิตปี 2 ที่เคยไปแลกเปลี่ยน 3 คน ไม่เคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ แต่นิสิตปี 4 ที่เคยไปแลกเปลี่ยนทุกคนได้เรียนกฎการแบ่งพยางค์ ในรายวิชาอื่น ๆ ในปีที่สูงขึ้นแล้ว

4.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการศึกษาค้างครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาต่อไปดังนี้

- 4.3.1 การศึกษาทางกลศาสตร์ครั้งนี้ใช้การอ่านออกเสียงรายการคำในกรอบประโยค ซึ่งทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยตั้งใจผลิตเสียงมากกว่าการสนทนาในชีวิตประจำวัน และอาจออกเสียงอย่างไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากไม่มีบริบท ดังนั้น การศึกษาในอนาคตอาจศึกษาด้วยระเบียบวิธีที่ทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยผลิตเสียงอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น เช่นเดียวกับ Aguilar (1999) ที่กำหนดรายการคำ และให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยสนทนาในคำพูดต่อเนื่องเกี่ยวกับการบอกทางในแผนที่ เพื่อให้ออกเสียงเป็นธรรมชาติมากขึ้น เปรียบเทียบกับการอ่านรายการคำในกรอบประโยค
- 4.3.2 การศึกษาทางกลศาสตร์ครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาคือสมการเส้นตรง ซึ่งมีข้อจำกัด คือทำให้ช่วงปิดเบนระหว่างสองสระหายไป และไม่สามารถระบุจุดสิ้นสุดของสระแรก /i/ และจุดเริ่มต้นของสระที่สอง /a/ ดังนั้น การศึกษาในอนาคต อาจมีระเบียบวิธีที่ช่วยระบุช่วงเชื่อมต่อของสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ได้ เช่น ระบุจุดเชื่อมต่อระหว่างสองสระ และวัดความชันแยกทั้งสองสระ
- 4.3.3 ในการศึกษาสัทศาสตร์กฎการแบ่งพยางค์ ซึ่งใช้แบบทดสอบที่ให้เขียนสัญลักษณ์ /ระหว่างพยางค์ อาจเกิดกรณีที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่แน่ใจว่าแบ่งพยางค์เป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ จึงแบ่งเป็น /ia/ และการศึกษาค้างนี้บันทึกว่าเป็นสระประสม การศึกษาในอนาคตจึงอาจปรับปรุงแบบทดสอบให้เป็นการแยกประเภทว่าเป็นสระประสมหรือสระเรียงระหว่างพยางค์ หรือให้ระบุจำนวนพยางค์ของคำ รวมทั้งอาจ

เพิ่มตัวเลือก 'ไม่แน่ใจ' สำหรับคำที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่มั่นใจในการแบ่งพยางค์ เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่าผู้เรียนมีสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์รายการคำดังกล่าวหรือไม่

- 4.3.4 การศึกษาการออกเสียงและสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ครั้งนี้ศึกษาผู้เรียนที่รู้กฎการแบ่งพยางค์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก นิสิตคณะอักษรศาสตร์ส่วนใหญ่เรียนกฎการแบ่งพยางค์ตั้งแต่ปี 1 และเรียนในชั้นปีอื่น ๆ และจึงมีผู้ที่ไม่รู้กฎการแบ่งพยางค์น้อย การศึกษาในอนาคต อาจศึกษาการออกเสียงและสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ของผู้เรียนชาวไทยที่ไม่มีความรู้กฎการแบ่งพยางค์ เพื่อศึกษาว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้ซ่อนเร้นเท่านั้น ผู้เรียนจะผลิตเสียงแบ่งพยางค์ และมีสัญชาตญาณ แตกต่างจากผลการศึกษานี้หรือไม่ อย่างไร
- 4.3.5 การศึกษานี้ไม่ได้ควบคุมตัวแปรความสามารถทางภาษา ซึ่งอาจวัดจากเกรด หรือผลสอบวัดระดับภาษาสเปน ซึ่งอาจส่งผลต่อการออกเสียงและสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์ในภาษาสเปน การศึกษาในอนาคต จึงอาจศึกษาผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่างกันว่าจะมีผลการศึกษารายการออกเสียงและสัญชาตญาณการแบ่งพยางค์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
- 4.3.6 การศึกษานี้ศึกษาการออกเสียง และสัญชาตญาณ แต่ไม่ได้ศึกษาการรับรู้สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ ซึ่งเป็นแนวทางที่น่าสนใจ เนื่องจากสระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์ตัดสินจากการฟังได้ค่อนข้างยาก จึงอาจมีการศึกษาว่าผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีประสบการณ์ทางภาษาแตกต่างกัน จะมีการรับรู้สระประสมและสระเรียงระหว่างพยางค์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2559). ระบบเสียงภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 8). โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรี บุญญเมธี, และ เพ็ญพิสาข์ ศรีวรรณารถ. (2561). กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาสเปนของผู้เรียนชาวไทย. วารสารมนุษยศาสตร์, 25(2), 209-231.
- ธำรง บัวศรี. (2546). สหัชญาณ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 29, 72-74.
- ไพโรจน์ สิมมา. (2559). การศึกษาแนวทางการสอนดัชนีปริจเฉทภาษาสเปนแก่นักศึกษา วิชาภาษาสเปน มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 35(1), 1-26.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2553). ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล : หลักการและการใช้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมร วิเศษมณี. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบต่างระบบเสียงหนักเบาในภาษาสเปนและภาษาไทย. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 26(1), 199-217.
- สร้อยรัตน์ ภูมิชิษานันท์. (2559). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอนชาวสเปนในชั้นเรียนภาษาสเปนในประเทศไทย [วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สุกิจ พุ่มพวง. (2561). หน้าที่ของ se ในโครงสร้างภาษาสเปน. วารสาร รามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 37(2), 1-22.
- หนึ่งหทัย แร่งผลสัมฤทธิ์. (2548). การตีหน่วยคำและการตีกลุ่มคำในภาษาสเปน : การศึกษาทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ [วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- อาทิตย์ จิตรโท. (2557). การเปรียบเทียบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับปากในภาษาไทยและภาษาสเปน. วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 31(1), 133-146.
- AFS Thailand. (2020). *Countries*. <https://afsthailand.org/countries/>
- Aguilar, L. (1999). Hiatus and diphthong: Acoustic cues and speech situation differences. *Speech Communication*, 28(1), 57-74. [https://doi.org/10.1016/s0167-6393\(99\)00003-5](https://doi.org/10.1016/s0167-6393(99)00003-5)
- Ball, M. J., & Rahilly, J. (2013). *Phonetics The Science of Speech*. (New York: Routledge)
- Behrman, A. (2018). *Speech and Voice Science* (3rd ed.). (Plural Publishing, Inc.)
- Beltran, E. (2013). Length of stay abroad: Effects of time on the speech act of

- requesting. *International Journal of English Studies*, 14(1), 79-96.
<https://doi.org/10.6018/ijes/14/1/155211>
- Blevins, J. (1995). The Syllable in Phonological Theory. In J. Goldsmith (Ed.), *Handbook of phonological theory* (Vol. 1, pp. 206-244). Blackwell.
- Cabr , T., & Prieto, P. (2006). Exceptional hiatuses in Spanish. *Optimality-Theoretic Studies in Spanish Phonology*, 99, 205-238.
- Casali, R. F. (2011). Hiatus Resolution. In C. J. E. M. van Oostendorp, E. Hume & K. Rice (Ed.), *The Blackwell Companion to Phonology* (pp. 1434–1460). Wiley Blackwell Publishers.
- Chen, Y. (2007). *A comparison of Spanish produced by Chinese L2 learners and native speakers - an Acoustic Phonetics approach* [dissertation, University of Illinois at Urbana-Champaign].
- Chitoran, I., & Hualde, J. I. (2003). *Explaining the distribution of hiatus in Spanish and romanian* 15th International Congress of the Phonetic Sciences Conference, Barcelona.
- Chitoran, I., & Hualde, J. I. (2007). From hiatus to diphthong: the evolution of vowel sequences in Romance. *Phonology*, 24(1), 37-75.
<https://doi.org/10.1017/s095267570700111x>
- Cobb, K., & Simonet, M. (2015). Adult Second Language Learning of Spanish Vowels. *Hispania*, 98(1), 47-60. <http://www.jstor.org/stable/24368851>
- Coleman , J. A. (1998). Language Learning and Study Abroad: The European Perspective. *Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad*, 4(1), 167-203.
<https://doi.org/10.36366/frontiers.v4i1.67>
- Collentine, J. (2004). The Effects of Learning Contexts on Morphosyntactic and Lexical Development. *Studies in Second Language Acquisition*, 26, 227-248.
<https://doi.org/10.1017/S0272263104062047>
- Davies, M. (2019). *Corpus del Español NOW corpus (News on the Web)* [corpus].
<https://www.corpusdelespanol.org/now/>
- DeKeyser, R. (2003). Implicit and Explicit Learning. In *The Handbook of Second Language Acquisition* (pp. 312-348).
<https://doi.org/https://doi.org/10.1002/9780470756492.ch11>

- Diaz-Campos, M. (2006). *The effect of style in second language Phonology: an analysis of segmental acquisition in study abroad and regular-classroom students*. 7th Conference on the Acquisition of Spanish and Portuguese as First and Second Languages, Minneapolis.
- Eichenbaum, H. (1997). Declarative memory: insights from cognitive neurobiology. *Annu Rev Psychol*, 48, 547-572. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.48.1.547>
- Ellis, R. (2004). The Definition and Measurement of L2 Explicit Knowledge. *Language Learning*, 54(2), 227-275.
- Ellis, R., & Roever, C. (2018). The measurement of implicit and explicit knowledge. *The Language Learning Journal*, 49(2), 160-175.
<https://doi.org/10.1080/09571736.2018.1504229>
- Face, T. L., & Alvord, S. M. (2004). Lexical and acoustic factors in the perception of the Spanish diphthong vs. hiatus contrast. *Hispania*, 87(3), 553-564.
- Freed, B. (2008). Second language learning in a study abroad context. In *Encyclopedia of language and education* (pp. 113-125).
- Garrido, M. (2013). Hiatus resolution in Spanish: motivating forces, constraining factors, and research methods. *Language and Linguistics Compass*, 7(6), 339-350.
<https://doi.org/10.1111/lnc3.12026>
- Goldman, J.-P. (2011). *EasyAlign: an automatic phonetic alignment tool under Praat* 12th Annual Conference of the International Speech Communication Association, Florence, Italy.
- Gubian, M., Torreira, F., & Boves, L. (2015). Using Functional Data Analysis for investigating multidimensional dynamic phonetic contrasts. *Journal of Phonetics*, 49, 16-40. <https://doi.org/10.1016/j.wocn.2014.10.001>
- Hualde, J. I., & Prieto, M. (2002). On the diphthong/hiatus contrast in Spanish: some experimental results. *Linguistics*, 40(2), 217-234.
<https://doi.org/10.1515/ling.2002.010>
- Isasa, A. I., & Hualde, J. I. (2019). *Paradigm effects and fuzzy contrasts in Spanish syllabification* International Congress of the Phonetic Sciences 2019, Melbourne, Australia.
- Kilpatrick, C. D., & Pierce, L. M. (2014). Focused Instruction in Spanish Syllabification.

- Foreign Language Annals*, 47(2), 286-299. <https://doi.org/10.1111/flan.12080>
- Kinginger, C. (2009). *Language learning and study abroad: A critical reading of research*. <https://doi.org/10.1057/9780230240766>
- Kouti, M. (2015). *Rising diphthongs in L2 Spanish by L1 Modern Greek speakers*. International Linguistics and Language Conference LILA 2015, Istanbul, Turkey.
- Kouti, M. (2016). *On the acquisition of rising diphthongs /ie/ and /ue/ in L2 Spanish by L1 Modern Greek speakers*. Sound to Word in Bilingual and Second Language Speech Perception, Iowa City, Iowa.
- Long, A. Y., Solon, M., & Bongiovanni, S. (2018). Context of learning and second language development of Spanish vowels. *Studies in Hispanic and Lusophone Linguistics*, 11(1), 59-87. <https://doi.org/10.1515/shll-2018-0003>
- Maynes, J., & Gross, S. (2013). Linguistic Intuitions. *Philosophy Compass*, 8(8), 714-730. <https://doi.org/https://doi.org/10.1111/phc3.12052>
- Menke, M. R., & Face, T. L. (2010). Second Language Spanish Vowel Production: An Acoustic Analysis. *Studies in Hispanic and Lusophone Linguistics*, 3(1), 181-214. <https://doi.org/doi:10.1515/shll-2010-1069>
- Quilis, A. (1993). *Tratado de fonología y fonética Españolas*. Editorial Gredos.
- Quilis, A. (1998). *Fonética acústica de la lengua española*. Gredos.
- Reeder, J. T. (1998). *An Acoustic Description of the Acquisition of Spanish Phonetic Detail by Adult English Speakers* [dissertation, University of Texas at Austin].
- Segalowitz, N., Freed, B., Collentine, J., Lafford, B., Lazar, N., & Diaz-Campos, M. (2004). A Comparison of Spanish Second Language Acquisition in Two Different Learning Contexts: Study Abroad and the Domestic Classroom. *Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad*, 10. <https://doi.org/10.36366/frontiers.v10i1.130>
- Shelton, M., Counselman, D., & Palma, N. (2017). Metalinguistic Intuitions and Dominant Language Transfer in Heritage Spanish Syllabification. *Heritage Language Journal*, 14(3), 288-306.
- Stevens, J. J. (2011). Vowel duration in second language Spanish vowels: study abroad versus at-home learners. *Arizona Working Papers in SLA & Teaching*, 18, 77-104.
- Torreira, F. (2007, 6-10 August). *Tonal realization of syllabic affiliation in Spanish* The

- 16th International Congress of the Phonetic Sciences Conference,
Yashima, T., & Zenuk-Nishide, L. (2008). The impact of learning contexts on proficiency, attitudes, and L2 communication: Creating an imagined international community. *System*, 36(4), 566-585. <https://doi.org/10.1016/j.system.2008.03.006>
- Zárate-Sández, G. (2011). *Speakers' intuitions about L2 syllable structure: Diphthong vs. hiatus resolution in Spanish by English-speaking learner* (Somerville: Cascadilla Proceedings Project.)

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: แบบทดสอบการอ่านออกเสียงรายการคำในกรอบประโยค

ส่วนที่ 2: แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน

ส่วนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปน

ส่วนที่ 1: แบบทดสอบการอ่านออกเสียงรายการคำในกรอบประโยค

คำชี้แจง

1) ก่อนเริ่มแบบทดสอบ ขอให้ท่านดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน Quick recorder ในโทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ตของท่าน และตั้งค่าการบันทึกเสียงให้เป็นไฟล์สกุล .wav รวมทั้งขณะอัดเสียงให้วางโทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ตห่างจากปากของท่านประมาณ 30 เซนติเมตร และอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีเสียงรบกวน หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชัน สามารถสอบถามผู้วิจัยได้ที่

2) ผู้วิจัยจะแสดงคำตัวอย่าง 2 คำใส่ในกรอบประโยค “Digo ___ porque si” ซึ่งแปลว่า “ฉันพูดว่า ___ เพราะฉันจะพูดอย่างนี้” ผ่านการแชร์หน้าจอจากคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัย โดยรายการคำดังกล่าวเป็นเพียงตัวอย่าง ไม่อยู่ในรายการคำ 30 คำที่ใช้ในการบันทึกเสียงจริง แต่กรอบประโยคเป็นกรอบประโยคที่ใช้จริงตลอดการบันทึกเสียง

ขอให้ท่านฝึกซ้อมการบันทึกเสียง ในช่วงการเก็บข้อมูล ก่อนการบันทึกเสียงจริง โดยการบันทึกเสียงการอ่านประโยคฝึกซ้อมทั้ง 2 ประโยค ประโยคละ 2 ครั้ง หรือตามที่ท่านต้องการ จากนั้นส่งไฟล์เสียง .wav ให้ผู้วิจัยผ่านทางช่องทางติดต่อที่ตกลงกัน เพื่อให้ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของไฟล์เสียงก่อนการบันทึกเสียงจริง

3) ในการบันทึกเสียงจริง ผู้วิจัยจะเปิดภาพนิ่งถัดไป เพื่อแสดงคำทดสอบจริง ซึ่งเป็นคำหรือประโยคภาษาสเปน 30 คำ ใส่ในกรอบประโยค “Digo ___ porque si” ซึ่งแปลว่า “ฉันพูดว่า ___ เพราะฉันจะพูดอย่างนี้” ขอให้ท่านกดบันทึกเสียง และอ่านออกเสียงทั้งประโยค ประโยคละ 1 ครั้ง โดยใช้ความเร็วปกติในการอ่าน และเว้นวรรคประมาณ 3 วินาที ก่อนอ่านประโยคถัดไป ถ้าอ่านผิด ให้อ่านประโยคเดิมซ้ำอีก 1 ครั้ง

4) เมื่ออ่านทั้ง 30 ประโยคแล้วขอให้กดหยุดบันทึกเสียง และส่งไฟล์เสียงให้ผู้วิจัย หลังจากนั้น บันทึกเสียงในขั้นตอนที่ 3) แบบเดิมซ้ำอีก 4 ครั้ง รวมทั้งหมด 5 ครั้ง อย่างไรก็ตาม หากท่านต้องการหยุดพักหรือดื่มน้ำระหว่างการอ่านแต่ละครั้ง สามารถแจ้งได้ที่

ส่วนที่ 2: แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ภาษาสเปน

คำชี้แจง: ขอให้ท่านแบ่งพยางค์ของคำในภาษาสเปนต่อไปนี้ โดยพิมพ์หรือเขียนเครื่องหมาย / ระหว่างพยางค์ จำนวนคำมีทั้งหมด 42 คำ และคำทดลอง 3 คำ โดยต้องทำครบทุกคำ

ตัวอย่าง casa → ca / sa

*หมายเหตุ อย่าใช้เวลาคิดการแบ่งพยางค์นานเกินไป และอย่าย้อนกลับมาแก้คำตอบที่ตอบไปแล้ว พยายามใช้สัญชาตญาณแรก บางคำตอบไม่มีผิด ไม่มีถูก

รายการคำสำหรับการทดสอบการแบ่งพยางค์ (42 คำ) มีดังนี้

viaje	monte	Indiana
casi diario	y limpiando	lo enviamos
varianza	hábito	corazón
con Diana	rían	aliviamos
He cambiado	lian	teatro
vía genial	los saciamos	iban piando
abajo	tía Gora	barriada
presidiario	la riada	elogiamos
lámina	había doble	número
alianza	los vaciamos	Santiago
límite	semiviable	piedra
lo guiamos	el piano	Italiana
celebre	envidiable	llegar
y la liana	rosa	Ulpiano

ส่วนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปน

คำชี้แจง: แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปนนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน (ต้องตอบทั้ง 2 ตอน) ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป มีข้อความ 5 ข้อ ต้องทำครบทุกข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาสเปน มีข้อความ 9 ข้อ ต้องทำทุกข้อ ยกเว้นข้อ 4 ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขจากคำตอบข้อ 3 ทั้งนี้ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หรือหน้า และกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. วิชาเอก : ภาษาสเปน
2. วิชาโท _____
3. ชั้นปี ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4
4. อายุ _____ ปี
5. เพศ : ชาย หญิง

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาสเปน

1. ระยะเวลาที่ท่านเรียนภาษาสเปนถึงปัจจุบัน รวม _____ ปี
2. วิชาภาษาสเปนที่ท่านเคยเรียนในคณะอักษรศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ภาษาสเปน 1	☐ ภาษาสเปน 2
☐ ภาษาสเปน 3	☐ ภาษาสเปน 4
☐ ภาษาสเปน 5	☐ ภาษาสเปน 6
☐ ภาษาสเปน 7	☐ ภาษาสเปน 8
☐ เรียงความ และสนทนาภาษาสเปน 1 (Spanish Composition and Conversation I)	
☐ วิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์สเปน (Spanish Morphology and Syntax)	
3. ท่านเคยเรียนกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนหรือไม่

☐ ไม่เคย	☐ เคย ถ้าเคยเรียน ท่านเคยเรียนในวิชา
---------------------------------	---

ท่านยังจำได้อยู่หรือไม่

- จำไม่ได้ จำได้บ้าง จำได้ทั้งหมด

4. ถ้าท่านจำกฎการแบ่งพยางค์ภาษาสเปนได้บ้าง หรือจำได้ทั้งหมด ได้ใช้กฎที่เคยเรียน ในการแบ่งพยางค์ส่วนที่ 2 หรือไม่ (ถ้าจำกฎการแบ่งพยางค์ไม่ได้ ไม่ต้องตอบคำถามข้อนี้)

- ไม่ได้ใช้ ใช้เป็นบางครั้ง ใช้เป็นส่วนใหญ่

5. ท่านเคยเรียนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ และภาษาสเปนหรือไม่

- ไม่เคย เคยเรียนภาษา _____ (ตอบได้มากกว่า 1 ภาษา)

6. ระยะเวลาที่ท่านฟังภาษาสเปน นอกห้องเรียน เฉลี่ย _____ ชั่วโมงต่อวัน โดยการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดูซีรี่ย์
 ดูภาพยนตร์
 ฟังเพลง
 ฟังข่าว
 ทำงาน/ฝึกงาน ที่ _____
 อื่น ๆ _____

7. ระยะเวลาที่ท่านพูดภาษาสเปน นอกห้องเรียน เฉลี่ย _____ ชั่วโมงต่อวัน โดยการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ฝึกพูดกับเพื่อนชาวไทย
 ฝึกพูดกับเจ้าของภาษา
 อื่น ๆ _____

8. โดยรวมท่านคิดว่า แบบทดสอบการอ่านออกเสียง ง่าย ปานกลาง ยาก
ถ้ายาก เพราะเหตุใด

9. โดยรวมท่านคิดว่า แบบทดสอบการแบ่งพยางค์ ง่าย ปานกลาง ยาก
ถ้ายาก เพราะเหตุใด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อภิญญา สิงโสภา
วัน เดือน ปี เกิด	11 ธันวาคม 2540
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมปลายจากโรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในปีการศึกษา 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) ในปีการศึกษา 2561 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร อักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2562
ที่อยู่ปัจจุบัน	292 ซอยรัชดาภิเษก 42 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ